

MIASTO I GMINA MIŁOMŁYN

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW

ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Zmiana 2015

Przedmiot zmiany:

- Aktualizacja granic stref ochrony uzdrowskiej
- Likwidacja możliwości realizacji elektrowni wiatrowych na terenie gminy
- Korekty przeznaczeń terenów i stanu istniejącego zainwestowania

Miłomłyn, 2015r.

Wykonanie opracowania:

mgr inż. Sylwia Długosz
INPLUS Spółka z o.o.
10-686 Olsztyn
Ul. Wilczyńskiego 25E/216
biuro@inplus.pl
www.inplus.pl

Aktualizacja:

GDYŃSKA GRUPA URBANISTYCZNA s.j.
Mariusz Fudala, Tomasz Płocke
81-305 Gdynia, ul. Poznańska 10
tel./fax.: (058) 66 77 818

mgr inż. arch. Mariusz Fudala
uprawnienia urbanistyczne nr 1609

mgr inż. arch. Tomasz Płocke
uprawnienia budowlane do projektowania
w specjalności architektonicznej bez ograniczeń
nr 01/Gd/00

SPIS TREŚCI

1	WSTĘP	6
1.1	Cel i podstawa prawna opracowania	6
1.2	Metoda zastosowana przy sporządzaniu prognozy	6
1.3	Materiały źródłowe	6
2	FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA	7
2.1	Położenie terenu	7
2.2	Geomorfologia i budowa geologiczna	8
2.2.1	Surowce mineralne	9
2.3	Gleby	10
2.4	Szata roślinna	12
2.5	Lasy	13
2.6	Fauna	15
2.7	Wody powierzchniowe	15
2.8	Wody podziemne	15
3	OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA	19
3.1	Rezerваты przyrody	19
3.2	Obszar Chronionego Krajobrazu	19
3.3	Natura 2000	21
3.4	Pomniki przyrody	23
4	OCENA STANU ŚRODOWISKA	25
4.1	Jakość wód podziemnych	25
4.2	Jakość wód powierzchniowych	26
4.3	Stan czystości powietrza atmosferycznego	27
4.4	Gleby	28
4.5	Klimat akustyczny	30
4.6	Promieniowanie elektromagnetyczne	31
4.7	Gospodarka odpadami	32
5	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMAGAŃ OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ	32
6	OCENA ZASOBÓW I STANU ŚRODOWISKA – DIAGNOZA	32
7	CHARAKTERYSTYKA ZMIAN USTALEŃ STUDIUM	37
7.1	Projektowane zmiany przeznaczenia terenu wynikające z aktualizacji studium	37
8	PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU	41
8.1	Prognozowany wpływ na komponenty środowiska w tym zdrowie i życie ludzi wynikające z powstania nowej zabudowy mieszkaniowej	41

8.2	Prognozowany wpływ na komponenty środowiska funkcji turystyczno-rekreacyjnej.....	44
8.3	Wpływ planowanych i przewidywanych rozwiązań w zakresie gospodarki wodno-ściekowej na komponenty środowiska w tym na wody powierzchniowe oraz zasoby wód podziemnych wraz z odniesieniem się do pobliskich ujęć wód.....	48
8.4	Budowa cmentarza	53
8.5	Zabudowa przemysłowo-usługowa	54
8.6	Elektrownie wiatrowe.....	58
8.7	Eksploatacja kruszywa naturalnego.....	58
8.8	Budowa, przebudowa, modernizacja dróg	61
8.9	Biogazownia	66
8.10	Prognozowany wpływ na obszary chronione	69
8.10.1	Rezerваты przyrody.....	69
8.10.2	Natura 2000.....	69
8.10.3	Obszary Chronionego Krajobrazu.....	69
8.11	Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.....	70
9	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU ZMIANY STUDIUM.....	71
9.1	Zasady zagospodarowania na terenach obszarach szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarach osuwania się mas ziemnych.....	71
9.2	Tereny i obszary proponowane do objęcia ograniczeniem i zakazem zabudowy	73
9.3	Elementy środowiska przyrodniczego objęte ochroną z tytułu przepisów o ochronie przyrody	75
9.4	Krajobraz	75
9.5	Rzeźba terenu i zasoby geologiczne.....	76
9.6	Wody powierzchniowe	76
9.7	Wody podziemne	77
9.8	System zieleni publicznej	78
9.9	Fauna i flora	78
9.10	Zasady ochrony uzdrowisk.....	79
9.11	Sposoby minimalizacji oddziaływań na środowisko wybranych inwestycji na terenie miasta i gminy Miłomłyn	82
9.11.1	Minimalizacja oddziaływań eksploatacji kopalni	83
9.11.2	Minimalizacja oddziaływań biogazowni	83

9.11.3	Proponowane rozwiązania minimalizujące negatywne skutki w fazie budowy i eksploatacji inwestycji drogowych	85
9.11.4	Minimalizacja oddziaływań stosowania indywidualnych systemów oczyszczania, gromadzenia ścieków	87
10	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	87
11	STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ DOKUMENTU.....	89
12	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYT. USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY.....	90
13	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA ZMIANY STUDIUM	91
14	PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY STUDIUM	92
15	ODDZIAŁYWANIA TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO.....	93
16	PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	94
17	PODSUMOWANIE ODDZIAŁYWAŃ ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ USTALEŃ ZMIANY STUDIUM....	97
18	SPIS ZAŁĄCZNIKÓW GRAFICZNYCH.....	99

1 WSTĘP

1.1 Cel i podstawa prawna opracowania

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowiska dotyczy zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta i gminy Miłomłyn, przy czym zmiany następują wyłącznie na terenie gminy. Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu zmiany studium zagospodarowania przestrzennego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki ustaleń na poszczególne elementy środowiska.

Podstawa prawna opracowania: Ustawa z dn. 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.).

1.2 Metoda zastosowana przy sporządzaniu prognozy

Obecnie nie funkcjonują powszechnie ujednolicone metody wykonywania strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, dlatego też Prognozę sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych, analiz jakościowych wykorzystujących dostępne wskaźniki stanu środowiska oraz identyfikacji i wartościowania skutków przewidywanych zmian w środowisku, na podstawie których wyciągnięto określone wnioski. Ze względu na powszechną ogólność zapisów Studium (nie zawierającego konkretnych rozwiązań realizacyjnych poszczególnych inwestycji, a jedynie przypisującego terenom określone funkcje) brak tu jest informacji o charakterze ilościowym, a Prognoza ma jedynie charakter jakościowy.

1.3 Materiały źródłowe

Opracowanie sporządzono na podstawie:

↳ analizy materiałów źródłowych:

- obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Miłomłyn - Stan i zasoby środowiska przyrodniczego gminy i miasta Miłomłyn.;
- Program ochrony środowiska miasta i gminy Miłomłyn na lata 2004-2007 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2008-2011;
- Program ochrony środowiska miasta i gminy Miłomłyn na lata 2012-2016 z perspektywą do roku 2018;
- Stan środowiska w województwie warmińsko-mazurskim, WIOŚ 2005-2007;
- Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011-2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015-2018;
- Przewodnik dla inwestorów zainteresowanych budową biogazowni rolniczych, Instytut Energetyki Odnawialnej, 2011,

- Strony internetowe: www.natura2000.mos.gov.pl, www.geoportal.gov.pl, www.bipgdos.mos.gov.pl, www.olsztyn.rdos.gov.pl, <http://monitoringptakow.gios.gov.pl/>, <http://www.greenstream.info.pl/repozytorium/energetyka-biogazowa/zagrozenie-wybuchem-w-biogazowni.html>, <http://www.bpp.lublin.pl/news1/naleczow/biogazownie.pdf>
- Natura 2000 PLH 2800021 Dolina Drwęcy – Standardowy Formularz Danych (SFD),
- badań terenowych.

Materiały źródłowe oraz badania terenowe pozwolą określić stan i funkcjonowanie środowiska na obszarze objętym granicą opracowania oraz w jego otoczeniu oraz określić potencjalne zagrożenia środowiska i wpływ ustaleń projektowanych zmian SUIKZP na jego funkcjonowanie.

2 FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA

2.1 Położenie terenu

Gmina Miłomłyn położona jest w zachodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, w zachodniej części powiatu ostródzkiego. Gmina graniczy z gminami Morąg, Małydy, Ostróda i Łukta (powiat ostródzki) oraz gminami Zalewo i Łąwa (pow. ławski). Powierzchnia gminy liczy – 160,91 km² (co stanowi 9,12 % obszaru powiatu ostródzkiego).

Ośrodkiem gminnym jest miasto Miłomłyn – ośrodek obsługi regionalnej gminy. W granicach gminy znajduje się miasto i 13 sołectw, w skład których wchodzi 30 miejscowości wiejskich. Większymi z miejscowości wiejskich są: Liwa, Liksajny i Bynowo.

Zewnętrzne drogowe powiązania komunikacyjne gminy zapewniają przebiegające przez teren gminy droga krajowa E 7 Gdańsk-Warszawa i krzyżująca się z nią na terenie Miłomłyną poprzez węzeł dwupoziomowy drogą powiatową Miłomłyn-Ruś. Występuje także sieć dróg powiatowych o długości ok. 42 km oraz drogi lokalne. Do Ostródy (siedziby władz powiatowych) z Miłomłyną jest 12 km, zaś do Olsztyna jest ok. 54 km. Miłomłyn charakteryzuje bliskość położenia względem Morağa – 29 km, Ławy – 44 km, Elbląga – 63 km. Odległość Miłomłyną od stolicy kraju – Warszawy wynosi ok. 220 km, a od Gdańska – 123 km. Przez teren gminy przebiega jednotorowa linia kolejowa Ostróda-Morąg o znaczeniu lokalnym wykorzystywana była obecnie jedynie do przewozów towarowych. Występują także żeglowne drogi wodne śródlądowe w postaci Kanału Elbląskiego i Kanału Ławskiego o znaczeniu wyłącznie turystycznym.

Wiodącą funkcją gospodarki gminy jest rolnictwo rozwijające się na bazie gospodarstw indywidualnych i zespołowych. Przemysł nie stanowi silnej dziedziny gospodarki gminy.

Obszar gminy charakteryzuje się niezwykłą malowniczością, na którą składają się pagórki, zespoły wzgórz oraz jezior o urozmaiconej linii brzegowej.

Rysunek 1 Położenie administracyjne Miasta i Gminy Miłomłyn.

Źródło: www.gminy.pl

2.2 Geomorfologia i budowa geologiczna

Obszar gminy położony jest we wschodniej części mezoregionu fizyczno – geograficznego zwanego Pojezierzem Iławskim, a należącego do Pojezierzy Południowobałtyckich. Od wschodu obszar gminy przylega do Pojezierza Olsztyńskiego, które wchodzi już w skład Pojezierzy Wschodniobałtyckich. Jednostki te stanowią część około bałtyckiej strefy pojeziernej.

Obszar gminy Miłomłyn leży w strefie zasięgu lądolodu zlodowacenia północnopolskiego- jego fazy pomorskiej. Znajduje to odzwierciedlenie w zróżnicowaniu i świeżości form rzeźby terenu. Teren gminy charakteryzuje się krajobrazem młodoglacjalnym, pojeziernym – z licznymi jeziorami.

Przestrzennie na terenie gminy dominują dwie jednostki morfogenetyczne: wysoczyzna morenowa w części zachodniej i zandr w części wschodniej.

Tereny objęte zmianą położone są na terenie wysoczyzny moreny dennej o rzeźbie falistej zbudowanej jest z glin zwałowych i – podrzędnie – z piasków lodowcowych. W obrębie tej jednostki formy terenowe są zwykle drobno-powierzchniowe. Na jej obszarze znajduje się większość terenów rolniczych gminy.

Drugą jednostką morfogenetyczną, niewiele mniejszą pod względem rozprzestrzenienia jest falisty, a miejscami prawie równinny piaszczysty zandr, obejmujący wschodnią część gminy. Tereny zandru prawie w całości pokryte są lasami.

Trzecim istotnym elementem krajobrazu, wpływającym zasadniczo na jego charakter są rynny subglacjalne, o przebiegu na ogół zbliżonym do południkowego, zwykle dość głęboko wcięte w teren (do kilkunastu metrów). W większości wypełniają je wody jezior, w mniejszym stopniu utwory mineralne lub organiczne. Największe z nich to:

- rynna z jeziorami Ruda Woda, Illińsk, północne plosa jez. Drwęckiego;
- rynna jezior Bartężek i Tarda;
- rynna z jeziorami: Jańskowskim, Karnickim i Kocioł;
- rynna jeziora Gil Wielki;
- równoleżnikowo wydłużona rynna jeziora Łgi i południowego plosa jez. Drwęckiego.

Na południowym skraju gminy rozciąga się równoleżnikowo szeroka, równinna dolina, wypełniona holocenijskimi osadami rzecznyymi i organicznymi, głównie piaskami i torfami. W jej osi znajduje się rynna jeziora Łgi i południowego plosa jez. Drwęckiego.

Istotnym elementem krajobrazu jest dolina rzeki Korbajny. Jest ona dość szeroka z rozgałęzieniami i dość głęboko wcięta w wysoczyznę. Wypełniają ją głównie holocenijskie utwory jeziorne i organiczne (gytie i torfy). Dzieli ona tereny wysoczyzny morenowej w gminie na część północną i południową.

Charakterystyczną formą o dość znacznych rozmiarach jest oz w rejonie Liksajny. Jest to wypukła forma w kształcie wału o wysokości kilku do kilkunastu metrów. Rozciąga się on między jeziorami Jelonek Mały i Korolewskim na odcinku o długości około 4 km. Szerokości jego wynosi około 200 – 300 m. Jego jądro zbudowane jest z osadów piaszczysto – żwirowych. Kruszywo jest przedmiotem eksploatacji do celów budowlanych i drogowych.

Ponadto na terenie gminy występuje dość znaczna ilość obniżeń powierzchni morenowej, a także drobnych form wytopiskowych, które w większości wypełnione są osadami jeziornymi i organicznymi, częściowo wodami jezior.

Geologicznie obszar gminy leży w Syneklizie Perybałtyckiej, części Platformy Wschodnioeuropejskiej. Krystaliczne podłoże prekambriu znajduje się na głębokości ok. 3 km. Platforma prekambryjska nadbudowana jest kompleksem skał osadowych wśród których można wyróżnić utwory paleozoiczne, pokrywę permo-mezozoiczną oraz osady kenozoiczne. Wśród tych ostatnich utwory przypowierzchniowe tworzą osady czwartorzędowe, głównie polodowcowe. Na terenie gminy nie zostały one przewiercone. Z map geologicznych wynika, że miąższość osadów czwartorzędowych wynosi około 200 – 250 m.

2.2.1 Surowce mineralne

Na obszarze gminy występują udokumentowane złoża kopalin pospolitych. Jest to kopalina wykorzystywana w budownictwie i drogownictwie: kruszywo naturalne.

Nazwa złoża	Kopalina	Stan zagospodarowania złoża
Liwa	Kruszywo naturalne	Złoże o zasobach rozpoznanych szczegółowo (w kat. A+B+C ₁ , a dla ropy i gazu – w kat. A+B)
Liksajny I	Kruszywo naturalne	Rozpoznane szczegółowo, dokumentacja geologiczna złoża kruszywa naturalnego "Liksajny I" w kat. C1 w miejsc. Liksajny działka nr 214
Liksajny II	Kruszywo naturalne	Rozpoznane szczegółowo, dokumentacja geologiczna złoża kruszywa naturalnego - piasku "Liksajny II" w kat. C1 w miejscowości Liksajny, działka nr 233 (część)

Przejazd	Kruszywo naturalne	Złoże, z którego wydobyte zostało zaniechane z końcem 1990 r.
----------	--------------------	---

Źródło: www.geoportal.pgi.gov.pl

Ponadto na terenie gminy wskazano perspektywistyczny obszar wydobywania kredy jeziornej przydatnej w rolnictwie jako nawóz wapniowy. Wstępnie ich zasoby oszacowano na około 12 mln ton. Największe z nich zalegają między miejscowościami Karnity, Dębinka a Kamieńczyk. Znaczna ich część występuje w obrębie zwartych kompleksów leśnych i nad jeziorami.

Na terenie gminy Miłomłyn występuje około 40 torfowisk, w obrębie, których można spodziewać się udokumentowania złóż torfu. Łączne zasoby szacunkowe torfu wynoszą 8 mln m³, w tym zasobów uznawanych za bilansowe jest około 6 mln m³. Złoże torfu zostały wstępnie rozpoznane dokumentacjami torfowiskowymi w latach 50-tych, 60-tych i 70-tych. Największe torfowiska występują na południe i zachód od Miłomłyna i są związane z doliną rzeki Korbajny.

2.3 Gleby

Ze względu na walory przyrodnicze terenu gminy oraz wiodącą funkcję rolnictwa bardzo ważne jest racjonalne gospodarowanie zasobami glebowymi.

Struktura użytkowania gruntów na terenie gminy kształtuje się następująco: grunty rolne 41,8 %, lasy i grunty leśne 40,5 %, grunty pozostałe 17,7 %.

Wskaźnik rolniczej przydatności gleb dla gminy Miłomłyn wynosi 50,9 pkt. przy średniej województwa 50,1 pkt. Waloryzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej (uwzględniającej wartość i współdziałanie gleby, agroklimatu, rzeźby terenu i stosunków wodnych) dla gminy mieści się w przedziale 65,1-70,0 punktów przy średnim wskaźniku dla kraju i województwa ok. 65 punktów. Ogólnie rzecz ujmując jakość gleb pod względem przydatności dla rolnictwa należy ocenić jako dobrą nieco powyżej średniej województwa.

Gmina Miłomłyn położona jest w strefie średniej zagrożenia erozją. Jednakże na terenach zagrożonych występują lasy ograniczające możliwość działań erozyjnych.

Grunty rolne skupiają się w zachodniej części gminy – na wysoczyźnie morenowej. Na obszarze gminy przeważa typ gleb brunatnych. Natomiast występuje dość duża różnorodność kompleksów glebowo-rolniczych. Największe powierzchnie zajmują gleby związane kompleksu pszenno dobrego. Ich udział powierzchniowy wśród gruntów ornych przekracza 1/3. Są to na terenie gminy gleby najbardziej urodzajne, na ogół III i IVa klasy bonitacyjnej. W składzie mechanicznym tych gleb dominują gliny lekkie lub piaski gliniaste mocne zalegające na glinach lekkich. Lokalnie zalegają gleby kompleksu pszenno-żytniego – nieco lżejsze, gdzie glina lekka zalega nieco głębiej pod piaskiem gliniastym mocnym. Stanowią one nieco ponad 7 % powierzchni gruntów ornych w gminie.

Gleby te charakteryzują się dobrze wykształconym poziomem orno-próchnicznym i na ogół właściwymi stosunkami wodnymi. Przestrzennie dominują one szczególnie w północno – zachodniej części gminy, a w części południowo – zachodniej – głównie w rejonie Zalewa. Większe skupiska gleb klasy III występują w rejonie Liksajn, Majdan Wielkich, Zalewa i Wińca. Gleby klasy III zajmują nieco ponad 1/5 powierzchni gruntów ornych.

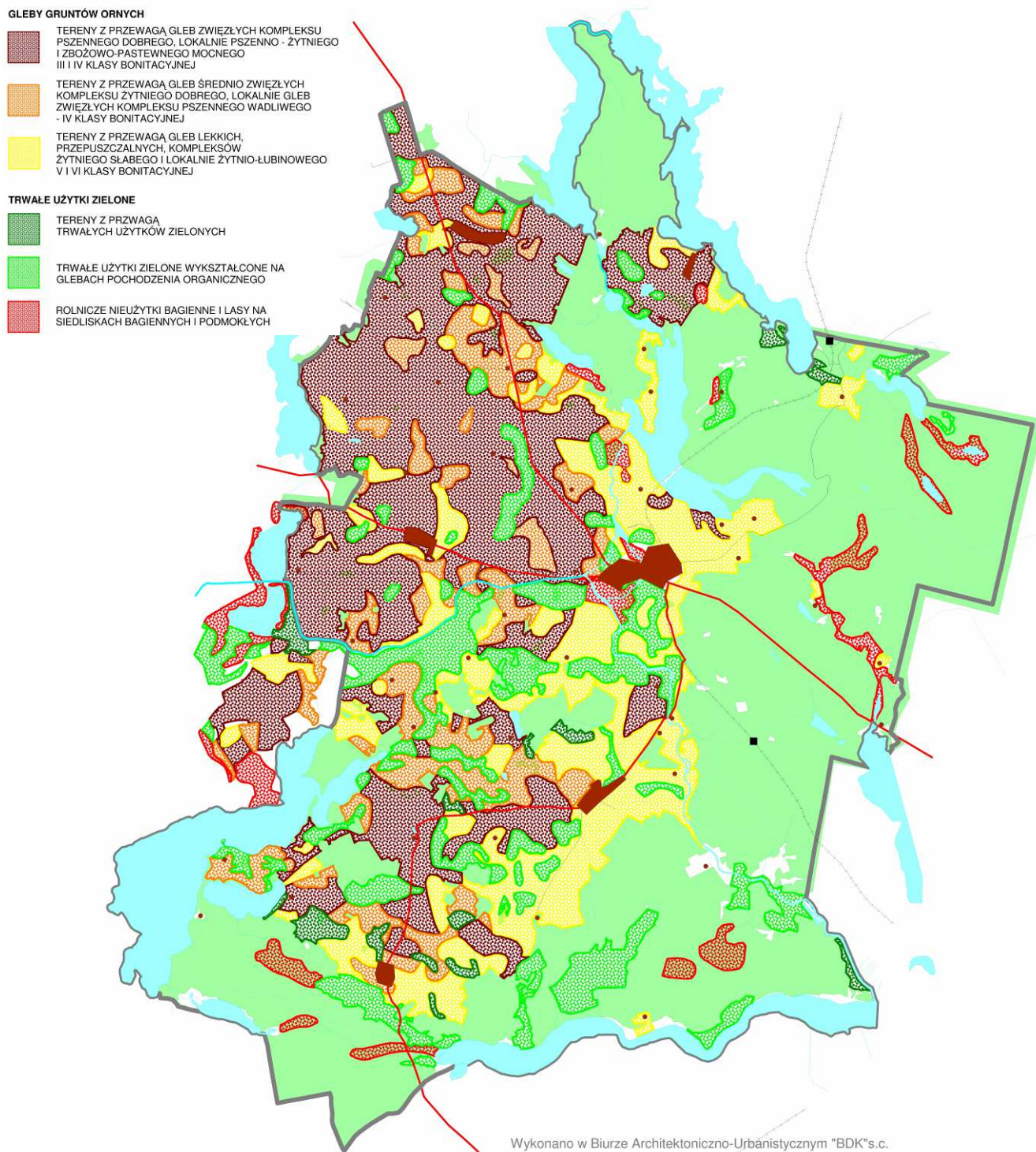
Wśród gleb zwięzłych występuje też w mniejszości kompleks pszenny wadliwy (niecałe 8 % powierzchni gruntów ornych). Ma on taki sam skład gatunkowy jak kompleks pszenny dobry, lecz występuje na terenach o znacznie zróżnicowanej rzeźbie, obejmując zbocza i szczyty wzniesień. W okresie wegetacyjnym gleby tego kompleksu wykazują niedobory wilgoci i podatne są na erozję. Większe jego skupienie występuje na zachód od Miłomłyna, w rejonie Bynowa. Gleby kompleksu żytniego dobrego zajmują prawie 15 % powierzchni gruntów ornych w gminie. Występują w większych skupiskach w rejonie Wólki Majdańskiej, Liwy i Boguszewa. Są to gleby wykształcone z piasków gliniastych lekkich, zwykle dość głęboko podścielonych gliną lekką. Są one mniej zasobne w składniki pokarmowe i wrażliwe na suszę głównie klasy IVb.

Gleby kompleksu żytniego słabego i żytnio-tubinowego przeważają przestrzennie w rejonie Miłomłyna i na południe od niego, w pasie przyległym od wschodu do kompleksów leśnych. Ich udział w powierzchni gruntów ornych gminy jest dość znaczny – przekracza 1/4. Są to gleby lekkie o nazbyt przepuszczalnym podłożu, wytworzone głównie z piasków słabogliniastych zalegających na piaskach luźnych. Gleby te są mało zasobne w składniki pokarmowe i zwykle zbyt suche, głównie V i VI klasy bonitacyjnej.

Lokalnie w rejonie Majdan Wielkich występują gleby kompleksu zbożowo-pastewnego mocnego, zwięzłe, nadmiernie uwilgotnione. Ogółem stanowią one około 5 % powierzchni rolnej gminy.

Trwałe użytki zielone koncentrują się w dolinach rzek, głównie Korbajny i w obniżeniach pojeziornych. Łąki stanowią około 17 % rolniczej powierzchni produkcyjnej gminy. Przeważają gleby kompleksu – 2z zaliczane do średnich, głównie IV klasy bonitacyjnej. Użytki zielone wykształcone są generalnie na glebach pochodzenia organicznego z dominacją gleb torfowych.

Rysunek 2 Rodzaje gleb na terenie miasta i gminy Miłomłyn

2.4 Szata roślinna

Gmina Miłomłyn należy do działu pomorskiego jednostki geobotanicznej. Szata roślinna gminy podobnie jak szata roślinna województwa należy do najbardziej interesującej na terenach nizinnych. Wpływ na to może mieć między innymi urozmaicona rzeźba terenu, wpływ północnego klimatu, różnorodność gleb, bogactwo wód i torfowisk oraz stosunkowo niewielkie przekształcenia ekosystemów. Gmina położona jest na obszarze występowania zbiorowisk roślinnych o

subatlantyckim zasięgu. Występują tu także gatunki borealne czyli północne, ale nieco w mniejszej ilości niż na obszarze północno-wschodniej części województwa. Widoczny jest też wpływ roślinności typowej dla zachodniej części Europy Środkowej.

Do najbardziej charakterystycznych składników szaty roślinnej należą zbiorowiska leśne, torfowiskowe i wodne.

Na terenie gminy podstawowym skupiskiem roślinnym są lasy stanowiące naturalną formację roślinną zajmującą 40,5 % powierzchni gminy. Głównym gatunkiem drzewostanu jest sosna, z jej specyficzną odmianą – sosna taborską, kolejnym obszarowo gatunkiem jest buk. Z cennych gatunków występuje modrzew, a z drzew liściastych dąb, brzoza, olcha, grab i osika. W lasach gminy występują też rośliny niskie, dziko rosnące: m. in. konwalia majowa, malina kamionka, orlica pospolita, jarzębiec pospolity.

Ponadto w lasach gminy znajdują się porosty, mchy oraz roślinność naczyniowa. Występowanie porostów świadczy o niewielkim stopniu degradacji środowiska naturalnego. Przyjęto bowiem, że intensywność występowania na określonym terenie, ich gatunkowa frekwencja, są pewnym wskaźnikiem stopnia zanieczyszczenia powietrza. Roślinność naczyniowa terenu gminy poza roślinami pospolitymi reprezentowana jest przez rośliny chronione, z których można wymienić: malinę moroszkę, wawrzynek wilczełyko, pokrzyk wilczą jagodę, turówkę wonną i konwalię majową.

2.5 Lasy

Teren gminy charakteryzuje się lesistością dużo powyżej poziomu średniej wojewódzkiej. Lasy zajmują 6523 ha, co wynosi około 40,5 % powierzchni gminy, przy średniej dla województwa warmińsko-mazurskiego - 30 %. Procentowa ilość lasów dla Powiatu Ostródzkiego jest zbliżona do średniej dla województwa. Zasadnicza część lasów stanowi własność Lasów Państwowych.

Rozmieszczenie terenów leśnych gminy jest nierównomierne - skupione są głównie we wschodniej jej części, a w mniejszym stopniu w części południowo-zachodniej. Pozostały teren jest praktycznie bezleśny, z ewentualnymi małymi obszarami lasu.

Wśród typów siedliskowych przeważają siedliska borowe, przy czym największą powierzchnię zajmuje bór świeży. Struktura drzewostanu jest typowa dla województwa, dominuje sosna osiągając przy tym bardzo dobre parametry techniczne. Teren gminy znajduje się w zasięgu Taborskiego matecznego mikroregionu nasiennego sosny pospolitej.

Lasy terenu gminy wchodzi w skład obszaru lasów wielofunkcyjnych, tj. spełniających funkcje: ochrony przyrody, rekreacji i turystyki, produkcji drewna oraz zachowania bazy genetycznej ekotypów sosny. Przestrzennie przeważają lasy gospodarcze, ale dość znaczny jest udział lasów uznanych za ochronne. Są to głównie lasy wodochronne, a także ostoje zwierzyny i lasy nasienne w zasięgu Taborskiego matecznego makroregionu nasiennego sosny pospolitej.

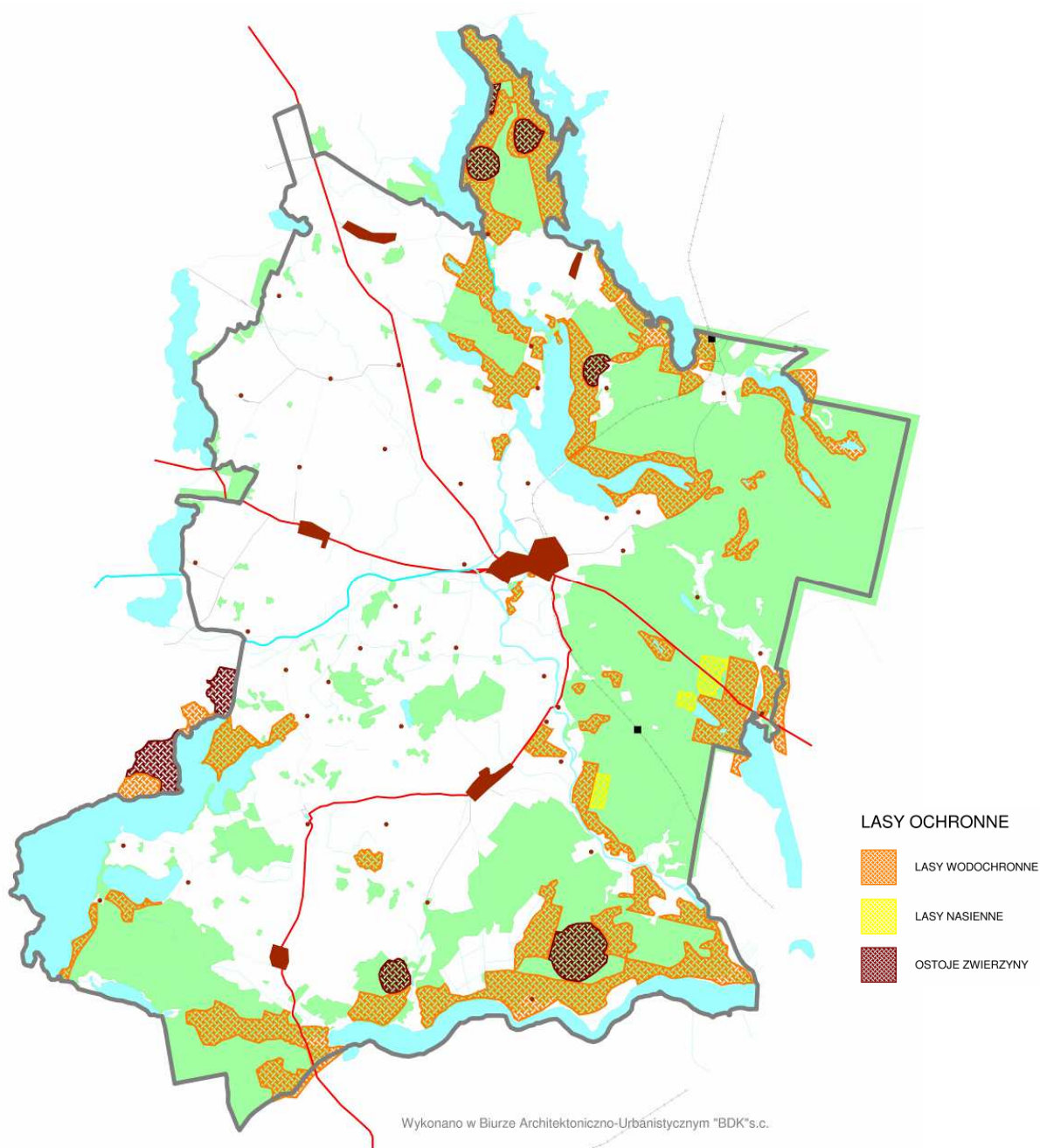
Lasy będące w zasobach Lasów Państwowych na terenie gminy są zarządzane przez Nadleśnictwa: Miłomłyn (zasadnicza część lasów), Ława i Dobrocin.

Na terenie gminy występuje ok. 28 % gleb o niskiej klasie bonitacyjnej (V i VI) mogących w części stanowić miejsca pod przyszłe zalesienia (w tym na gruntach rolnych).

Lasy ochronne.

Na obszarze gminy przeważają lasy gospodarcze, aczkolwiek lasy ochronne stanowią stosunkowo duży odsetek powierzchni leśnej. Decyzjami Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w „Planach urządzenia gospodarstw leśnych Nadleśnictwa Miłomłyn, wg stanu na 1. I. 1994 rok i Nadleśnictwa Ława – wg stanu na 1. I. 1997 r.

Rysunek 3 Lasy ochronne na terenie miasta i gminy Miłomłyn.

2.6 Fauna

Bogaty świat roślinny gminy stwarza doskonałe warunki do bytowania na tym terenie licznych gatunków zwierząt. Na terenie gminy występuje bogata fauna, bytują tutaj między innymi: jelenie, sarny, dziki, lisy, zające oraz borsuki, tchórze, kuny, jeże, wiewiórki a także myszy, krety, ryjówki, nornice. Z licznych gatunków ptaków występują tu: orły bieliki, orliki, sikory, dzięcioły, pełzacze, kowaliki, sowy, puchacze, wilgi i inne. Ponadto na terenie gminy zamieszkują płazy i gady. Płazy są drapieżnikami, wiele z nich odgrywa pożyteczną rolę, np. oczyszczanie szkótek i upraw leśnych, pól i ogrodów. Płazy ze względu na posiadanie nagiej skóry są bardzo wrażliwe na występowanie zanieczyszczeń powietrza i wody. Ich obfite występowanie na terenie gminy jest wskaźnikiem niewielkiego zanieczyszczenia środowiska. Na terenie gminy z płazów żyją m. in.: rzekotka drzewna, ropucha szara i zielona, żaba wodna, jeziorkowa, trawna i moczarkowa, z gadów: jaszczurka żyworodna, zwinka i zielona, padalec zwyczajny, żmija zygzakowata i zaskroniec zwyczajny.

Liczna jest populacja ichtiofauny. Duża powierzchnia wód powierzchniowych powoduje występowanie ryb uznawanych za pospolite, takie jak: sieja, sielawa, szczupak, okoń, leszcz, sandacz, jazgarz, krąp, karp, karaś, węgorz, kleń, jaź, miętus, płoć, ukleja, ciernik itp., ale także szczególnie cenne gatunki wędrowne; czyli ryby łososiowate (troć, pstrąg potokowy, łosoś). Wpływ na to ma występowanie relatywnie czystych wód w rzekach oraz szybki ich nurt.

2.7 Wody powierzchniowe

Obszar gminy znajduje się w dorzeczu rzeki Drwęcy. Osią sieci hydrograficznej obszaru gminy jest Kanał Elbląski doptywający do jeziora Drwęckiego, a największym jego doptywem jest rzeka Korbajna. Doptywem Korbajny jest rzeka Rybna. Południowo-zachodnia część gminy z jeziorem Gil Wielki odwadniana jest do jeziora Drwęckiego poprzez strugę Łgę.

Na terenie gminy znajduje się 19 jezior o łącznej powierzchni 1226 hektarów. Z tego 6 jezior jest o powierzchni do 5 ha, 10 jezior w przedziale 5-60 ha. Największe jeziora to:

- Gil Wielki - 558,32 ha,
- Ilińsk - 241,56 ha,
- Karnickie - 156,65 ha.

2.8 Wody podziemne

Warunki zaopatrzenia w wodę podziemną na terenie gminy są dość korzystne. Południowo – zachodnie tereny gminy włączone zostały do obszaru głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP - 210) „ŁAWSKI”. Wydajności potencjalne pojedynczych studni na tym obszarze powinny przekraczać 70 m³/godz. Na pozostałym obszarze są ona na ogół rzędu 30 – 70 m³/godz. Nieco mniejsze wydajności rzędu 10 –30 m³/godz. Zdarzają się w części północno – zachodniej gminy.

Studnie głębinowe ujmują czwartorzędowy poziom wodonośny. Ujmowane warstwy wodonośne zalegają przeważnie na głębokości 5 – 30 m. W północno – zachodniej części gminy występują one nieco głębiej – zwykle na głębokości 30 – 60 m. Na ujęciu w Miłomłynie ujmowana jest też warstwa wodonośna zalegająca na głębokości 100 – 170 m.

Z regionalnych opracowań hydrogeologicznych wynika, że wschodnia część gminy leży w zasięgu drwęcko – taborskiego zbiornika wód podziemnych bez izolacji. Na tym terenie wody podziemne pierwszej użytkowej warstwy wodonośnej generalnie nie mają naturalnej osłony przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu. Są one w związku z tym podatne na zanieczyszczenie.

Zachodnia część obszaru gminy wyróżnia się stosunkowo dobrym rozpoznaniem warunków hydrogeologicznych, gdyż w 1996 roku przez Przedsiębiorstwo Hydrogeologiczne w Gdańsku została wykonana „Dokumentacja hydrogeologiczna głównych zbiorników wód podziemnych nr 209 – Karnicki, nr 210 – Iławski, nr 211 – Samborowski.” Zasięg jej rozpoznania obejmuje zachodnią część gminy. Dokumentacja została zatwierdzona decyzją Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa 25.06.1998 roku. Decyzją zatwierdzono powierzchnię i granice zbiornika i jego strefy ochronnej.

Wyznaczone w Dokumentacji granice zbiornika obejmują południowo – zachodnią część terenów gminy Miłomłyn. Wodonoścem jest pierwszy międzymorenowy poziom wodonośny zlodowacenia bałtyckiego, stadiału pomorsko – leszczyńskiego. Są to wody infiltracyjne, których wiek – wg badań izotopowych – nie przekracza 36 lat. Średni wiek określono na 15 lat.

Na obszarze GZWP i gminy dominują wody klasy IC. Cechuje je głównie ponadnormatywna zawartość żelaza i manganu, a także znaczna mętność. Wady te dają się usuwać poprzez uzdatnianie. Natomiast wody ujmowane we wschodniej części gminy są z reguły dobrej jakości, nie wymagające uzdatnienia.

W Dokumentacji określono stopień odporności wód zbiornika na przenikanie zanieczyszczeń z powierzchni. Ustalono 4-stopniową skalę stopnia zagrożenia:

- IA- wysoki (bardzo wysoki), o czasie pionowego przesiąkania od kilku dób do kilku miesięcy. Jego występowanie zanotowano w rejonie jeziora Drwęckiego – poza GZWP;
- IB- wysoki, o czasie pionowego przesiąkania od roku do 25 lat. Obejmuje on głównie rejon rynien subglacjalnych i doliny Korbajny;
- II- średni, który obejmuje obszary w zasadzie całkowicie izolowane utworami nieprzepuszczalnymi o czasie przesiąkania przekraczającym 25 lat (do 100 lat). Obejmuje on pozostałą część GZWP, tj. głównie tereny wysoczyzny morenowej;
- III- niski, wyznaczany o ciągłą pokrywę utworów izolujących o miąższości powyżej 40 m.

W Dokumentacji ustalono też obszary ochronne GZWP z podziałem na obszar ochronny i obszar o zastrzonych rygorach. Obszar ochronny obejmuje całą powierzchnię GZWP na terenie gminy i jej

obrzeża. Obszar ochronny o zaostrzonych rygorach występuje w rejonie doliny Korbajny i rynien jezior w leżących w zachodniej części gminy.

Na obszarze ochronnym GZWP 210 proponuje się wprowadzić następujące zakazy:

- lokalizowania odpadów wysypisk komunalnych i wylewisk nie zabezpieczonych przed przenikaniem do podłoża substancji szkodliwych dla środowiska;
- lokalizowania wysypisk, składowisk itp. odpadów niebezpiecznych dla środowiska, a zwłaszcza dla wód podziemnych;
- lokalizowania baz i składów prowadzących przeładunek i dystrybucję produktów ropopochodnych i innych substancji niebezpiecznych;
- przeprowadzania rurociągów transportujących substancje niebezpieczne dla środowiska;
- zrzutu ścieków sanitarnych, technologicznych, przemysłowych do gruntu lub wód powierzchniowych bez oczyszczenia;
- lokalizowania wielkich ferm hodowlanych prowadzących bezściółkowy chów zwierząt oraz innych obiektów szczególnie niebezpiecznych dla środowiska (np. rafinerie, zakłady chemiczne).

Natomiast na obszarach o zaostrzonych rygorach dodatkowo wprowadza się zakazy:

- lokalizowania wysypisk i wylewisk odpadów komunalnych, przemysłowych i innych;
- zrzutu ścieków sanitarnych, przemysłowych, technologicznych i innych do gruntu lub suchych rowów melioracyjnych;
- zrzutu ścieków wymienionych w podpunkcie b) do wód powierzchniowych bez oczyszczenia;
- magazynowania i składowania odpadów oraz substancji niebezpiecznych bez utwardzonego podłoża i izolacji wykluczającej możliwość przenikania zanieczyszczeń do gruntu;
- eksploatacji surowców mineralnych powodujących powstawanie lejów depresyjnych.

Proponowane nakazy na obszarze ochronnym GZWP 210 w zakresie dotyczącym gminy Miłomłyn obejmują między innymi:

- lokalizacja obiektu potencjalnie niebezpiecznego powinna być poprzedzona oceną oddziaływania na środowisko, a zwłaszcza wody podziemne;
- gospodarstwa rolne, wsie oraz inne obiekty powinny uregulować swą gospodarkę wodno – ściekową zgodnie z podanymi zakazami;
- użytkownicy ujęć wód podziemnych powinni wystąpić o ustanowienie stref ochronnych. W pierwszej kolejności dotyczy to między innymi ujęcia w Karnitach i Kamieńczyku;

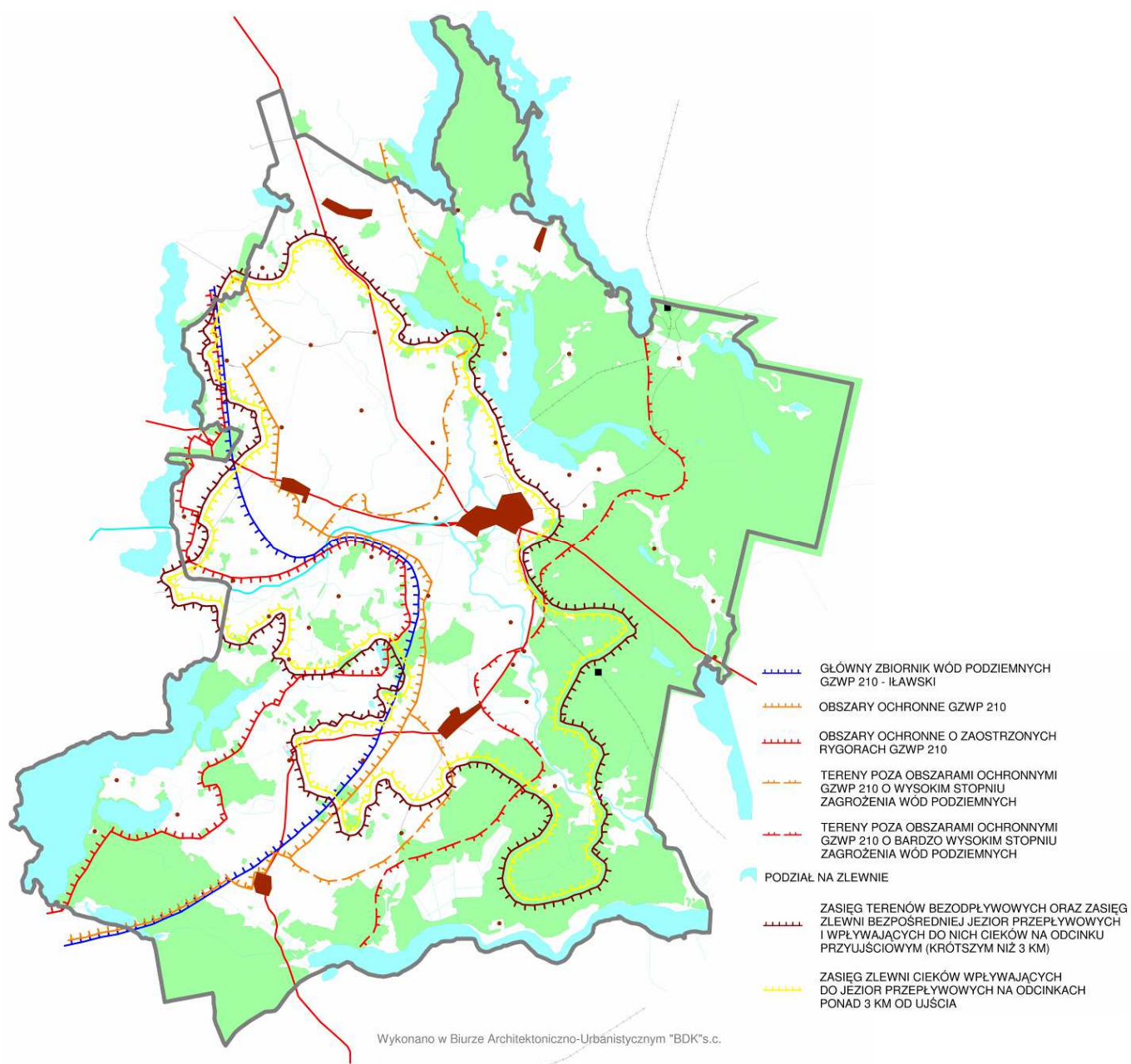
W pierwszej kolejności nakazy powinny dotyczyć obiektów położonych na obszarze ochronnym o zaostrzonych rygorach.

W niniejszym opracowaniu proponuje się, aby dla terenów położonych poza GZWP 210, ale o wysokim stopniu zagrożenia wód podziemnych (stopień IB) wprowadzić ograniczenia jak dla obszarów ochronnych GZWP 210. Natomiast dla terenów położonych poza GZWP 210, ale znajdujących się na terenach drwęcko – taborskiego zbiornika wód podziemnych bez izolacji

(wschodnia część gminy) proponuje się przyjąć ograniczenia jak dla obszarów ochronnych GZWP 210 o zastrzonych rygorach.

Wody mineralne na terenie województwa zostały odkryte w rejonie północno-zachodnim (Frombork, Braniewo, Pasłęk). Północne rejony województwa posiadają lepsze warunki ewentualnego pozyskiwania takich wód (płytsze pokłady). Na terenie gminy Miłomłyn na głębokościach 1,1-1,5 km można się spodziewać występowania wód mineralnych o znaczeniu leczniczym, należących do grupy wód pospolitych. Są to najprawdopodobniej wody chlorkowo-sodowe, nadające się wyłącznie do kąpieli wymagające podgrzania lub rozcieńczania. Ewentualne ich pozyskiwanie wymagałoby przeprowadzenia badań.

Rysunek 4 Strefy wód podziemnych na terenie miasta i gminy Miłomłyn.

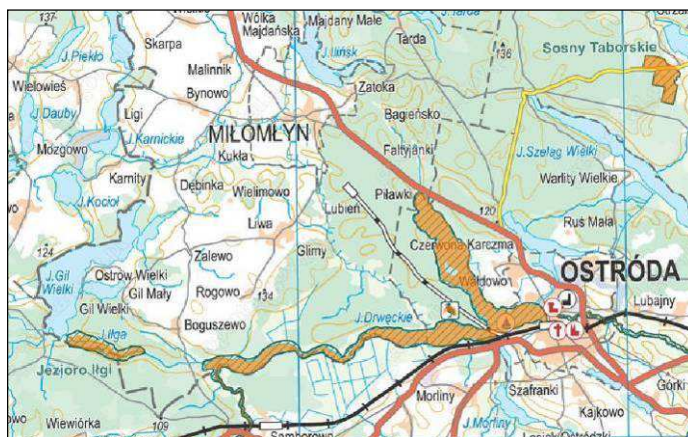
3 OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA

3.1 Rezerваты przyrody

Na terenie gminy znajdują się 2 rezerваты przyrody: „Rzeka Drwęca” i „Jezioro Łgi”.

Rezerwat „Rzeka Drwęca” ustanowiony został zarządzeniem M.L.iP.D. w 1961r. (Mon. Pol. nr 71 z 1961 r.). Został on utworzony w celu ochrony środowiska wodnego i ryb w nim bytujących, a w szczególności w celu ochrony środowiska pstrąga, łososia, troci i certy. Rezerwat na terenie gminy i przyległym obejmuje jezioro Drwęckie, oraz pasy gruntów szerokości 5 m od ich brzegów. Na terenie rezerwatu „Rzeka Drwęca” zabrania się między innymi nadmiernego zanieczyszczenia wody, przegradzania rzek urządzeniami uniemożliwiającymi rybom swobodny przepływ, wycinania drzew i krzewów oraz trzciny, sitowia i innych roślin. Obowiązują też ograniczenia w odłowach ryb.

Rezerwat „Jezioro Łgi” utworzony został zarządzeniem MLiPD z 23.01.1957 roku (Mon. Pol. Nr 14 z 1957 r.) i obejmuje jezioro z przyległymi terenami bagiennymi. Powierzchnia jego wynosi 74,7 ha. Rezerwat utworzono w celu ochrony miejsc lęgowych ptactwa wodnego i błotnego oraz zachowania zespołów roślinności torfowiskowej. Położony jest on wśród kompleksu leśnego.

3.2 Obszar Chronionego Krajobrazu

Gmina Miłomłyn położona jest częściowo w obrębie chronionego krajobrazu Kanału Elbląskiego oraz w obrębie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich.

Zgodnie Rozporządzeniem Nr 150 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich oraz zgodnie Uchwałą Nr VII/127/11 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego na przedmiotowych obszarach obowiązują następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i

- jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
 - 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
 - 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy, o których mowa w powyżej nie dotyczą:

- wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- realizacji inwestycji celu publicznego.

Zakaz, o którym mowa w pkt 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Uchwała Nr VII/127/11 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 maja 2011r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. Woj. warmińsko-mazurskiego z 2011r. poz. 1296), zmieniona Uchwałą Nr XIII/244/11 z dnia 28 grudnia 2011r. i Uchwałą Nr XXIV/488/13 z dnia 26 lutego 2013r. i Uchwałą Nr XXXVII/752/14 z dnia 26 maja 2014r. (Dz.Urz. woj. warmińsko-mazurskiego z dnia 24 czerwca 2014r. poz. 2255). Zmiany wprowadziły dodatkowe wyjątki od ustanowionych zakazów, między innymi w brzmieniu:

„Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

1) przypadku, gdy jedynym zbiornikiem wodnym, w stosunku do którego odległość lokalizowanego obiektu budowlanego nie przekracza 100m, jest urządzenie wodne w rozumieniu ustawy z dnia 18

lipca 2001r. Prawo wodne o powierzchni do 0,5 ha wykonane na podstawie pozwolenia wodnoprawnego:

2) terenów rekreacji w formie bulwarów, parków, terenów zieleni wraz z infrastrukturą techniczną i obiektami małej architektury położonych w granicach administracyjnych miast;

3) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku obszarów, dla których przed wejściem w życie niniejszej uchwały uchwalono studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w którym nie określono granic zwartej zabudowy miasta lub wsi, również obszarów wskazanych w obowiązującym studium jako tereny zabudowane;

4) uzupełnień zabudowy pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na działkach budowlanych bezpośrednio przylegających;

5) budowy nowych oraz odbudowy, nadbudowy i rozbudowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynek działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy:

a) na działce, albo

b) na działce bezpośrednio przylegającej w przypadku, gdy odległość zabudowy od brzegów wód na tej działce jest mniejsza niż odległość zabudowy od brzegów wód na działce, na której lokalizowany, odbudowywany, nadbudowywany lub rozbudowywany jest obiekt budowlany;

6) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy zagrodowej o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym obiekty służące agroturystyce, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;

7) lokalizowania obiektów budowlanych niezbędnych do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani na wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenach dostępu do wód publicznych oraz realizacji infrastruktury technicznej na potrzeby tych terenów;

8) lokalizowania ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku.”

3.3 Natura 2000

Na terenie gminy Miłomłyn (w południowej części gminy) znajdują się Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk – Dolina Drwęcy, kod: PLH280001. Ostoja obejmuje całą rzekę Drwęce, wraz z dopływami Grabiczek i Dylewka, oraz z przyujściowymi fragmentami rzek Dylewki, Pobórskiej Strugi, Gizeli, Bałcynki, Iławki, Elżki i Wel.

Bogactwo i różnorodność systemu przyrodniczego obszaru Dolina Drwęcy, jak i otoczenia, decyduje o jego wysokim potencjale ekologicznym. Drwęca wraz z dopływami jest ważnym korytarzem ekologicznym o znaczeniu nie tylko lokalnym, ale i krajowym. Należy ją traktować jako ekosystem przyrodniczy o znaczeniu ponadregionalnym.

Obszar ważny dla ochrony bogatej ichtiofauny i mozaiki siedlisk związanych z doliną rzeczną. Zgodnie SFD stwierdzono tu występowanie 18 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Sama Drwęca stanowi jedyny ichtiologiczny rezerwat na terenie województwa warmińsko-mazurskiego. Rzeka Drwęca i jej dorzecze objęte jest krajowym programem restytucji ryb wędrownych, zaś rzeka Wel jest wymieniana jako jeden z głównych cieków dorzecza Drwęcy o

walorach kwalifikujących ją jako podstawowe tarlisko anadromicznych ryb wędrownych i siedlisko ryb prądolubnych, będących w sferze zainteresowania Unii Europejskiej.

Obszar stanowi cenny zasób zróżnicowanych siedlisk dla gatunków zwierząt rzadkich i poddanych ochronie związanych ze środowiskiem wodnym - występuje tu 27 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, w tym 7 gatunków ryb. Spośród podanych 27 gatunków zwierząt 11 to ptaki objęte artykułem 4 Dyrektywy 79/409/EWG oraz wymienione w Załączniku II Dyrektywy 92/43/EWG - ich liczba jest niepełna i podana w oparciu o obserwacje poczynione podczas innych badań terenowych.

Dodatkowym atutem obszaru jest jego kształt, sprzyjający zachowaniu tras migracji i rozprzestrzeniania się wielu gatunków fauny i flory. Jest to korytarz ekologiczny między Doliną Wisły a Pojezierzem Mazurskim. Ponadto dorzecze rzeki Drwęcy powinno podlegać szczególnej ochronie, gdyż w jej dolnej części w Lubiczu znajduje się powierzchniowe ujęcie wody zaopatrujące miasto Toruń. Powinno to być dodatkowym argumentem za zachowaniem jej walorów przyrodniczych.

Stwierdza się tu występowanie ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG takich jak: *Ciconia ciconia* (bocian biały), *Circus aeruginosus* (błotniak stawowy), *Aquila pomarina* (orlik krzykliwy), *Grus grus* (żuraw), *Albedo atthis* (zimorodek), *Lanius collurio* (dzierzba gąsiorek).

Wśród regularnie występujących ptaków migrujących nie wymienionych z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG wymienia się: *Ardea cinerea* (czapla siwa), *Cygnus olor* (łabędź niemy), *Anas platyrhynchos* (krzyżówka), *Mergus merganser* (nurogęś), *Fulica atra* (łyska), *Phalacrocorax carbo sinensis* (kormoran czarny).

W obu przypadkach populacje te określono w SFD jako nieistotne (D).

Wśród ssaków wymienionych z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG wymienia się: *Castor fiber* (bóbr europejski) i *Lutra lutra* (wydra europejska).

Płazy i gady wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: *Triturus cristatus* (traszka grzebieniasta) i *Bombina bombina* (kumak nizinny).

W obu przypadkach populacje te określono w SFD jako C: $2\% \geq \text{populacja} > 0\%$.

Wśród ryb wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG wymienia się: *Lampetra fluviatilis* – C (minóg rzeczny), *Salmo salar* – A (łosoś), *Aspius aspius* – C (boleń), *Rhodeus sericeus amarus* – C (różanka), *Misgurnus fossilis* – B (piskorz), *Cobitis taenia* – C (koza), *Cottus gobio* – C (głowacz białopłetwy).

Ocena populacji: A: $100\% \geq p > 15\%$, B: $15\% \geq p > 2\%$, C: $2\% \geq p > 0\%$.

Wśród bezkręgowców wymienionych w załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG wymienia się: *Vertigo angustior* (poczwarówka zwężona), *Leucorhina pectoralis* (zalotka większa), *Lycaena dispar* (czerwończyk nieparek), *Osmoderma eremita* (Pachnica dębowa).

Ocena populacji ww. gatunków nie została umieszczona w SFD.

Wśród roślin wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG wymienia się *Angelica palustris* (starodub łakowy). Populację określono w SFD jako C: 2% ≥ populacja > 0%.

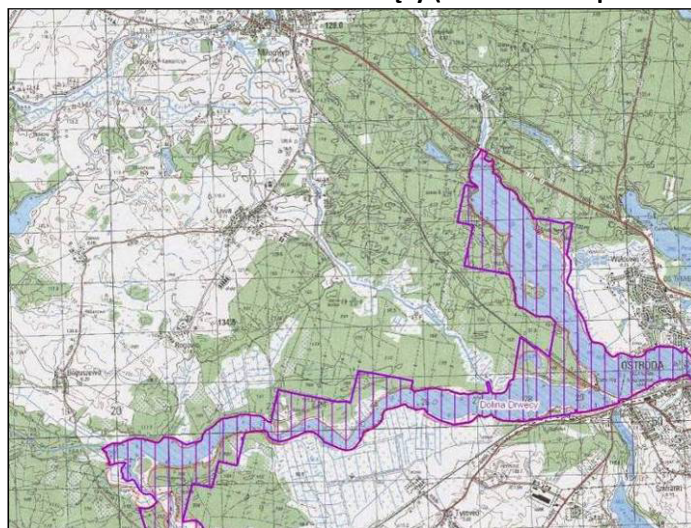
Wśród najważniejszych zagrożeń obszaru wymienia się: zanieczyszczenia wód, zmiany stosunków wodnych, zaniechanie użytkowania rolniczego terenu, niekontrolowana turystyka i kłusownictwo.

Rysunek 5 Specjalny obszar ochrony siedlisk Dolina Drwęcy.

Źródło: www.natura2000.mos.gov.pl

Rysunek 6 Zmiana granic obszaru Natura 2000 Dolina Drwęcy (zatwierdzona przez Komisję Europejską).

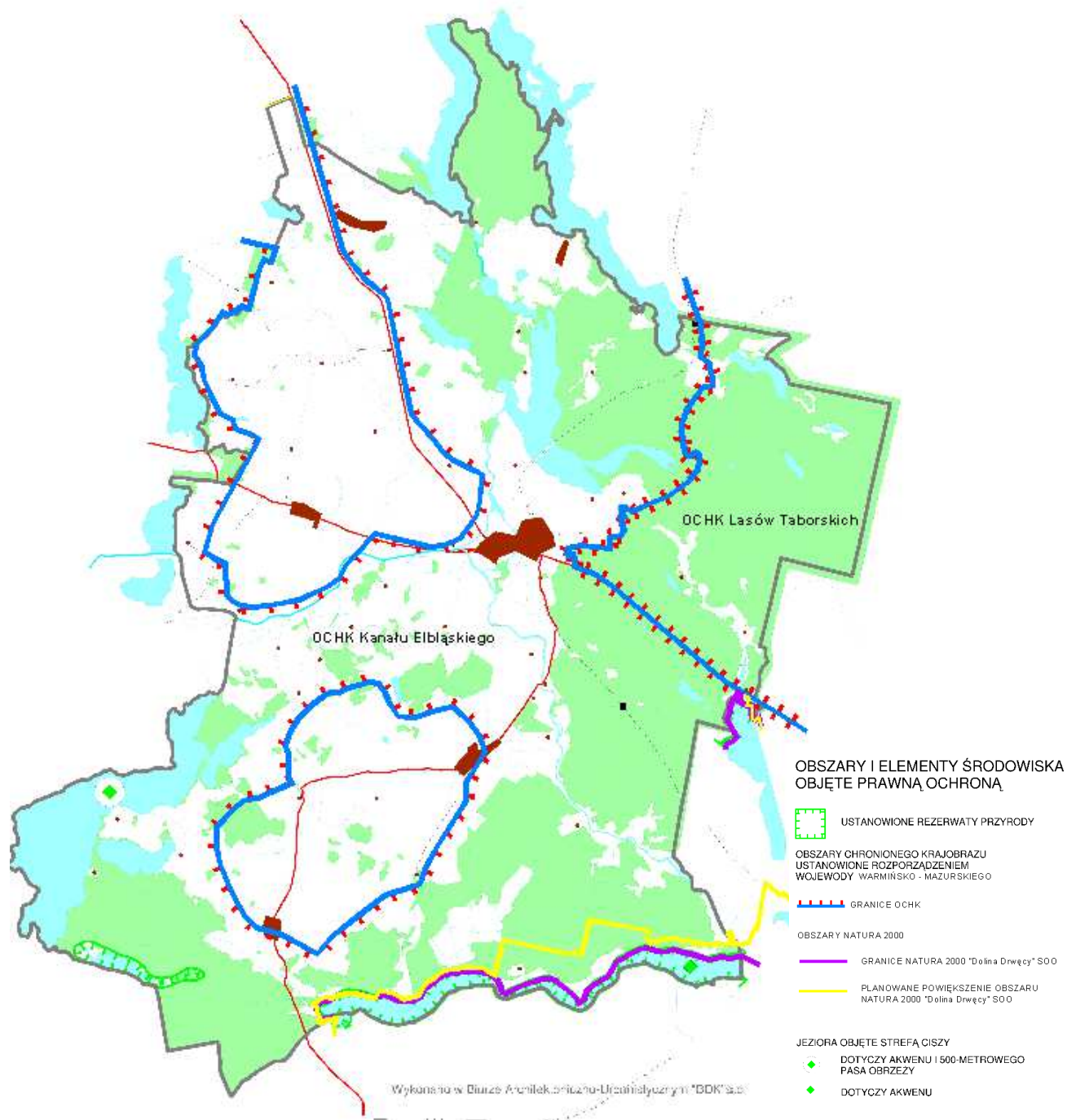
Źródło: www.natura2000.mos.gov.pl

3.4 Pomniki przyrody

Na terenie gminy Miłomłyn występuje 16 pomników przyrody.

Obiekt	Obwód cm	Wysokość m	Gmina	Lokalizacja	Rok uznania
sosna pospolita <i>Pinus sylvestris</i> „Sosna nad jez. Iłgi”	380	35	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn, L-ctwo Drwęca oddz. 80h (1962)	Rlb-16/82/52 29.12.1952 r.
dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	370	31	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn, L-ctwo tarda oddz. 113 (1971)	Rlb-16/86/52 29.12.1952 r.
dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i> „Dąb nad Kanalem Ostródzko- Elbląskim”	540	24	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn, L-ctwo Śródzieżerze oddz. 197 (1971)	Rlb-16/87/52 29.12.1952 r.
głaz- jasnoszary granit grubokrystaliczny	1000	1,1	Miłomłyn	Pastwisko wsi Mały Gil, 40m od jeziora	R.XII.266/61 27.11.1961 r.
stanowisko żółwia biotnego	-	-	Miłomłyn	L-ctwo Przemysławów, bezodpływowe bagna śródlądne w oddz. 135h; 155f, h; 156a, d (1971)	Nr 352/70 16.07.1970 r.
buk pospolity <i>Fagus sylvatica</i> - 2 szt. (15m od siebie)	290; 340	28	Miłomłyn	L-ctwo Przemysławów oddz. 106d (1971), 2 km SW od Wińca, nad jez. Sopła	Nr 376/78 02.06.1978 r.
dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i> „Ucho Igiełne”- 2 zrosnięte na wys. 9m	390	23	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn oddz. 83, przy drodze leśnej w NE części	RGŻL-op-416/84 11.06.1984 r.
0,72 ha 120- letniego drzewostanu bukowo- modrzewiowego (490 m ³)	do 550	24-38	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn obręb Tarda oddz. 191h	Zarz. Nr 21 Woj. Olsztyńskiego 08.03.1989 r.
kasztanowiec biały <i>Aesculus</i> <i>hippocastanum</i> - 2 szt.	262,315	20	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn, przy wjeździe do osady N-ctwa Miłomłyn	Zarz. Nr 21 Woj. Olsztyńskiego 08.03.1989 r.
dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i> - 13 szt.	300-420	20-30	Miłomłyn	L-ctwo Przyładek oddz. 144h	Zarz. Nr 16 Woj. Olsztyńskiego z dnia 11.02.1991 r.
dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i> - 3 szt.	340-465	20	Miłomłyn	N kraniec osady Tarda	Zarz. Nr 16 Woj. Olsztyńskiego z dnia 11.02.1991 r.
lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	420	26	Miłomłyn	150 m od drogi Tarda- Miłomłyn	Dz. Urz. Woj. Olsztyńskiego Nr 7, poz. 66 16.04.1992 r.
kasztanowiec biały <i>Aesculus</i> <i>hippocastanum</i>	280	25	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn, L-ctwo Bagieńsko, oddz. 278w, w lesie wodochronnym na brzegu Kan. Elbląskiego	Dz. Urz. Woj. Olsztyńskiego Nr 35 poz. 493, 1997 r.
dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	340	25	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn, L-ctwo Bagieńsko, oddz. 278w, w lesie wodochronnym	Dz. Urz. Woj. Olsztyńskiego Nr 35 poz. 493, 1997 r.
dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	320	25	Miłomłyn	N-ctwo Miłomłyn, L-ctwo Bagieńsko, oddz. 278w, w lesie wodochronnym	Dz. Urz. Woj. Olsztyńskiego Nr 35 poz. 493, 1997 r.
dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i> - 3 szt.	400, 290, 280	20	Miłomłyn	Przy drodze gruntowej S od Zatoki	Uchwała Nr XXII/146/96 Rady Gminy Miłomłyn 1996 r.

Rysunek 7 Formy ochrony przyrody na terenie miasta i gminy Miłomłyn.

4 OCENA STANU ŚRODOWISKA

4.1 Jakość wód podziemnych

Według danych Urzędu Miasta i Gminy w Miłomłynie na terenie gminy występują wody użytkowe średniej jakości, które wymagają uzdatniania ze względu na ponadnormatywne zawartości związków żelaza i manganu.

Od roku 1991 prowadzony jest monitoring jakości zwykłych wód podziemnych w sieci krajowej. Uzupelnieniem sieci krajowej jest monitoring regionalny.

Na terenie gminy występuje punkt regionalnego monitoringu wód zlokalizowany w Miłomłynie, oznaczony numerem 3, dotyczący wód wgłębnych, czwartorzędowych o głębokości stropu warstwy 22,0 m.

Jakość wód w latach 1998, 1999, 2000 i 2001 była Ib klasy (wysokiej jakości), w 2002 roku jakość wody podziemnej nieznacznie spadła do II klasy. W 2003 roku znów jakość wód poprawiła się i wróciła do klasy Ib. Punkt monitoringu nie jest zlokalizowany na Głównym Zbiorniku Wody Podziemnej.

Na terenie gminy nie występuje punkt krajowej sieci monitoringu wód podziemnych.

4.2 Jakość wód powierzchniowych

Spośród wód płynących monitoringowi poddany jest Kanał Elbląski, którego wody na terenie gminy zaliczane są do III klasy czystości. Ponieważ wody w kanale przepływają przez wiele gmin stąd bezpośredni wpływ władz gminy Miłomłyn może dotyczyć ograniczania zanieczyszczeń pochodzących z terenu objętego kompetencją. W roku 2009 dokonano oceny wstępnej stanu ekologicznego wód Kanału Elbląskiego, stan ten określono jako umiarkowany.

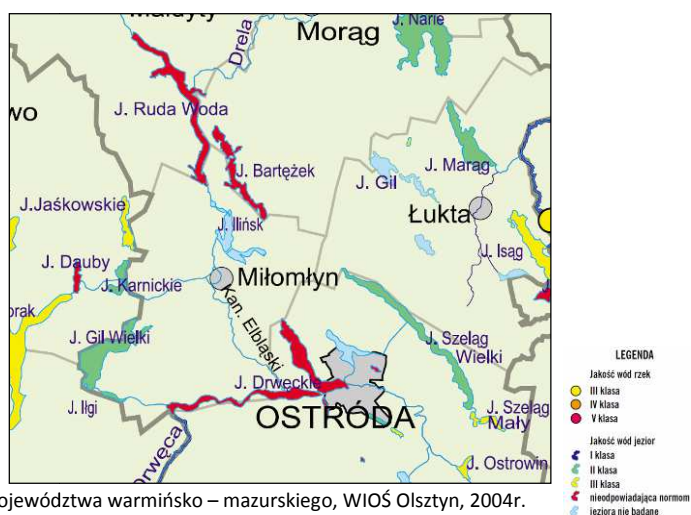
Wody 2 jezior gminy były dotychczas badane od 1995 r. przez WIOŚ w Olsztynie. II klasę czystości reprezentuje jezioro Gil Wielki (badane w 2001 r.), i tą samą klasę mają wody jeziora Łgi.

Jezioro Gil Wielki o głębokości maksymalnej 20,0 m badane w 2001 r. jest średnio odporne na czynniki zewnętrzne, które plasują akwen w II kategorii podatności na degradację. Zbiornik nie przyjmuje zanieczyszczeń punktowych (np. z oczyszczalni ścieków), do jeziora dopływają wody z kilku niewielkich cieków wodnych. Wody jeziora wykazywały jakość kwalifikującą je do II klasy czystości. W stosunku do wyników badań poprzednich (z 1991 r.), jakość wód nie zmieniła się. Jakość wód jeziora Drwęckiego poprawiła się i w roku 2005 odpowiadały III klasie.

Wody powierzchniowe gminy są zagrożone bezpośrednio lub pośrednio punktowymi źródłami zanieczyszczeń. Niska jakość wód (Kanał Elbląski) może być powodowana sumowaniem się zanieczyszczeń wprowadzanych z oczyszczalni ścieków (ścieki oczyszczone) jak i spływami powierzchniowymi z terenów rolniczych oraz zanieczyszczeniami wynikającymi z braku kanalizacji na terenach użytkowanych do zamieszkania lub rekreacji oraz zanieczyszczeniami wprowadzanymi przez opady atmosferyczne. Spływy powierzchniowe z terenów rolniczych występują w ograniczonym, w stosunku do lat minionych, z racji ograniczenia terenów rolniczych położonych w zasięgu spływów. Spowodowane jest to zmniejszeniem terenów uprawnych oraz częściowym przeznaczeniem terenów rolniczych na tereny rekreacyjne. Jednakże kwestia właściwego postępowania w gospodarstwach rolnych z wykorzystaniem i magazynowaniem gnojowicy i obornika (m. in. potrzeba budowy płyt gnojowych) wpływać może na stan środowiska wodnego.

Kwestia skanalizowania terenu gminy wokół cieków wodnych i jezior wydaje się być zasadniczym rozwiązaniem ograniczania zanieczyszczeń wprowadzanych do wód powierzchniowych. Dodatkowo ochrona wód oraz ich obrzeży powinna znajdować swoje odzwierciedlenie w opracowywanych planach zagospodarowania przestrzennego.

Rysunek 8 Ocena jakości jezior badanych w latach 1987-2004 na terenie województwa warmińsko-mazurskiego.

Źródło: Raport o stanie środowiska województwa warmińsko – mazurskiego, WIOŚ Olsztyn, 2004r.

4.3 Stan czystości powietrza atmosferycznego

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza gminy Miłomłyn jest energetyczne spalanie paliw, w wyniku którego do powietrza dostają się tlenki węgla, tlenki azotu, dwutlenek siarki i pył (m. in. pył drobny). Do powietrza dostają się zanieczyszczenia pochodzące ze spalania paliw powstające przy wytwarzaniu energii cieplnej dla celów grzewczych komunalnych jak i w ograniczonym zakresie dla celów przemysłowych.

Powodem zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza są indywidualne źródła ogrzewania w gospodarstwach domowych, kotłownie wspólnot mieszkaniowych oraz podmiotów gospodarczych o niedużych mocach. Te źródła potrafią być lokalnie uciążliwe szczególnie przy niesprzyjających warunkach atmosferycznych. Ponadto w paleniskach domowych często proces spalania jest słabo kontrolowany, a spalany opał jest o niskiej wartości energetycznej, spalane są też materiały inne niż opał, m. in. odpady z tworzyw sztucznych.

Emisja ze źródeł technologicznych na terenie gminy dotyczy w szczególności zakładów produkcji drzewnej. Tych zakładów jest niewiele i nie stanowią zagrożenia dla jakości powietrza w gminie.

Kolejne źródła zanieczyszczeń powietrza to komunikacja, w szczególności w okolicach głównej trasy przebiegającej przez gminę (E 7). Emisja komunikacyjna oddziałuje przede wszystkim w miesiącach letnich. Jednakże z racji występowania coraz lepszych silników w pojazdach oraz lepszych paliw wielkość emisji nie powinna powodować znacznych zagrożeń dla środowiska. Ruch na linii kolejowej jest ograniczony, co też nie powoduje zagrożeń dla powietrza.

W ramach monitoringu stanu powietrza, WIOŚ w Olsztynie prowadzi regularne badania stanu powietrza w 9 wydzielonych strefach na terenie województwa warmińsko-mazurskiego. Strefy te powstały w związku z dostosowaniem monitoringu powietrza do standardów unijnych. W ten sposób powstała Strefa iławsko -ostródzka obejmująca swoim zasięgiem powiat iławski i ostródzki. Ocena jakości powietrza, WIOŚ w Olsztynie przeprowadza w oparciu o dane zgromadzone przez stacje automatyczne, a także na podstawie badań prowadzonych przez Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną prowadzącą badania w sieci nadzoru ogólnego w ramach systemu Monitoringu Oczekiwanych Efektów i Korzyści Zdrowotnych, wynikających z realizacji Narodowego Programu Zdrowia, Instytutu Ochrony Środowiska i Instytutu Badawczego Leśnictwa. W przypadku Strefy iławsko-ostródzkiej ocena jakości powietrza została przeprowadzona na podstawie wyników pomiarów przeprowadzonych przez Inspekcję Sanitarną na stanowisku pomiarowym zlokalizowanych przy ul. Czarnieckiego w Ostródzie oraz na podstawie wyników stacji automatycznej zlokalizowanej przy ul. Chrobrego w Ostródzie.

Wyniki badań stanu powietrza atmosferycznego na obu stanowiskach w Ostródzie wykazały, że w ostatnich latach stężenia dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i pyłu zawieszzonego nie przekraczały dopuszczalnych wartości określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska 3 marca 2008 r w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2008r. Nr 47, poz. 281).

Strefa iławsko-ostródzka w klasyfikacji łącznej otrzymała klasę A, co oznacza, że stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych oraz poziomów celów długoterminowych. Obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2012r., poz. 1031).

4.4 Gleby

Zakwaszenie gleb odbywa się w procesie naturalnym po przez wymywanie przez opady kationów zasadowych oraz w wyniku działalności człowieka – uprawa roli, a głównie nawożenie mineralne.

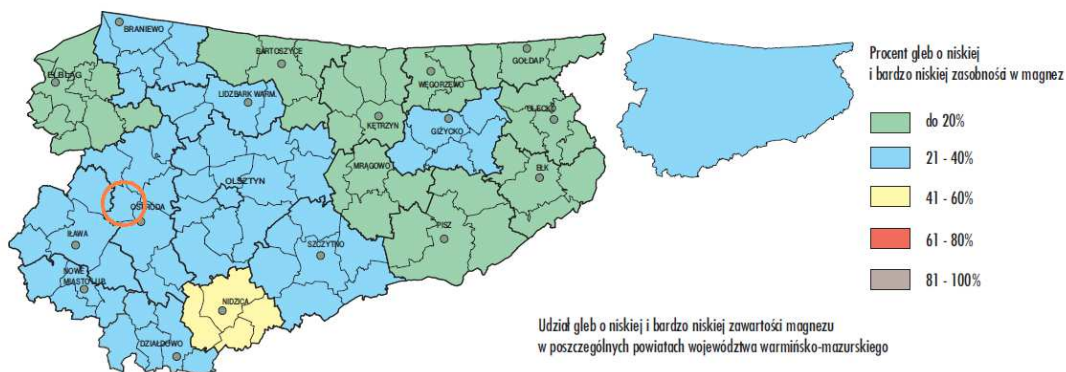
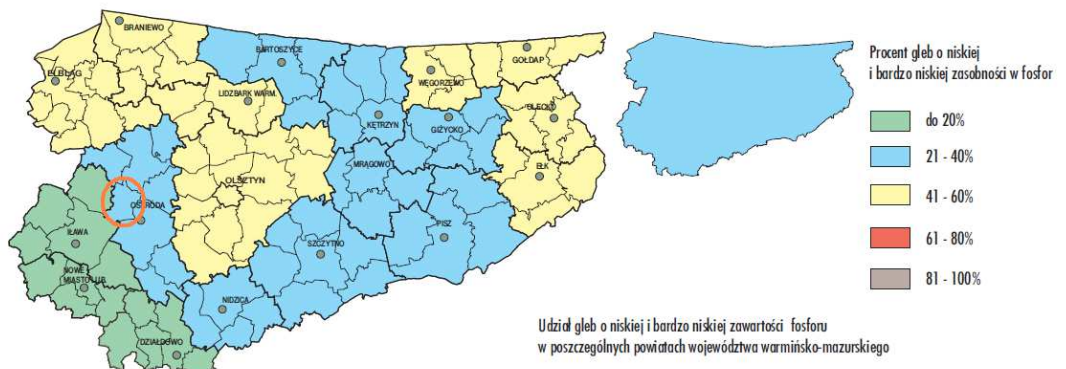
Nawozy azotowe oraz emisja związków siarki i azotu wnoszonych przez opady uznawane są za główne przyczyny antropogenicznego zakwaszenia. Stosowanie nawozów azotowych powoduje zakwaszenie gleb w stopniu tym większym, im dawki azotu są wyższe i im wyższy udział formy amonowej w nawozach. Wszystkie nawozy azotowe z wyjątkiem saletrzaka, saletry wapniowej i sodowej lekko alkalizujących gleb, zakwaszają środowisko.

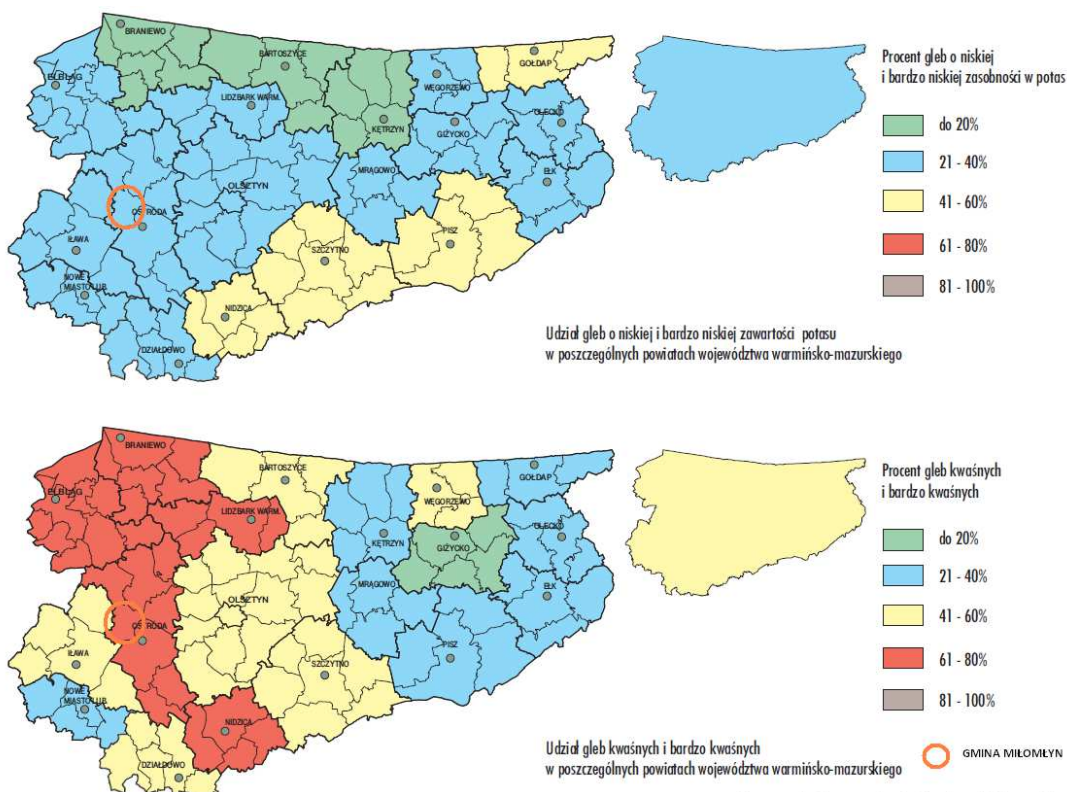
Powiat ostródzki jest wymieniany wśród powiatów o największym zakwaszeniu gleb (61-80%). Gleby zbyt kwaśne posiadają ograniczoną przydatność rolniczą, a ich nawożenie mineralne nie tylko jest nieefektywne, lecz czasem nawet szkodliwe. Biorąc pod uwagę ujemne skutki nadmiernego zakwaszenia gleb dla efektywnego ich zagospodarowania oraz potrzebę tworzenia warunków

produkcji nieskażonej żywności – wapnowanie jest stałym priorytetowym zadaniem w proekologicznej produkcji rolnej.

W przypadku zasobności gleb w przyswajalne formy makroelementów użytków rolnych (fosfor, potas oraz magnez) powiat ostródzki znajdował się wśród powiatów o najwyższej zawartości fosforu, zawartość potasu określono jako „średnia”, w przypadku magnezu powiat ostródzki cechuje się niską zasobnością.

Rysunek 9 Jakość gleb na terenie gminy Miłomłyn.

Źródło: Raport o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2009 r.

4.5 Klimat akustyczny

Dopuszczalne wartości poziomów dźwięku w środowisku określa załącznik do Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007r, Nr 126, poz. 826).

Hałas jest specyficznym czynnikiem zanieczyszczającym środowisko, charakteryzującym się mnogością źródeł i powszechnością występowania we wszystkich środowiskach biosfery. Głównym zagrożeniem jest hałas od przemysłu i środków transportu.

Na obszarze gminy podobnie jak i na obszarze województwa do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu wpływających na klimat akustyczny należy ruch drogowy. Uciążliwość ta wiąże się z powszechnością jego występowania oraz czasem oddziaływania. Hałas komunikacyjny najbardziej dotyczy ruchu kołowego drogowego. Wzrost ruchu na drogach powoduje, że ulega pogorszeniu klimat akustyczny. Uciążliwość tras komunikacyjnych zależy od: natężenia ruchu, struktury rodzajowej potoku pojazdów, stanu nawierzchni i pojazdów, prędkości jazdy oraz odległości linii zabudowy od jezdni. Przez gminę Miłomłyn przebiega ważna linia drogową, co może wpływać w pewnym stopniu na klimat akustyczny rejonu. Sytuację w tym zakresie poprawiło wybudowanie obwodnicy Miłomłyna. Występują też drogi regionalne o mniejszym natężeniu ruchu mogące okresowo powodować uciążliwość hałasu.

Przeprowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w 2003 r. badania hałasu komunikacyjnego przy trasie E 7 w Wodzianach (najbliższy punkt pomiarowy) wykazały

równoważny poziom dźwięku w wysokości 67,9 dB (decybeli). Wielkość ta jak na warunki trasy nie jest wysoka. Była ona niższa od poziomów zmierzonych w pozostałych 3 punktach na odcinku Olsztynek-Małdyty. Obecnie trwa realizacja drugiego pasa trasy wraz z ekranami akustycznymi od strony istniejącej zabudowy mieszkaniowej.

Hałas przemysłowy mogący występować punktowo, na terenie gminy może mieć zasięg lokalny. Główne źródła hałasu przemysłowego pochodzą z zakładów drzewnych ze względu na specyficzny charakter pracy (transport, cięcie drewna i praca maszyn).

W ewidencji WIOŚ nie ma podmiotów emitujących ponadnormatywny hałas do środowiska.

Ważną rzeczą w zakresie hałasu jest uwzględnienie w planach zagospodarowania terenu gminy rodzajów obszarów chronionych pod względem hałasu w sąsiedztwie obiektów, w których prowadzona jest działalność gospodarcza.

Na terenie jeziora Gil Wielki oraz części jeziora Drwęckiego wyznaczono strefy ciszy. Na akwenach tych obowiązuje zakaz używania silników spalinowych do napędów jednostek pływających.

4.6 Promieniowanie elektromagnetyczne

Do podstawowych źródeł pól elektromagnetycznych należą: przewody linii wysokiego napięcia prądu zmiennego, stacje transformatorowe i urządzenia zasilane prądem zmiennym, anteny stacji bazowych telefonii komórkowej oraz sprzęt gospodarstwa domowego zasilany prądem zmiennym o częstotliwości 50/60 Hz.

Najsilniejszym oddziaływaniem charakteryzują się linie elektroenergetyczne wysokich napięć. Występowanie takich linii wymaga wyznaczenia stref ochronnych o określonych rygorach w zależności od natężenia pola elektrycznego. Pod liniami elektroenergetycznymi o napięciu od 110-400 kV może występować jedynie strefa ochronna drugiego stopnia z zakazem lokalizacji budynków mieszkalnych. Aktualnie na terenie gminy nie występuje linia elektroenergetyczna o napięciu 110 kV. Są natomiast lokalne stacje transformatorowe.

Źródłem promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych i systemów przywoławczych pokrywających coraz gęstsza siecią obszary skupisk ludności. Źródłem promieniowania elektromagnetycznego w stacjach bazowych są anteny sektorowe rozsiewawcze i paraboliczne anteny linii radiowych. Odpowiednia wysokość maszty anteny oraz dobór właściwych parametrów pracy stacji bazowych powoduje, że nie wywierają one negatywnego wpływu na ludzi. Ale zawsze mogą się zdarzyć jakieś anomalie lub awarie. Na terenie gminy występują 3 stacje bazowe telefonii komórkowej (Piławki, Miłomłyn i Liksajny). Zaleca się instalowanie anten z dala od zabudowań mieszkalnych.

4.7 Gospodarka odpadami

Odpady komunalne gromadzone są w postaci zmieszanej i na drodze selektywnej zbiórki. Na terenie gminy Miłomłyn, jak i gmin sąsiednich gromadzenie odpadów odbywa się w metalowych pojemnikach głównie SM 110 i SM 1100, a także kontenerach KP-7. Pojemności urządzeń do gromadzenia odpadów odpowiadają standardom unijnym. Do gromadzenia większości odpadów służą pojemniki metalowe o pojemności 110 cm³. Do gromadzenia suchych odpadów z terenów cmentarzy, ogródków działkowych, zespołu garaży, przy obiektach usługowo - handlowych, a także odpadów wielkogabarytowych służą duże kontenery, o pojemności 7 m³. Gmina Miłomłyn należy do Związku Gmin Regionu Ostródzko – Iławskiego „Czyste Środowisko”, który ma na celu stworzenie w pełni funkcjonalnego systemu gospodarki odpadami.

Odpady komunalne z terenu całego Związku Gmin zbierane są do pojemników, następnie bezpośrednio wywożone są na składowisko odpadów.

Zdarzają się także przypadki wywożenia odpadów na składowiska zamknięte i zrehabilitowane. Na terenie gminy znajdują się następujące zamknięte i zrehabilitowane składowiska: dwa składowiska w miejscowościach Liwa (rok 1998 - zakończenie składowania) i Miłomłyn (powierzchnia 1,01 ha, dotychczasowe nagromadzenie 825 Mg, stopień wypełnienia 20%, rok zakończenia składowania 1999).

Odpady gminy Miłomłyn są składowane na składowisku w Rudnie. Poza wyznaczonymi miejscami gromadzenia, odpady usuwane są również w sposób "dziki" na peryferiach miejscowości, głównie w lesie.

5 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMAGAŃ OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ

Cześć terenu gminy objęta jest zasięgiem oddziaływania wód powodziowych. Wyznaczone zostały orientacyjne strefy zagrożenia powodziowego Jeziora Drwęckiego. Informacje te stanowią podstawę do wyłączenia terenów, objętych zasięgiem wód zalewowych spod jakichkolwiek inwestycji (szczególnie inwestycji mieszkaniowych). Obszary objęte zasięgiem wód powodziowych wskazane zostały na rysunku studium.

6 OCENA ZASOBÓW I STANU ŚRODOWISKA – DIAGNOZA

Występujące na obszarze gminy tereny cenne ze względów przyrodniczych i krajobrazowych oraz tereny wrażliwe na antropopresję, kwalifikują tereny gminy do objęcia różnymi formami ochrony. Znalazło to już potwierdzenie poprzez wprowadzenie na jej terenie następujących form ochrony przyrody:

- obszarów chronionego krajobrazu,
- obszarów Natura 2000
- obszarów ochrony wód podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenia;

W koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-POLSKA obszar całej gminy został włączony do zachodniomazurskiego obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym. Wschodnia, większość południowej i fragment północnej części gminy zostały uznane jako jedno z biocentrów tego obszaru. Są to obszary o najwyższej randze w hierarchii krajowej sieci ekologicznej, jako tereny stosunkowo najmniej przekształcone pod względem przyrodniczym.

Większość obszaru gminy ze względu na wysokie walory geomorfologiczno – krajobrazowe objęta jest wzmoczoną ochroną krajobrazu. Tylko tereny wysoczyzn morenowych w północno – zachodniej części gminy i jej części południowej gminy nie zostały objęte ochroną wzmoczoną. Są one natomiast objęte chronionym krajobrazem ochrony umiarkowanej z tytułu położenia w zlewni pojeziernej.

Rolnicza przestrzeń produkcyjna zajmuje nieco ponad 40% obszarów gminy. Na obszarach wysoczyzny moreny dennej w północno - zachodniej części gminy dominują gleby urodzajne i korzystne do upraw rolnych kompleksu pszennego dobrego. Na południe od Kanału Łławskiego występuje mozaika gleb o różnej przydatności rolniczej. W pasie o rozciągłości południkowej, przyległym od wschodu do kompleksów leśnych, przeważają gleby o słabej urodzajności kompleksów żytnich słabych.

Znaczny jest udział trwałych użytków zielonych, przeważnie na glebach pochodzenia organicznego.

Lokalnie stosunkowo licznie występują podmokłości i oczka wodne. Nie powinno się ich likwidować, gdyż poprawiają (opóźniają) odpływ wód i sprzyjają równowadze biologicznej, będąc ostoją wielu gatunków zwierząt.

Obszar gminy charakteryzuje się wysoką lesistością. Wpływa na nią głównie obecność dużych kompleksów leśnych zajmujących wschodnią jej część i skraj części południowej. Nie mniej tereny słabych gruntów rolnych, gdzie użytkowanie rolnicze zostało zaniechane, sugeruje się zalesiać. Lasy terenu gminy wchodzi w skład obszaru lasów wielofunkcyjnych, tj. spełniających funkcje: ochrony przyrody, rekreacji i turystyki, produkcji drewna oraz zachowania bazy genetycznej ekotypu sosny jej matecznego mikroregionu nasiennego.

Obszar gminy jest atrakcyjny z punktu widzenia funkcji turystyczno – rekreacyjnych. Szczególnie atrakcyjne tereny do rozwoju funkcji rekreacyjnej występują głównie w jej części wschodniej oraz na obrzeżu południowym i południowo – zachodnim. Elementami decydującymi o tej atrakcyjności są puszczańskie kompleksy leśne na siedliskach borowych, duże jeziora, Kanał Ostródzko – Elbląski i jego odnoga – Kanał Łławski, a także urozmaicona rzeźba powierzchni terenów.

Cały obszar gminy znajduje się w zlewni pojeziernej, tj. w zlewni akwenów o małej zdolności do samooczyszczania, wrażliwych na zanieczyszczenia. Ograniczenia w możliwości odprowadzenia ścieków wynikają z konieczności pozostawienia odpowiedniej odległości od zrzutu ścieków do ujścia do jezior, a także z wielkości przepływu wody. Pomimo tych ograniczeń możliwości odprowadzenia odpowiednio oczyszczonych ścieków na terenie gminy są dość znaczne; główne możliwe odbiorniki to – Kanał Elbląski poniżej Miłomłyn, rzeka Korbajna, a także w dużo mniejszej skali – struga Rybna.

Badania wód jezior i rzek wskazują na silne zakłócenie środowiska akwenów w północno – wschodniej części gminy, co przeważnie związane jest przeżyźnieniem wód Kanału Elbląskiego i także wpływem ścieków z Morąga, ale też osadnictwem i rolnictwem w ich zlewni – głównie bezpośredniej. Zakłócone jest też środowisko jeziora Drwęckiego – co związane jest z wieloletnim dopływem ścieków z Ostródy. Środowiska przyrodnicze jezior południowo – zachodniej części gminy są jeszcze przeważnie umiarkowanie lub nawet nieznacznie zakłócone i ich wody mieszczą się na ogół w klasie II.

Zasoby dyspozycyjne wód podziemnych na obszarze gminy są rzędu 15,8 tys. m³/dobę, a ich pobór szacunkowo wynosi 2,3 tys. m³/dobę - co stanowi około 15 % tych zasobów. Jakość wód wgłębnych jest w przewadze średnia. Wymagają one zwykle prostego uzdatnienia, zmniejszającego naturalnie za wysoką zawartość żelaza i manganu.

Wrażliwe na zanieczyszczenie powierzchni terenu są wody podziemne Drwęcko – Taborskiego zbiornika wód podziemnych bez izolacji we wschodniej części gminy, a także wody Iławskiego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych położone w pobliżu rynien jeziornych w zachodniej części gminy. Użytkowe wody wgłębne na pozostałych terenach gminy są dość wrażliwe na zanieczyszczenia. Tylko na wysoczyźnie morenowej w północnej części gminy są one w zasadzie odporne na zanieczyszczenia.

Na obszarze gminy na głębokościach rzędu 1,1 – 1,5 km, można się spodziewać występowania wód mineralnych o znaczeniu leczniczym należących do grupy wód *pospolitych*. Są to najprawdopodobniej wody chlorkowo - sodowe, nadające się wyłącznie do kąpieli, wymagające podgrzania, względnie rozcieńczenia.

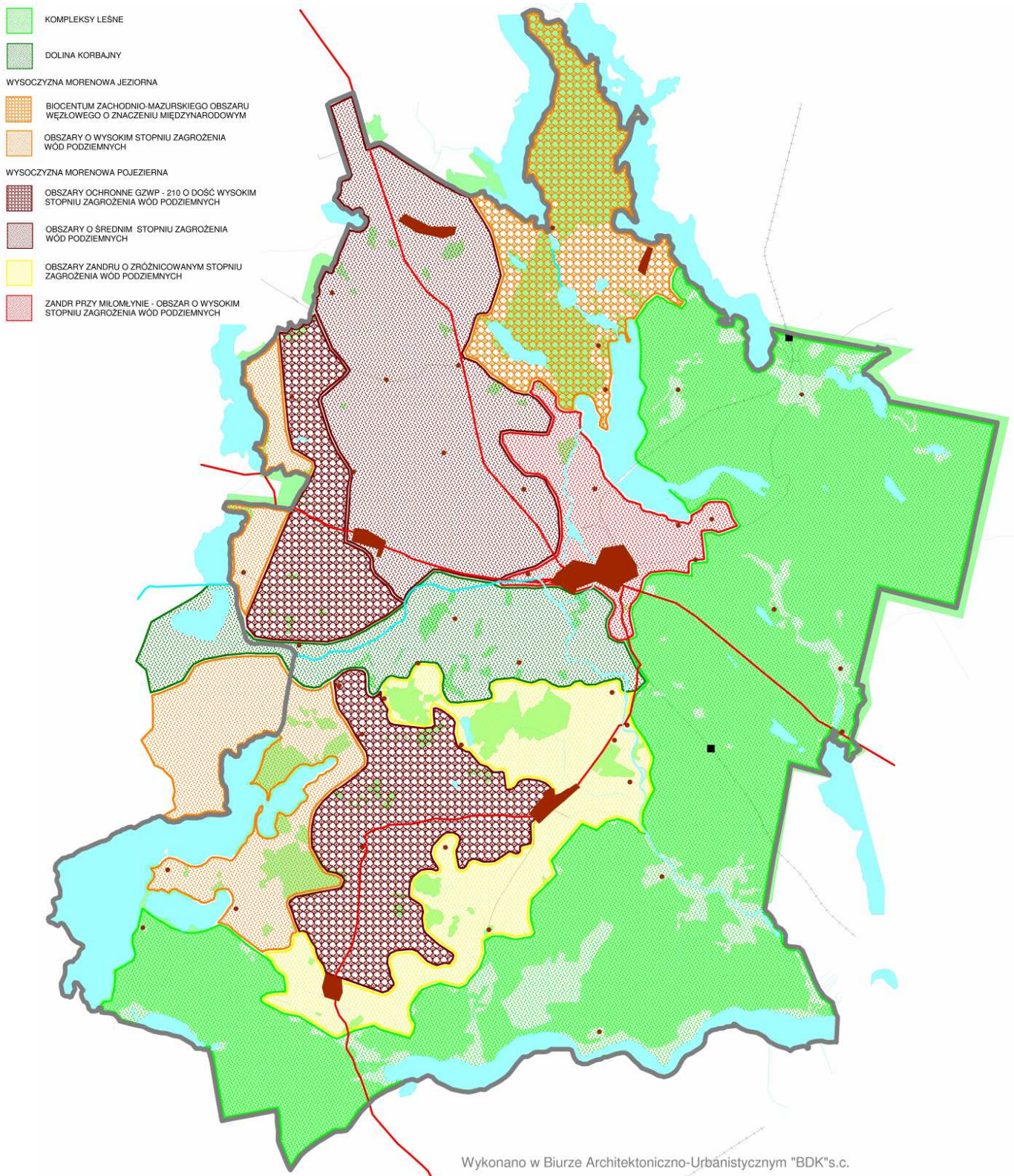
Na głębokości około 2,5 km można się spodziewać występowania wód geotermalnych o temperaturze około 50-60°, mogących służyć do celów grzewczych.

Na terenie gminy zostały do tej pory udokumentowane nieduże złoża kruszywa naturalnego. Obszary spodziewanego występowania złóż kruszywa to oz w rejonie Liksajn oraz płaskowyż między Liwą i Rogowem.

Ponadto udokumentowane zostało złożo kredy jeziornej i torfu. Także wstępnie rozpoznane są złoża torfu o przydatności rolniczej, ogrodniczej i być może balneologicznej. Ewentualne możliwości udokumentowania nowych złóż, oprócz kruszywa - dotyczą też kredy jeziornej i torfu.

ELEMENTY ŚRODOWISKA, OBSZARY, OBIEKTY	ZASADY UŻYTKOWANIA, ZAKRES OCHRONY
<p>Kompleksy leśne Duże kompleksy leśne na wschodzie i południu gminy. Położone w obrębie obszarów chronionego krajobrazu ochrony wzmożonej. W przewodzie w granicach drwęcko – taborskiego zbiornika wód podziemnych bez izolacji. Głównie siedliska borowe na piaszczystych sandrach.</p>	<p>Obszary leśne o wysokich walorach przyrodniczych i dość wysokich krajobrazowych, bardzo wysokiej randze w hierarchii sieci ekologicznej. Predestynowane do funkcji leśnej i turystyki krajoznawczej, lokalnie do rekreacji pobytowej.</p>
<p>Dolina Korbajny Tereny w przewodzie rolne z dużym udziałem użytków zielonych oraz terenów bagiennych. Teren ważny jako lokalny korytarz ekologiczny. Obszar chronionego krajobrazu. Zlewnia pojezierna. Wody wgłębne wrażliwe i bardzo wrażliwe na zanieczyszczenia (w części zachodniej obszary ochronne o zastrzonych rygorach GZWP 210).</p>	<p>Obszar o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, wysokiej randze w hierarchii sieci ekologicznej. Predysponowany głównie do ekstensywnego rolnictwa, także do funkcji ekologicznej (nieużytki bagienne). Nie wskazany do rozwoju osadnictwa i przemysłu.</p>
<p>Wysoczyzna morenowa jeziorna Tereny użytkowane rolniczo w mozaice z lasami. Gleby w przewodzie korzystne do upraw rolnych. Występują duże jeziora, które są istotnym elementem krajobrazu. Tereny objęte prawną ochroną przyrody jako obszary chronionego krajobrazu. Zlewnia pojezierna, w tym w dużej mierze zlewnia bezpośrednia jezior. W przewodzie obszary ochronne o zastrzonych rygorach GZWP 210 lub obszary o wysokim stopniu zagrożenia wód podziemnych.</p>	<p>Obszary o dość wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, wysokiej randze w hierarchii sieci ekologicznej. Wody powierzchniowe i podziemne stosunkowo mało odporne na działalność ludzką Predestynowane do rozwoju wielofunkcyjnego, tj. do funkcji rolnej, ale też do zalesiania, także rozwoju rekreacji, turystyki. Powinno się unikać uciążliwych form gospodarowania.</p>
<p>Wysoczyzna morenowa pojezierna Tereny generalnie użytkowane rolniczo o glebach korzystnych, lokalnie średnio korzystnych dla upraw rolnych. Położone na obszarach chronionego krajobrazu ochrony umiarkowanej, lokalnie – na obrzeżach – ochrona wzmożona. Zlewnia pojezierna – zlewnia pośrednia jezior. Obszary ochronne rygorach GZWP 210 Obszary o średnim stopniu zagrożenia wód podziemnych, poza obszarami ochronnymi GZWP 210 .</p>	<p>Obszary o znaczących walorach przyrodniczych i krajobrazowych, znaczącej randze w hierarchii sieci ekologicznej, o wodach powierzchniowych stosunkowo mało odpornych na działalność ludzką. W części południowej i zachodniej również wody podziemne wymagają specjalnej ochrony. Predestynowane głównie do funkcji rolnej, lokalnie drobny przemysł. W zagospodarowaniu powinno się mieć na uwadze wrażliwość wód na zanieczyszczenia.</p>
<p>Zandr Pas terenu w przewodzie rolny, przylegający do dużych kompleksów leśnych. Gleby o słabej urodzajności. W podłożu w większości osady piaszczyste i piaszczysto – żwirowe. Na pograniczu biocentrum i strefy buforowej zachodniomazurskiego obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym. Obszar objęty wzmożoną ochroną krajobrazu. Zlewnia pojezierna – zlewnia pośrednia jezior. Wrażliwość wód podziemnych na zanieczyszczenia zróźnicowa.</p>	<p>Obszary o znaczących walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Predestynowany głównie do funkcji leśnej - do zalesień, lokalnie do eksploatacji kruszywa. Lokalnie eksploatacja kruszywa w powiązaniu z rekultywacją generalnie w kierunku leśnym.</p>
<p>Zandr przy Miłomłynie. Obszar w przewodzie rolny lub zainwestowania miejskiego. Gleby o słabej urodzajności. W podłożu w większości osady piaszczyste i piaszczysto – żwirowe. Na pograniczu biocentrum i strefy buforowej zachodniomazurskiego obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym. Obszar objęty wzmożoną ochroną krajobrazu. Zlewnia pojezierna – zlewnia pośrednia jezior, lokalnie zlewnia bezpośrednia jeziora Illińsk. Obszary o wysokim stopniu zagrożenia wód podziemnych.</p>	<p>Obszar o znaczącej randze przyrodniczej i wysokiej krajobrazowej, o dość słabej odporności na działalność ludzką. Ze względu na położenie predestynowany głównie do funkcji związanych z zainwestowaniem miejskim i rekreacyjnym. W zagospodarowaniu należy uwzględnić wrażliwość wód na zanieczyszczenia.</p>

Rysunek 10 Elementy środowiska na terenie miasta i gminy Miłomłyn.

7 CHARAKTERYSTYKA ZMIAN USTALEŃ STUDIUM

7.1 Projektowane zmiany przeznaczenia terenu wynikające z aktualizacji studium

Główną zasadą kształtowania zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy będzie rozwój poszczególnych funkcji w oparciu o istniejące zainwestowanie. Ich rozwój będzie koncentrował się w obrębach poszczególnych miejscowości. Główne zasady kształtowania polityki przestrzennej gminy można sformułować następująco:

- minimalizacja negatywnego wpływu na strukturę przestrzenną i społeczno – gospodarczą wcześniejszych zasad polityki przestrzennej gminy i poprawa jakości życia mieszkańców gminy;
- wyrównanie różnic w poziomie rozwoju społeczno – gospodarczego gminy w porównaniu do innych regionów województwa;
- wspieranie lokalnych przedsięwzięć inwestycyjnych, a przy lokalizacji nowych inwestycji uwzględnianie lokalnych zasobów środowiska naturalnego;
- promocja gminnych terenów inwestycyjnych;
- tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, co, z jednej strony, stwarza korzystny klimat gospodarczy, a więc przyczynia się do dynamizacji rozwoju, z drugiej zaś bezpośrednio prowadzi do pełniejszego zaspokojenia potrzeb mieszkańców;
- wykreowanie wizerunku gminy jako terenu atrakcyjnego dla rozwoju osadnictwa;
- ochrona najcenniejszych walorów dziedzictwa kulturowego i środowiska przyrodniczego;
- bezwzględne zachowanie historycznego charakteru zabudowy;
- ochrona zachowanych historycznych układów zabudowy;
- przeciwdziałanie rozproszonemu zabudowy poprzez wskazywanie nowych terenów inwestycyjnych w obrębie istniejących jednostek osadniczych;
- stworzenie najbardziej optymalnego zagospodarowania przestrzeni gminy, z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska, dziedzictwa kulturowego i wizji rozwoju gminy przedstawionej przez lokalne władze.

Na terenie wiejskim perspektywiczne kierunki rozwoju określone zostały za pomocą wyznaczenia stref zagospodarowania o odmiennych uwarunkowaniach, które determinują kształt polityki przestrzennej w każdej z nich. W ramach kierunkowej struktury zagospodarowania przestrzennego obszaru wiejskiego gminy wyodrębniono:

- Strefę stabilizacji i rozwoju gospodarki rolnej;
- Strefę przekształceń gospodarki rolnej;
- Strefę koncentracji i rozwoju funkcji turystyczno – wypoczynkowych.

Na pozostałej części obszaru wiejskiego gminy, w obrębie pozostałych jednostek osadniczych w ramach istniejącego zainwestowania studium przewiduje:

- Kontynuację i uzupełniania istniejących struktur;
- Możliwość wykonywania wszystkich robót w rozumieniu przepisów prawa budowlanego;

Ponadto przy perspektywicznym zagospodarowaniu terenów obszaru wiejskiego gminy należy:

- Uwzględnić wszystkie uwarunkowania wynikające z występowania prawnych form ochrony przyrody;
- Uwzględnić uwarunkowania wynikające z ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym stanowisk archeologicznych.

W mieście natomiast, dla określenia zasad kreacji przyszłej struktury przestrzennej, wyznaczono:

- obszary zabudowane, z wyodrębnieniem:
 - obszaru funkcji centrotwórczych i usług ogólnomiejskich (w tym obszar historycznego układu urbanistycznego);
 - obszarów kontynuacji i uzupełnień funkcji mieszkaniowo – usługowych;
 - obszarów kontynuacji i uzupełnień funkcji przemysłowo – usługowych
 - obszarów kontynuacji i uzupełnień funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej;
- obszar przeznaczony pod zabudowę:
 - mieszkaniową;
 - mieszkaniowo – usługową;
 - przemysłowo – usługową;
 - turystyczno – rekreacyjną.

W odniesieniu do terenów (zarówno w mieście jak i na obszarze wiejskim gminy) zlokalizowanych w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego, zgodnie z zapisami obowiązującego rozporządzenia ustanawiającego tę formę ochrony przyrody, dopuszcza się lokalizowanie obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegowej rzek, jezior i innych zbiorników wodnych poza obszarem zwartej zabudowy miast i wsi, pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu, zgodnie z linią występującą na działkach przyległych, a w odniesieniu do siedlisk rolniczych, w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu.

Studium, ze względu na swój długofalowy charakter, dopuszcza w okresie perspektywicznym, powierzchniową eksploatację kopalni w obrębie udokumentowanych złóż kopalni (zaznaczone na rysunku studium) na obszarze gminy Miłomłyn. Fizyczna eksploatacja złóż odbywać się może po uzyskaniu wszelkich niezbędnych decyzji administracyjnych, zatwierdzających możliwość eksploatacji

konkretnego złoża. Ponadto przed podjęciem działań mających na celu eksploatację kopaliny należy uwzględnić wszystkie ograniczenia i zakazy związane z przepisami odrębnymi.

W przypadku terenów zlokalizowanych w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego:

- złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 2 grudnia 2008r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 111 Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. Województwa Warmińsko - Mazurskiego Nr 176, poz. 2579), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
- złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 111 Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2579).

W przypadku terenów zlokalizowanych w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich:

- złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego OChK Lasów Taborskich, których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
- złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego OChK Lasów Taborskich - po uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin.

Ponadto, na obszarze wiejskim gminy, studium wskazuje lokalizację instalacji służących do celowej produkcji biogazu z biomasy roślinnej, odchodów zwierzęcych, organicznych odpadów (np. z przemysłu spożywczego), odpadów poubojowych lub biologicznego osadu ze ścieków tzw. biogazowi. Dla planowanej biogazowni wyznaczona została strefa ochronna wynosząca 100m związana z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Zasięg strefy może ulec zmianie na etapie realizacji konkretnej inwestycji na tym terenie, co warunkowane będzie odpowiednimi postępowaniami środowiskowymi.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania terenu

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania terenu określone w studium są wytycznymi do sporządzanych na terenie gminy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W zagospodarowaniu terenów przeznaczonych pod zabudowę przyjmuje się następujące wskaźniki zabudowy:

- optymalna wielkość działki budowlanej dla budynku wolnostojącego w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – 800 m²;
- optymalna wielkość działki budowlanej dla budynku wolnostojącego w zabudowie turystyczno - rekreacyjnej – 1500 m²;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej powinien wynosić:
 - 40% dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i siedliskowej,
 - 25% dla zabudowy usługowej,
 - 60% dla zabudowy rekreacji indywidualnej,
 - 15% dla zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów,
- optymalny udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej powinien wynosić:
 - 30% dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i siedliskowej,
 - 45 % dla zabudowy usługowej,
 - 25% dla zabudowy rekreacji indywidualnej,
- maksymalna wysokość zabudowy – trzy kondygnacje nadziemne,
- miejsca parkingowe:
 - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - zapewnienie 1 miejsca parkingowego dla każdej działki,
 - dla zabudowy usługowej oraz produkcyjnej - zapewnienie 25 parkingowych na 1000 m² powierzchni użytkowej zabudowy,
- ogranicza się lokalizację prowizorycznych form użytkowania letniskowego (budki, przyczepy campingowe, itp.) na terenach przeznaczonych pod zabudowę.

W stosunku do wskaźników wymienionych powyżej studium umożliwia:

- niewielkie odstępstwa, które umożliwią zachowanie uśrednionych wskaźników zgodnych z ustalonymi;
- miejscowe przekroczenie ustalonych gabarytów w przypadkach konieczności nawiązania do zabudowy istniejącej;
- tolerancję $\pm 15\%$ w zakresie max% zabudowanej powierzchni działki i $\pm 10\%$ w zakresie min. % powierzchni biologicznie czynnej i działki – w przypadkach uzasadnionych na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
- przekroczenie gabarytów ustalonych dla zabudowy, w stosunku do budowli, m.in. związanych z infrastrukturą techniczną.

8 PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU

8.1 Prognozowany wpływ na komponenty środowiska w tym zdrowie i życie ludzi wynikające z powstania nowej zabudowy mieszkaniowej

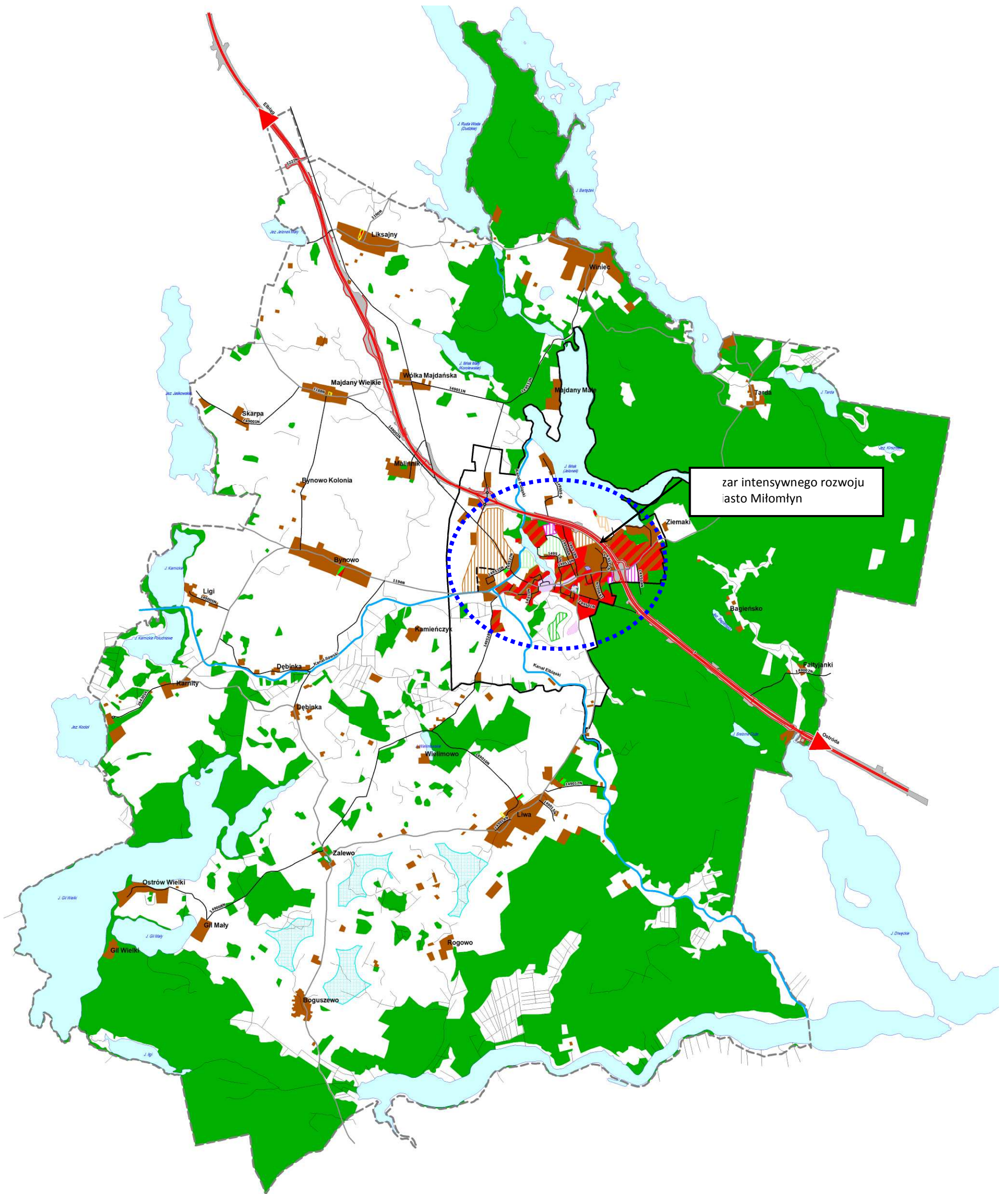
Realizacja ustaleń zmiany studium związana jest z wprowadzeniem nowej zabudowy. Najintensywniejsze zmiany w zagospodarowaniu zajdą w obrębie miasta Miłomłyn. W obrębie gminy nowa zabudowa mieszkaniowa obejmuje tereny w obrębie istniejących miejscowości i stanowi adaptację, uzupełnienie i kontynuację istniejących funkcji.

Zmiany jakie mogą nastąpić w trakcie i po realizacji inwestycji nie wpłyną znacząco na środowisko. Naruszeniu i trwałym przekształceniom ulegnie struktura gruntu do głębokości wykonania wykopów pod budynki, infrastrukturę techniczną i nawierzchnie umocnione.

Z wprowadzeniem nowej zabudowy zwiększy się zapotrzebowanie na wodę do celów socjalno-bytowych. Przełoży się to bezpośrednio na zwiększenie poboru wód podziemnych poziomów użytkowych. Odporność wód gruntowych na zmiany spowodowane działalnością człowieka uzależniona jest przede wszystkim od głębokości występowania zwierciadła pod powierzchnią terenu oraz od stopnia izolacji tych wód od powierzchni terenu.

Stan powietrza atmosferycznego i klimat akustyczny uzależniony jest od natężenia ruchu pojazdów. Jakość powietrza atmosferycznego zależy ponadto od zastosowanego rodzaju ogrzewania budynków.

Rysunek 11 Kierunki zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Miłomłyn - tereny istniejące i projektowanej zabudowy.

Obszary zabudowane, z wyodrębnieniem obszaru:

- funkcji centrowców i usług ogólnomiejskich
- kontynuacji i uzupełnień funkcji mieszkaniowo - usługowych
- kontynuacji i uzupełnień funkcji przemysłowo - usługowych
- kontynuacji i uzupełnień funkcji mieszkaniowej

Obszary wskazane pod rozwój:

- mieszkaniową
- mieszkaniowo - usługową
- przemysłowo - usługową
- turystyczno - rekreacyjną
- cmentarza

Istniejące zainwestowanie

- zwarta zabudowa jednostek osadniczych
- tereny sportu i rekreacji
- cmentarz

Poniżej w tabeli opisano prognozowane wpływ na poszczególne komponenty środowiska wynikający z powstawania nowej zabudowy:

KOMPONENT ŚRODOWISKA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
powierzchnia ziemi (rzeźba terenu) i gleby	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i o małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia przypowierzchniowej warstwy litosfery w wyniku realizacji ustaleń reprezentowane będą przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zmiany lokalnego ukształtowania terenu w wyniku robót ziemnych (wykopy pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia terenu); • Likwidację pokrywy glebowej w miejscach wykopów i przekształcenia fizykochemicznych właściwości gleb na terenach placów budów; <p>Prognozowane przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i mają typowy charakter terenów nowych inwestycji związanych z rozwojem nowej zabudowy.</p>
wody powierzchniowe i podziemne	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne i o małym stopniu oddziaływania. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe. <p>Nie przewiduje się, by projektowana zmiana wiązała się z negatywnym oddziaływaniem na stan ilościowy i jakościowy wód podziemnych i powierzchniowych.</p> <p>Właściwego funkcjonowania wszystkich elementów systemu unieszkodliwiania ścieków oraz wód opadowych zminimalizuje możliwość powstania zagrożeń dla wód powierzchniowych, podziemnych i gruntu. Zabudowa powinna być realizowana z zachowaniem odpowiedniej odległości od cieków i zbiorników wodnych zgodnie z Rozporządzeniem Nr 150 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich oraz zgodnie Uchwałą Nr VII/127/11 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego. Sposób postępowania z odpadami regulują przepisy szczególne oraz Gminny i Powiatowy Plan Gospodarki Odpadami. Przestrzeganie tych przepisów zapewni minimalizację oddziaływań na środowisko.</p>
krajobraz	<p>Wprowadzenie nowych obiektów kubaturowych spowoduje intensyfikację antropizacji krajobrazu. Zaleca się wprowadzenie zieleni towarzyszącej co wpłynie korzystnie na mikroklimat i walory krajobrazowe otoczenia. Rzeźba terenu nie ulegnie przekształceniom, linia zabudowy zostanie dostosowana do istniejących warunków ukształtowania terenu. Zabudowa powinna być realizowana z zachowaniem odpowiedniej odległości od cieków i zbiorników wodnych zgodnie z Rozporządzeniami w sprawie Obszarów Chronionego Krajobrazu, o których mowa powyżej.</p>
zwierzęta	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Realizacja ustaleń nie spowoduje utraty istotnych siedlisk zwierząt oraz nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na zwierzęta. Zabudowa powinna być lokalizowana poza miejscami potencjalnego występowania cennych gatunków zwierząt czyli poza obszarami leśnymi, poza obszarami podmokłymi. Największe zmiany wystąpią w faunie glebowej (edafon), która w dużym stopniu utraci swoje siedliska.</p>
rośliny	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia środowiska przyrodniczego w wyniku budowy nowych obiektów reprezentowane będą przez zmiany aktualnego użytkowania gruntów, w tym zmniejszenie powierzchni aktywnych biologicznie na niezainwestowanej dotychczas części obszaru.</p> <p>Sporządzany w kolejnym kroku projekt miejscowego planu dla tych terenów powinien przewidywać znaczne powierzchnie przeznaczone pod tereny zielone – zachowując istniejące tereny łąk, lasów, tereny podmokłe. Linia zabudowy powinna być wyznaczona z zachowaniem odpowiedniej odległości od cieków i zbiorników wodnych zgodnie z Rozporządzeniami w sprawie Obszarów Chronionego Krajobrazu, o których mowa powyżej.</p>
powietrze atmosferyczne i klimat	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, znaczące lecz ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Oddziaływanie na zanieczyszczenia powietrza w trakcie realizacji ustaleń nastąpi w wyniku pracy sprzętu budowlanego i transportu materiałów budowlanych (spaliny) oraz w wyniku składowania</p>

KOMPONENT ŚRODOWISKA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	<p>materiałów budowlanych (ewentualne źródło zapylenia), a także w trakcie prac ziemnych (pylenie z powierzchni terenu pozbawionej roślinności, w zależności od warunków atmosferycznych). Wpływ przedsięwzięcia na warunki aerosanitarnie w trakcie jego budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo, jego ograniczenie można osiągnąć przez wygrodzenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp.</p> <p>Na etapie funkcjonowania źródłami zanieczyszczenia atmosfery na obszarze zainwestowania będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> • źródła ciepła projektowanych obiektów; • motoryzacyjne zanieczyszczenia powietrza. <p>Jako źródła ogrzewania należy wykorzystywać paliwa niskoemisyjne lub nieemisyjne dzięki czemu zanieczyszczenia nie wpłyną w istotnym stopniu na pogorszenie stanu atmosfery.</p> <p>Zmiany w obrębie obszaru związanego z lokalizacją zabudowy będą miały wpływ na wzrost natężenia ruchu drogowego oraz związany z tym wzrost zanieczyszczeń aerosanitarnych pochodzenia motoryzacyjnego. Główne zanieczyszczenia motoryzacyjne to m.in. tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory aromatyczne i alifatyczne. W nawiązaniu do obecnych tendencji proekologicznych na rynku motoryzacyjnym, w przyszłości spodziewany jest jednostkowy spadek emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe.</p> <p>Planowana, stosunkowo mało intensywna zabudowa, wpłynie na nieznaczne zmniejszenie przewietrzania terenu, a jednocześnie nie spowoduje stagnacji zanieczyszczonego powietrza nad obszarami zabudowanymi.</p> <p>Klimat – bez znaczącego wpływu.</p>
klimat akustyczny	<p>Na etapie inwestycyjnym (realizacji ustaleń) odczuwalny będzie okresowy wzrost natężenia hałasu, związany z pracą sprzętu budowlanego i transportem materiałów budowlanych.</p> <p>Emisja hałasu w trakcie budowy jest traktowana jako prace okresowe i nie podlega regulacji prawnej w tym zakresie. Należy jednak zastosować tzw. bierną ochronę przed hałasem poprzez ograniczenie czasu pracy najbardziej hałaśliwych urządzeń w ciągu doby, z wykluczeniem godzin nocnych.</p> <p>Podstawowymi, źródłami zmian warunków akustycznych na etapie funkcjonowania inwestycji będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> • powstanie nowych źródeł hałasu związanych z obiektami turystycznymi i mieszkalnymi; • wzrost natężenia ruchu samochodowego, związany z obsługą komunikacyjną ww. obiektów <p>Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku reguluje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. (Dz. U. Nr 120 poz. 826).</p>
dobra kultury	Nie przewiduje się znaczącego wpływu
zdrowie i życie ludzi, tereny sąsiednie	<p>W wyniku realizacji zapisów nie przewiduje się powstania istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Oczywiście jest, że zwiększenie liczby mieszkańców tych terenów może spowodować:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nieznaczne pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego, • zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów na tym terenie, • zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków, • wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną i ciepłą, • lokalnie zmniejszenie terenów biologicznie czynnych. <p>Wymienione oddziaływania nie spowodują przekroczeń dopuszczalnych norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.</p> <p>Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania ustaleń zmiany studium na środowisko terenów sąsiednich. Większość oddziaływań ograniczy się do terenu objętego opracowaniem. Na terenach położonych bezpośrednio przy granicach opracowania możliwe będzie oddziaływanie na środowisko terenów sąsiednich takie samo jak na terenach objętych opracowaniem, przy czym będzie ono bardzo niewielkie i nieznaczące.</p>

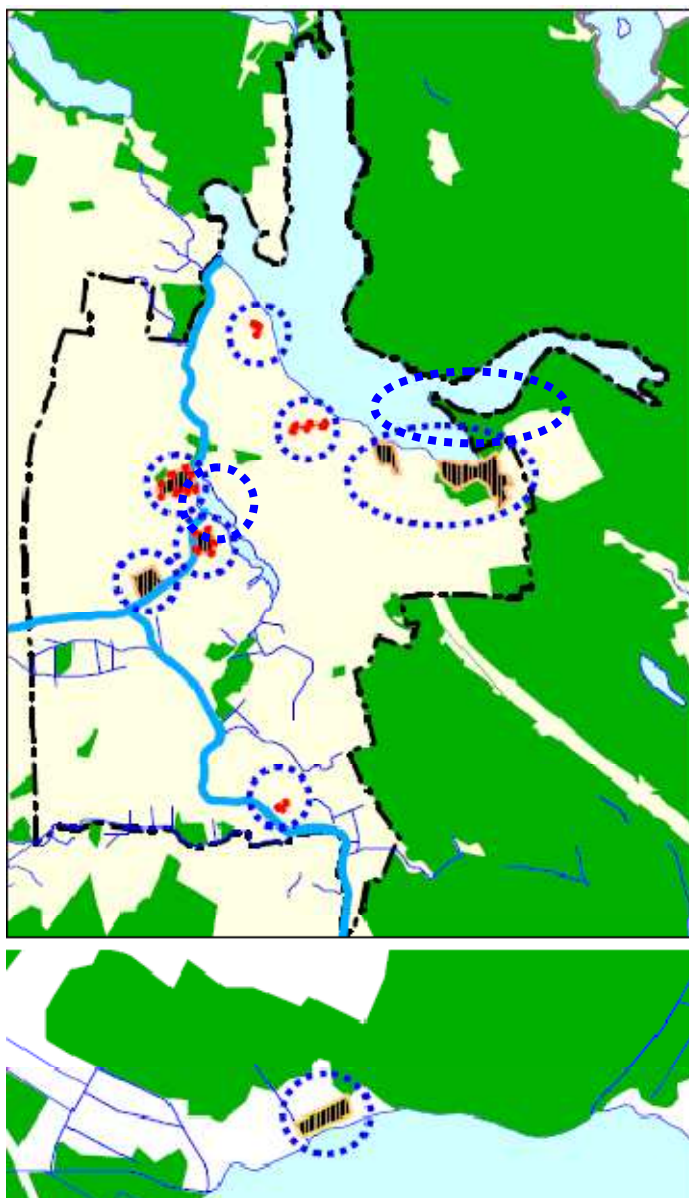
8.2 Prognozowany wpływ na komponenty środowiska funkcji turystyczno-rekreacyjnej

Przeznaczenie terenów pod planowane funkcje będzie nieznacznie oddziaływać na poszczególne elementy środowiska. Najbardziej widocznym oddziaływaniem przekształcającym środowisko jest ubytek powierzchni biologicznie czynnej poprzez wprowadzenie nowych terenów inwestycyjnych na terenach dotychczas niezagospodarowanych.

Dla terenów o dominującej funkcji rekreacyjnej, turystycznej oraz związanej z nimi funkcji komunikacyjnej charakterystyczne są następujące oddziaływania środowiskowe:

- emisja zanieczyszczeń do atmosfery (ogrzewanie oraz wprowadzanie spalin);
- wytwarzanie ścieków i odpadów komunalnych;
- hałas;
- zmiany w powierzchni ziemi, roślinności i krajobrazie.

Rysunek 12 Lokalizacja terenów przeznaczonych w zmieniającym Studium pod rekreację i turystykę.

Boguszewo - teren nad jeziorem drwęckim

Oddziaływania ustaleń na poszczególne komponenty i składowe środowiska przedstawione zostały poniżej:

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
Formy ochrony przyrody	<p>Na podstawie przeprowadzonej wstępnej analizy stwierdza się, iż ustalenia nie będą miały wpływu na obszary Europejskiej Sieci Natura 2000, przede wszystkim ze względu na znaczne oddalenie lokalizacji najbliższych obszarów oraz z uwagi na charakter projektowanego przeznaczenia.</p> <p>Tereny te częściowo położone są w Obszarze Chronionego Krajobrazu.</p> <p>W bezpośrednim sąsiedztwie przedmiotowego terenu występuje już zabudowa rekreacyjna. W związku z tym, że projektowane przeznaczenie terenu częściowo pokrywa się z obecnie występującymi na przedmiotowym obszarze funkcjami, to realizacja inwestycji zgodnie z wytycznymi zawartymi w sporządzonym w następnym kroku miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie spowoduje istotnego konfliktu natury ekologicznej. Nadmienić trzeba, że planowane przedsięwzięcie będzie miało znaczenie głównie jako źródło hałasu i tylko w fazie eksploatacji. Wszelkie inne aspekty jego oddziaływania na środowisko, w tym oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza, stan środowiska gruntowo – wodnego, oddziaływanie na zwierzęta i rośliny, w oddaleniu od obiektów zabytkowych lub szczególnie cennych pod względem przyrodniczym, należy ocenić jako nieznaczące.</p> <p>Przy zastosowaniu się do ustaleń dotyczących infrastruktury technicznej i zasad ochrony środowiska, potencjalny negatywny wpływ na wody Kanały Elbląskiego i jeziora Ilińsk jest znikomy.</p> <p>Nie przewiduje się zagrożeń dla przyrody OCHK, zwłaszcza że zakazuje się ingerencji w linię brzegową jeziora, co bezpośrednio wynika z Rozporządzenia określającego zakazy dla tego obszaru.</p> <p>Ustalenia wprowadzone w projekcie studium nie naruszają zapisów ochrony przyrody.</p>
powierzchnia ziemi (rzeźba terenu) i gleby	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i o małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia przypowierzchniowej warstwy litosfery w wyniku realizacji ustaleń reprezentowane będą przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przekształcenia z przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia terenu); • Likwidację pokrywy glebowej w miejscach wykopów i przekształcenia fizykochemicznych właściwości gleb na terenach placów budów; <p>Prognozowane przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i mają typowy charakter terenów nowych inwestycji związanych z rozwojem funkcji osadniczych.</p> <p>W związku z sukcesywnym zagospodarowaniem terenów przeznaczonych pod zabudowę rekreacyjną, zwiększać się będzie ilość odpadów generowanych z obszaru opracowania. Podlegać one powinny segregacji w miejscu wytworzenia i w takim stadium być przekazywane do dalszej utylizacji.</p> <p>Gleby opisywanego obszaru są już w części przekształcone w wyniku antropopresji charakterystycznej terenom rekreacyjnym, a w wyniku realizacji nowej zabudowy możliwe jest zniszczenie nowych powierzchni pokrywy glebowej.</p> <p>Przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi opisywanego obszaru związane będą z wykopami pod fundamenty nowych obiektów oraz budową dróg dojazdowych.</p> <p>W czasie realizacji ustaleń nie przewiduje się przedsięwzięć, które mogłyby spowodować niekorzystne przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu, tym bardziej, że Studium uwzględni stosowanie zakazów wynikających z położenia terenu na OCHK co bezpośrednio wiąże się z zakazem wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu.</p>
wody powierzchniowe i podziemne	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne i o bardzo małym stopniu oddziaływania. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe. <p>Wody podziemne i powierzchniowe mogą zostać incydentalnie zanieczyszczone w drodze infiltracji niepożądanymi spływami z terenów zabudowy jak i w czasie awarii sieci kanalizacyjnej.</p> <p>Teren położony jest na OCHK w związku z tym obowiązuje tu zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka. Obowiązuje również zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno – błotnych.</p> <p>Przy założeniu właściwego funkcjonowania wszystkich elementów planowanego systemu unieszkodliwiania ścieków sanitarnych zminimalizowana zostanie możliwość powstania zagrożeń dla wód powierzchniowych, podziemnych i gruntu.</p> <p>Stosowanie się do wytycznych zawartych w projekcie Studium i zakazów ustanowionych na rzecz ochrony przyrody OCHK nie prognozuje się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na wody powierzchniowe oraz wody podziemne.</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
krajobraz	<p>Okolice posiada bardzo atrakcyjne turystycznie elementy środowiska, do których należy zaliczyć położenie geograficzne, ukształtowanie terenu oraz bogatą sieć hydrograficzną składającą się na krajobraz.</p> <p>Bezpośrednim i stałym oddziaływaniem ustaleń na krajobraz będzie wprowadzona kosztami terenów otwartych zabudowa. Jednak poszczególne rozwiązania architektoniczne, formy zabudowy i zagospodarowania indywidualnych działek mogą urozmaicić i wzbogacić krajobraz pod względem estetycznym.</p> <p>Najważniejszym przyrodniczo terenem na obszarach opracowania jest strefa brzegowa jeziora, charakteryzująca się bardzo dużą atrakcyjnością dla turystów i ludności przebywającej sezonowo, z racji możliwości korzystania z różnych form wypoczynku: kąpeli słonecznych i wodnych oraz sportów wodnych. W aspekcie jej wykorzystania szczególnie istotne jest kształtowanie na zapleczu strefy brzegowej terenów rekreacyjnych i pobytowych, które zagospodarowałyby część ruchu turystycznego.</p> <p>Realizacja ustaleń projektu nie spowoduje istotnych zmian w krajobrazie. Powstaną nowe budynki towarzyszące przestrzeni krajobrazie z dużym udziałem terenów zieleni.</p> <p>Przy rozmieszczeniu nowych terenów pod zabudowę będzie brane pod uwagę aktualne ukształtowanie terenu. W związku z tym nie spowoduje ono znacznego ograniczenia walorów widokowych. Ograniczenia dotyczące gabarytów nowych budynków w większości przypadków pozwolą na zachowanie ciągów widokowych i nie spowodują powstania dominant przestrzennych.</p>
Różnorodność biologiczna, zwierzęta rośliny	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia środowiska przyrodniczego w wyniku budowy nowych obiektów reprezentowane będą przez zmiany aktualnego użytkowania gruntów, w tym zmniejszenie powierzchni aktywnych biologicznie na niezainwestowanej dotychczas części obszaru.</p> <p>Nie przewiduje się ingerencji w linię brzegową jeziora, co uchroni roślinność nadwodną przed degradacją.</p> <p>Nowa zabudowa ograniczy zasięg przestrzenny niektórych zbiorowisk roślinnych, nieznacznie zmniejszając ilość występujących gatunków. Po realizacji zapisów na terenie inwestycji pojawi się z pewnością olbrzymia ilość nowych gatunków, związanych z urządzeniem siedzib ludzkich i kształtowaniem zieleni publicznej. Wpłynie to na wzrost różnorodności biologicznej. Należy jednak dążyć do wprowadzania jak największej ilości gatunków rodzimych, związanych z konkretnymi warunkami siedliskowymi.</p> <p>Realizacja ustaleń nie spowoduje utraty istotnych siedlisk zwierząt oraz nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na zwierzęta. Największe zmiany wystąpią w faunie glebowej (edafon), która w dużym stopniu utraci swoje siedliska.</p> <p>Realizacja projektowanych funkcji, nie powinna stworzyć bezpośredniego, rażącego zagrożenia, zarówno dla flory i fauny opisywanego terenu.</p> <p>Z lokalnym, bezpośrednim zubożeniem lub zlikwidowaniem istniejącej roślinności spotkamy się w miejscu powstania nowych obiektów na terenach dotychczas niezabudowanych. Naturalne zbiorowiska roślinne zastępowane będą roślinnością synantropijną. Oddziaływaniem pośrednim w odniesieniu do siedlisk flory i fauny na terenach zielonych (biologicznie czynnych) bezpośrednio przyległych do powierzchni nieprzepuszczalnych może być podsuszenie gruntów. Mimo utraty istniejących siedlisk nie prognozuje się istotnych negatywnych strat dla bioróżnorodności ze względu na zachowanie wolnych od trwałego zainwestowania terenów (ciąg ekologiczny wzdłuż linii brzegowej jeziora Ilińsk oraz Kanału Elbląskiego).</p>
powietrze atmosferyczne i klimat	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, znaczące lecz ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Oddziaływanie na zanieczyszczenia powietrza w trakcie realizacji ustaleń nastąpi w wyniku pracy sprzętu budowlanego i transportu materiałów budowlanych (spaliny) oraz w wyniku składowania materiałów budowlanych (ewentualne źródło zapylenia), a także w trakcie prac ziemnych (pylenie z powierzchni terenu pozbawionej roślinności, w zależności od warunków atmosferycznych).</p> <p>Wpływ przedsięwzięcia na warunki arosanitarne w trakcie jego budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo, jego ograniczenie można osiągnąć przez wygradzenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp.</p> <p>Jako źródła ogrzewania należy wykorzystywać paliwa niskoemisyjne lub nieemisyjne dzięki czemu zanieczyszczenia nie wpłyną w istotnym stopniu na pogorszenie stanu atmosfery.</p> <p>Zmiany w obrębie obszaru związanego z lokalizacją zabudowy będą miały wpływ na wzrost natężenia</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	<p>ruchu drogowego oraz związany z tym wzrost zanieczyszczeń aerosanitarnych pochodzenia motoryzacyjnego. Główne zanieczyszczenia motoryzacyjne to m.in. tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory aromatyczne i alifatyczne. W nawiązaniu do obecnych tendencji proekologicznych na rynku motoryzacyjnym, w przyszłości spodziewany jest jednostkowy spadek emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe.</p> <p>Planowana, stosunkowo mało intensywna zabudowa, wpłynie na nieznaczne zmniejszenie przewietrzania terenu, a jednocześnie nie spowoduje stagnacji zanieczyszczonego powietrza nad obszarami zabudowanymi. Stan czystości powietrza nie pogorszy się w stosunku do stanu istniejącego, nie dojdzie do przekroczenia dopuszczalnych norm, określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. nr 47 poz. 281).</p> <p>Klimat – bez znaczącego wpływu.</p>
klimat akustyczny	<p>Na etapie inwestycyjnym (realizacji ustaleń) odczuwalny będzie okresowy wzrost natężenia hałasu, związany z pracą sprzętu budowlanego i transportem materiałów budowlanych.</p> <p>Emisja hałasu w trakcie budowy jest traktowana jako prace okresowe i nie podlega regulacji prawnej w tym zakresie. Należy jednak zastosować tzw. bierną ochronę przed hałasem poprzez ograniczenie czasu pracy najbardziej hałaśliwych urządzeń w ciągu doby, z wykluczeniem godzin nocnych.</p> <p>Podstawowymi, źródłami zmian warunków akustycznych na etapie funkcjonowania inwestycji będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> • powstanie nowych źródeł hałasu związanych z obiektami turystycznymi, terenami rekreacyjnymi • wzrost natężenia ruchu samochodowego, związany z obsługą komunikacyjną ww. obiektów <p>Ogólnie w celu ochrony przed hałasem dla zabudowy istniejącej i zapewnienia właściwego standardu akustycznego dla nowopowstającej zabudowy nakazuje się zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu, zgodnych z przepisami Prawa ochrony środowiska i Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. nr 120, poz. 826) dla poszczególnych terenów.</p>
dobra kultury	Nie przewiduje się znaczącego wpływu
zdrowie i życie ludzi	<p>W wyniku realizacji zapisów nie przewiduje się powstania zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Bezpośredni, ale krótkotrwały lub chwilowy charakter, może mieć uciążliwość akustyczna związana z fazą budowy obiektów na poszczególnych terenach.</p> <p>Projektowane zagospodarowanie terenu nie powinno wprowadzić dodatkowych zagrożeń dla zdrowia ludzi.</p> <p>Oczywiste jest, że zwiększenie liczby osób przebywających na tym terenie, zwiększenie intensywności zabudowy spowodują:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nieznaczne pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego, • zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów na tym terenie, • zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków, • wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną i ciepłą, • lokalnie zmniejszenie terenów biologicznie czynnych. <p>Wymienione oddziaływania nie spowodują jednak przekroczeń dopuszczalnych norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.</p> <p>Realizacja ustaleń stworzy dostępną publicznie nową przestrzeń, w formie budownictwa turystycznego; usług dla wypoczynku, turystyki, i rekreacji – w powiązaniu z istniejącym zagospodarowaniem terenu, bez szkody dla środowiska przyrodniczego.</p>

8.3 Wpływ planowanych i przewidywanych rozwiązań w zakresie gospodarki wodno-ściekowej na komponenty środowiska w tym na wody powierzchniowe oraz zasoby wód podziemnych wraz z odniesieniem się do pobliskich ujęć wód

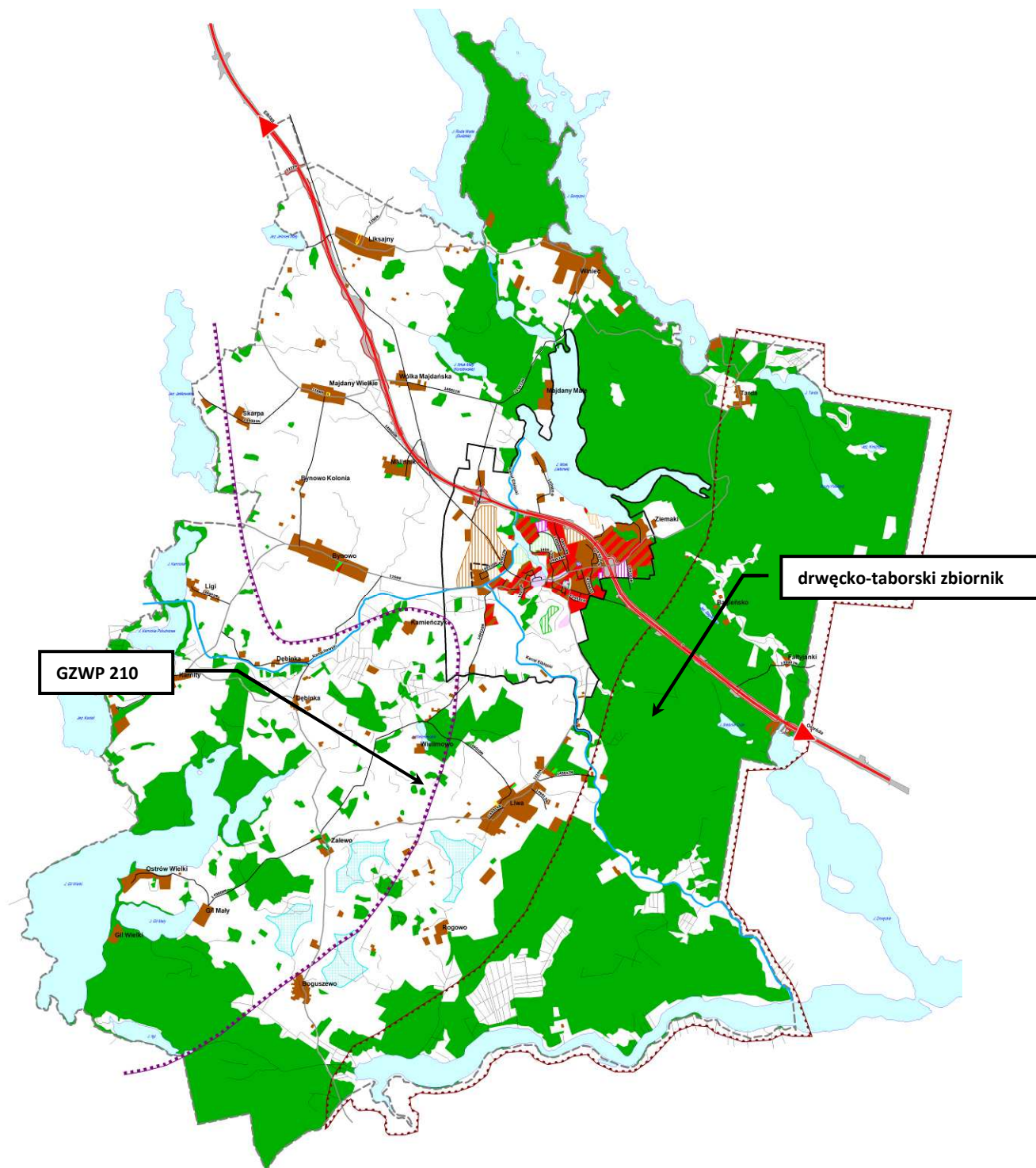
Warunki zaopatrzenia w wodę podziemną na terenie gminy są dość korzystne. Południowo – zachodnie tereny gminy włączone zostały do obszaru głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP - 210) „IŁAWSKI”.

Z regionalnych opracowań hydrogeologicznych wynika, że wschodnia część gminy leży w zasięgu drwęcko – taborskiego zbiornika wód podziemnych bez izolacji. Na tym terenie wody podziemne pierwszej użytkowej warstwy wodonośnej generalnie nie mają naturalnej osłony przed

przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu. Są one w związku z tym podatne na zanieczyszczenie.

Tereny położone w zasięgu zbiornika wód bez izolacji pozostają poza strefą wpływu ustaleń nowego Studium, na terenach położonych na terenie GZWP również nie projektuje się inwestycji wywierających negatywny wpływ na wody tego zbiornika.

Rysunek 13 Lokalizacja zbiorników wód podziemnych.

Na terenie gminy zaopatrzenie w wodę odbywa się z ujęć w głębinnych. Woda przeznaczana jest do zaspokojenia potrzeb bytowo-gospodarczych ludności, usług dla ludności i rolnictwa oraz w niewielkim stopniu dla rekreacji. Zasoby warstw wodonośnych określa się jako dobre. Na terenie gminy poza Miłomłynem występują 3 podstawowe ujęcia wodne wraz ze stacjami uzdatniania wody (poprzez odżelazianie) oraz wodociągami grupowymi, które są we władaniu gminnym, istnieją jeszcze mniejsze ujęcia. W poniższej tabeli znajdują się ujęcia wody zlokalizowane w gminie Miłomłyn.

Lokalizacja (oznaczenie ujęcia)	Właściciel/użytkownik	Głębokość otworu [m p.p.t.]	Wydajność ujęcia [m ³ /h]	Obsługiwane miejscowości
Miłomłyn	UMiG Miłomłyn/Technomłyn	Nr 1 – 170m Nr 2 – 150m	696 744	Miłomłyn, Kamieńczyk
Piławki	OW MSW Piławki	Nr 1 – 160m Nr 2 – 22m	720 156	OW Piławki
Liwa	UMiG Miłomłyn/Technomłyn	Nr 1 – 39m Nr 2 – 43,7m	1128 1224	Liwa, Boguszewo, Zalewo, Rogowo, Glimy, Borsuki, Malinik
Majdany Wielkie	UMiG Miłomłyn/Technomłyn	Nr 1 – 49m Nr 2 – 55m	120 432	Wólka Majdańska, Majdany Wielkie, Skarpa, Liksajny, Winiec
Bynowo	UMiG Miłomłyn/Technomłyn	Nr 1 – 25m Nr 2 – 36m	288 456	Bynowo
Karnity	Mistral Karnity	Nr 1 – 26m Nr 2 – 25m	216 192	Karnity, Ligi
Piławki	PTTK Piławki	Nr 1 – 28m	297	Ośrodek wypoczynkowy
Tarda	OW Tarda	Nr 1 – 24,5m Nr 2 – 26m	240 288	Ośrodek wypoczynkowy
Liksajny	Zakład Wodociągów i Kanalizacji Elbląg	Nr 1 – 13,5m Nr 2 – 14,5m	144 96	Ośrodek wypoczynkowy

Źródło: Program Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Miłomłyn na lata 2004 – 2007 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2008 - 2011

Potencjalne oddziaływania związane z planowanymi rozwiązaniami odnośnie gospodarki

wodno-ściekowej:

Budowa sieci kanalizacji wodociągowej i kanalizacyjnej:

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA	UWAGI
Etap realizacji inwestycji		
oddziaływania na klimat akustyczny	<ul style="list-style-type: none"> • pogorszenie warunków akustycznych (wzrost hałasu) 	Oddziaływania te będą miały charakter krótkotrwały, obejmujący etap prowadzenia prac związanych z budową sieci. Zatem oddziaływanie inwestycji na etapie budowy na jakość środowiska będzie niewielkie.
oddziaływania na powietrze atmosferyczne	<ul style="list-style-type: none"> • wzrost zapylenia powietrza • źródłem oddziaływania będą: <ul style="list-style-type: none"> -maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie sieci kanalizacji sanitarnej i wodociągowej, - pojazdy transportujące materiały służące do budowy 	
wpływ na krajobraz	<ul style="list-style-type: none"> • związany z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów oraz pracą sprzętu ciężkiego 	
oddziaływanie na wody podziemne	<ul style="list-style-type: none"> • potencjalne zanieczyszczenia wody na skutek wycieków ropopochodnych • źródłem zanieczyszczeń mogą być również spływy deszczowe i roztopowe z terenu budowy oraz wypłukiwane zanieczyszczenia z materiałów używanych do budowy sieci kanalizacji sanitarnej i wodociągowej; ponadto nieodpowiednie składowanie materiałów budowlanych, niewłaściwa lokalizacja zaplecza budowy 	Jedynie w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnych tj. niekontrolowany wyciek paliwa z pracującego sprzętu ciężkiego czy też innych substancji chemicznych (farby, masy uszczelniające)
oddziaływanie na wody powierzchniowe	<ul style="list-style-type: none"> • potencjalne zanieczyszczenie wód powierzchniowych powodowane przez: 	Hipotetycznie

	<ul style="list-style-type: none"> – spływy deszczowe i roztopowe z terenu budowy oraz wypłukiwane zanieczyszczenia z materiałów używanych do budowy sieci, – niewłaściwa lokalizacja zapleczy budowy bądź nieodpowiednio zorganizowane zaplecza sanitarne itp., – zanieczyszczenia wód substancjami chemicznymi (w szczególności ropopochodnymi) wyciekającymi z maszyn, np. w wyniku awarii. 	
przekształcenie powierzchni terenu	<ul style="list-style-type: none"> • zagęszczenie gleby na skutek ruchu ciężkich pojazdów • w wyniku prowadzenia prac budowlanych będą usuwane masy ziemne i nawierzchnia dróg 	
oddziaływanie na roślinność	<ul style="list-style-type: none"> • negatywny wpływ na stan drzew na skutek zagęszczenia gleby w przypadku, gdy ciężkie pojazdy zlokalizowane zostaną w zasięgu koron drzew. • ruch ciężkich pojazdów może być również źródłem uszkodzeń pni i gałęzi rosnących w pobliżu drzew 	W przypadku nieodpowiedniego lub braku zabezpieczenia drzew na okres prowadzenia prac budowlanych
oddziaływanie na zwierzęta	<ul style="list-style-type: none"> • hałas oraz obecność ludzi, pojazdów i maszyn płoszą zwierzęta, a pozbawiony roślinności pas terenu utrudnia ich migracje. 	
oddziaływanie na pobliskie obiekty budowlane	<ul style="list-style-type: none"> • pękanie murów budynków na skutek ruchu ciężkich pojazdów oraz pracy maszyn będących źródłem wibracji. 	Hipotetycznie
wpływ na dobra kultury	<ul style="list-style-type: none"> • hipotetycznie zniszczeniu ulec mogą dobra kultury ukryte w ziemi 	W przypadku braku wcześniejszego skrupulatnego rozpoznania archeologicznego
inne	<ul style="list-style-type: none"> • chwilowe utrudnienia w ruchu związane z dojazdem do poszczególnych posesji, • budowa powoduje trwałe zajęcie terenu pod trasę i czasowe pod drogi dojazdowe, place składowe i inne. Z terenów tych usuwana jest roślinność, giną drobne zwierzęta, usuwana jest wierzchnia warstwa gleby. 	
Etap eksploatacji inwestycji		
oddziaływania na klimat akustyczny	<ul style="list-style-type: none"> • Brak oddziaływania 	
oddziaływania na powierzchnię ziemi (ruchy masowe)	<ul style="list-style-type: none"> • Brak oddziaływania. Sieci zazwyczaj poprowadzone są w ciągu dróg lokalnych. 	
oddziaływania na wody powierzchniowe	<ul style="list-style-type: none"> • Nie przewiduje się negatywnego wpływu eksploatacji sieci na ujęcia wód podziemnych oraz wody zbiornika drwęcko-taborskiego i GZWP. • Poprawa jakości wód powierzchniowych poprzez odprowadzanie siecią kanalizacyjną ścieków komunalno-bytowych do oczyszczalni ścieków 	
oddziaływania na wody podziemne i gruntowe	<ul style="list-style-type: none"> • Nieznaczne zwiększenie poboru wód z zasobu wód podziemnych. • Poprawa jakości wód podziemnych i gruntowych poprzez odprowadzanie siecią kanalizacyjną ścieków komunalno-bytowych do gminnej oczyszczalni ścieków 	
oddziaływania na powietrze atmosferyczne i klimat	<ul style="list-style-type: none"> • Brak oddziaływania 	
oddziaływania na gleby	<ul style="list-style-type: none"> • Pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu. • Zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego 	
oddziaływania na przyrodę ożywioną (flora i fauna,	<ul style="list-style-type: none"> • Brak oddziaływania 	

fragmentacja siedlisk)		
oddziaływania na krajobraz	<ul style="list-style-type: none"> • Brak oddziaływania 	

W przypadku zastosowania indywidualnych systemów gromadzenia, oczyszczania ścieków – prognozowane oddziaływania:

- W zakresie różnorodności biologicznej – projektowane zagospodarowanie nie będzie miało wpływu na stan różnorodności biologicznej,
- W zakresie bezpieczeństwa ludzi – nie przewiduje się wpływu planowanego przedsięwzięcia na ludzi z uwagi na minimalny wpływ na środowisko, nieznaczny jego zasięg, nie przekraczanie standardów jakości środowiska.
- W zakresie flory i fauny – oddziaływanie na środowisko związane z planowaną inwestycją na środowisko zamknie się w granicach terenu, do której Inwestor ma tytuł prawny, w związku z tym wpływ inwestycji na najbliższe tereny nie będzie występował. Oddziaływanie na środowisko dla planowanej inwestycji będzie występowało wyłącznie na etapie realizacji a skala tego oddziaływania będzie bardzo niewielka i ograniczona w czasie.
- W zakresie zanieczyszczenia wód – planowane przedsięwzięcie spowoduje eliminację rozproszonego zanieczyszczenia gruntu i wód powierzchniowych. Nie przewiduje się oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na wody podziemne. Stosowane technologie budowy przydomowych oczyszczalni i monitorowanie szczelności stosowanych zbiorników bezodpływowych w pełni zabezpieczają przed skażeniem wód podziemnych. Cały zakres przedsięwzięcia wpłynie pozytywnie na zmniejszenie zagrożeń zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych.
- W zakresie zanieczyszczenia powietrza – z realizacją planowanego przedsięwzięcia nie wiąże się wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.
- W zakresie ochrony powierzchni ziemi – brak oddziaływania uciążliwego. Odpady bytowe należy gromadzić w miejscach wydzielonych o ograniczonej dostępności. Przed rozpoczęciem działalności na terenach użytkowanych rolniczo inwestor winien dokonać zdjęcia wierzchniej warstwy gleby na odkład celem jej wtórnego wykorzystania.
- W zakresie ochrony krajobrazu – z uwagi na małą skalę inwestycji nie będzie ona wpływać na krajobraz czy na zmianę kompozycji widokowej.
- W zakresie zmian klimatu – w związku z planowanym przedsięwzięciem nie przewiduje się jakichkolwiek zmian klimatu wynikających z jego realizacji.
- W zakresie zasobów naturalnych – w związku z planowanym przedsięwzięciem nie przewiduje się jakichkolwiek zmian związanych z ochroną złóż.
- W zakresie ochrony zabytków – przedsięwzięcie będą realizowane poza obiektami chronionymi oraz strefami objętymi ochroną konserwatorską.

- W zakresie ochrony obiektów i terenów stanowiących formy ochrony przyrody na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody – podobnie jak w przypadku powyższych opisanych oddziaływań oddziaływanie na środowisko związane z planowaną inwestycją na środowisko zamknie się w granicach terenu, do której Inwestor ma tytuł prawny, w związku z tym wpływ inwestycji na najbliższe tereny w tym na tereny chronione nie będzie znacząco negatywny. Eksploatacja przydomowych oczyszczalni ścieków może spowodować skumulowane długoterminowe oddziaływanie na poszczególne siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków, jednak są to oddziaływania związane z nieprawidłowym działaniem przydomowej oczyszczalni ścieków. W wyniku nieprawidłowego działania przydomowej oczyszczalni ścieków do środowiska wodno-gruntowego mogą przedostawać się niedostatecznie oczyszczone ścieki. W związku z tym w wodach powierzchniowych mogą wzrosnąć stężenia związków azotu i fosforu oraz miana coli. Z kolei degradacja środowiska wodno-gruntowego może doprowadzić do ubożenia siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków. W wyniku długoterminowego skumulowanego oddziaływania na siedliska zanieczyszczeń zawartych w wodach powierzchniowych może dojść do zmian siedlisk i wkraczania gatunków synantropijnych (roślinności ruderalnej).

8.4 Budowa cmentarza

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z 25 sierpnia 1959 w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315) teren pod cmentarz powinien być zlokalizowany w sposób wykluczający możliwość wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie. W szczególności na cmentarze należy przeznaczać tereny na krańcach miast, osiedli itp. skupisk ludzkich, na gruntach przeznaczonych pod zieleń publiczną lub odpowiednich na jej urządzenie, w pobliżu miejscowej sieci komunikacyjnej.

Cmentarz winien być oddalony co najmniej 150 m. od zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz od studzien, źródeł i strumieni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych.

Wyżej wymieniona odległość może być zmniejszona do 50 m. pode warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m. odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone. Ujęcia wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociągowych w wodę do picia i potrzeb gospodarczych, mogą być oddalone od granic cmentarza nie mniej niż 500 m.

Obszary przeznaczone w projekcie zmiany studium pod funkcje cmentarne powinny spełniać powyższe wymogi.

Tereny te w większości zostały już przystosowane do pełnienia powyższej funkcji. Położone są na skraju miasta, z dala od zabudowy mieszkaniowej. Nie przewiduje się znaczących zmian spowodowanych wprowadzeniem funkcji cmentarnej. Odległości ochrony sanitarnej zostaną zachowane.

Rysunek 14 Lokalizacja planowanego cmentarza na terenie miasta Miłomłyn.

8.5 Zabudowa przemysłowo-usługowa

Projektowana powyższa funkcja zlokalizowana będzie w bezpośrednim sąsiedztwie terenów pełniących już częściowo ww. określoną funkcję. Dobra lokalizacja i skomunikowanie predysponują ten obszar do pełnienia ww. funkcji. Gmina planując rozwój gospodarczy skupia tereny rozwojowe (usługi, przemysł) wzdłuż ciągów komunikacyjnych, dzięki temu nie nastąpi naruszenie zwartej przestrzeni produkcyjnej, tereny te będą dobrze skomunikowane i zaopatrzone w infrastrukturę techniczną.

Rysunek 15 Planowana lokalizacja terenów przemysłowo-usługowych na terenie miasta Miłomłyn.

Realizacja przedsięwzięć na tych terenach będzie podlegać odpowiednim przepisom z związanym z procedurą oceny oddziaływania na środowisko, kiedy to szczegółowo zostaną określone wymogi ochrony środowiska związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia. Na etapie sporządzania projektu zmiany studium oraz strategicznej prognozy oddziaływania na środowisko opisano ogólne wymogi ochrony środowiska. W wyniku realizacji ustaleń zmiany studium obecne zagospodarowywanie obszaru ulegnie zmianie, powodującej również zmiany w środowisku przyrodniczym. Wielkość, natężenie oraz charakter oddziaływań proponowanych zmian w środowisko będzie dla każdego z komponentów środowiska inne. Jednak na tym etapie nie ma możliwości dokładnego określenie skutków oddziaływania na środowisko planowanych inwestycji, ustalenia zmiany studium nie wskazują na rodzaj planowanej inwestycji, nie określają technologii, rodzaju produkcji itp. stąd trudne jest określenie rzeczywistych oddziaływań. Ustalenia studium dopuszczają lokalizację przedsięwzięć, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego można dopuścić realizację tego typu inwestycji

pod warunkiem, że przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu. Ponieważ brak jest określonego dokładnie profilu działalności przemysłowej i usług jakie mogą tu zaistnieć, Prognoza przedstawia ogólne rozwiązania mające na celu zapobieganie lub też ograniczanie negatywnych oddziaływań realizacji przyszłych inwestycji na środowisko. Na etapie projektowania konkretnej inwestycji jeśli zajdzie taka konieczność określony zostanie obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, która jednoznacznie i dokładnie wykaże wielkość i rodzaj oddziaływań oraz określi rozwiązania zapobiegające lub ograniczające te negatywne oddziaływania. Dla pełnej ochrony środowiska, mającej na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska poza terenem inwestycji, realizowanych w oparciu o ustalenia studium, projekty budowlane tych przedsięwzięć powinny zawierać zalecane w raportach odpowiednio dobrane rozwiązania techniczne i technologiczne eliminujące lub łagodzące negatywne oddziaływania.

Poniżej w tabeli opisano prognozowany wpływ na poszczególne komponenty środowiska wynikający z powstawania nowej zabudowy przemysłowo-usługowej:

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPÓSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
powierzchnia ziemi (rzeźba terenu) i gleby	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i o małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia przypowierzchniowej warstwy litosfery w wyniku realizacji ustaleń reprezentowane będą przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zmiany lokalnego ukształtowania terenu w wyniku robót ziemnych; • Przekształcenia z przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia terenu); • Likwidację pokrywy glebowej w miejscach wykopów i przekształcenia fizykochemicznych właściwości gleb na terenach placów budów; <p>Prognozowane przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i mają typowy charakter terenów nowych inwestycji związanych z rozwojem funkcji przemysłowo-usługowych.</p>
wody powierzchniowe i podziemne	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne i o bardzo małym stopniu oddziaływania. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe. <p>Studium zakłada rozwiązanie problemu oczyszczania ścieków przez podłączenie projektowanych obiektów do sieci kanalizacji sanitarnej.</p> <p>Zastosowanie zbiorczej kanalizacji sanitarnej oraz właściwa gospodarka ściekowa nie będzie powodować zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych.</p> <p>Przy założeniu właściwego funkcjonowania wszystkich elementów planowanego systemu unieszkodliwiania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych zminimalizowana zostanie możliwość powstania zagrożeń dla wód powierzchniowych, podziemnych i gruntu. Potencjalny negatywny wpływ na wody podziemne i powierzchniowe może nastąpić na etapie realizacji przedsięwzięcia. Na etapie budowy wprowadzenie na plac budowy ciężkiego sprzętu (możliwy wyciek paliwa). Oddziaływania te będą krótkoterminowe – na czas trwania budowy.</p> <p>Sposób postępowania z odpadami regulują przepisy szczególne oraz Gminny i Powiatowy Plan Gospodarki Odpadami. Przestrzeganie tych przepisów zapewni minimalizację oddziaływań na środowisko.</p>
krajobraz	<p>Wprowadzenie nowych obiektów kubaturowych spowoduje intensyfikację antropizacji krajobrazu. Należy przypuszczać, iż uzupełnienia zabudowy wzdłuż ciągów komunikacyjnych i w bliskim sąsiedztwie istniejącej zabudowy w sposób pozytywny wpłyną na ujednoczenie zabudowy, wysokość budynków zostanie dopasowana do zabudowy istniejącej w sąsiedztwie. Rzeźba terenu nie ulegnie przekształceniom, linia zabudowy została dostosowana do istniejących warunków ukształtowania terenu.</p> <p>Zaleca się wprowadzenie zieleni towarzyszącej co wpłynie korzystnie na mikroklimat i walory krajobrazowe otoczenia.</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
zwierzęta	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Realizacja ustaleń nie spowoduje utraty istotnych siedlisk zwierząt oraz nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na zwierzęta. Zabudowa lokalizowana będzie poza miejscami potencjalnego występowania cennych gatunków zwierząt czyli poza obszarami leśnymi, poza obszarami podmokłymi. Największe zmiany wystąpią w faunie glebowej (edafon), która w dużym stopniu utraci swoje siedliska.</p> <p>Prawdopodobnie wystąpi synantropizacja fauny, zwłaszcza pospolitych gatunków ptaków, typowych dla terenów zabudowanych i drobnych gryzoni.</p>
rośliny	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia środowiska przyrodniczego w wyniku budowy nowych obiektów reprezentowane będą przez zmiany aktualnego użytkowania gruntów, w tym zmniejszenie powierzchni aktywnych biologicznie na niezainwestowanej dotychczas części obszaru.</p> <p>W kolejnym korku, w sporządzonym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy przewidzieć znaczne powierzchnie przeznaczone pod tereny zielone.</p>
powietrze atmosferyczne i klimat	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, znaczące lecz ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Oddziaływanie na zanieczyszczenia powietrza w trakcie realizacji nastąpi w wyniku pracy sprzętu budowlanego i transportu materiałów budowlanych (spaliny) oraz w wyniku składowania materiałów budowlanych (ewentualne źródło zapylenia), a także w trakcie prac ziemnych (pylenie z powierzchni terenu pozbawionej roślinności, w zależności od warunków atmosferycznych).</p> <p>Wpływ przedsięwzięcia na warunki arosanitarne w trakcie jego budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo, jego ograniczenie można osiągnąć przez wyгородzenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp.</p> <p>Na etapie funkcjonowania źródłami zanieczyszczenia atmosfery na obszarze zainwestowania będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> • źródła ciepła projektowanych obiektów produkcyjnych, usługowych; • motoryzacyjne zanieczyszczenia powietrza. <p>Jako źródła ogrzewania należy wykorzystywać paliwa niskoemisyjne lub nieemisyjne dzięki czemu zanieczyszczenia nie wpłyną w istotnym stopniu na pogorszenie stanu atmosfery.</p> <p>Zmiany w obrębie obszaru związanego z lokalizacją zabudowy będą miały wpływ na wzrost natężenia ruchu drogowego oraz związany z tym wzrost zanieczyszczeń arosanitarnych pochodzenia motoryzacyjnego. Główne zanieczyszczenia motoryzacyjne to m.in. tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory aromatyczne i alifatyczne. W nawiązaniu do obecnych tendencji proekologicznych na rynku motoryzacyjnym, w przyszłości spodziewany jest jednostkowy spadek emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe.</p> <p>Zanieczyszczenia atmosfery związane z procesami technologicznymi na terenach produkcyjnych mogą być różnorodne w zależności od charakteru planowanych obiektów. Faktyczny stopień szkodliwości projektowanych inwestycji zależeć będzie od zastosowanych technologii, charakteru i wielkości produkcji oraz usług (co nie zostało sprecyzowane w projekcie zmiany studium), dlatego na etapie prognozy oddziaływania na środowisko niemożliwe jest określenie zasięgu ich oddziaływania.</p> <p>Klimat – bez znaczącego wpływu.</p>
różnorodność biologiczna	<p>Analizując prognozowane oddziaływanie ustaleń zmiany studium na poszczególne elementy środowiska można stwierdzić, że przy bezawaryjnym funkcjonowaniu projektowanego przedsięwzięcia oraz prowadzeniu go zgodnie z wymogami ochrony środowiska, inwestycje te nie będą ujemnie oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i nie zaburzą harmonii przyrodniczej istniejącej pomiędzy nimi.</p>
klimat akustyczny	<p>Na etapie inwestycyjnym odczuwalny będzie okresowy wzrost natężenia hałasu, związany z pracą sprzętu budowlanego i transportem materiałów budowlanych.</p> <p>Emisja hałasu w trakcie budowy jest traktowana jako prace okresowe i nie podlega regulacji prawnej w tym zakresie. Należy jednak zastosować tzw. bierną ochronę przed hałasem poprzez ograniczenie czasu pracy najbardziej hałaśliwych urządzeń w ciągu doby, z wykluczeniem godzin nocnych.</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	Podstawowymi, źródłami zmian warunków akustycznych na etapie funkcjonowania inwestycji będą: <ul style="list-style-type: none"> • powstanie nowych źródeł hałasu związanych z obiektami produkcyjnymi, usługowymi; • wzrost natężenia ruchu samochodowego, związany z obsługą komunikacyjną ww. obiektów Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku reguluje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. (Dz. U. Nr 120 poz. 826).
dobra kultury	Nie przewiduje się znaczącego wpływu
zdrowie i życie ludzi	W wyniku realizacji ustaleń nie przewiduje się powstania istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Oczywiście jest, że zwiększenie liczby mieszkańców tego terenu, zwiększenie intensywności zabudowy, realizacja budowy dróg spowodują: <ul style="list-style-type: none"> • nieznaczne pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego, • zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów na tym terenie, • zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków, • wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną i ciepłą, • lokalnie zmniejszenie terenów biologicznie czynnych. Wymienione oddziaływania nie spowodują przekroczeń dopuszczalnych norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.

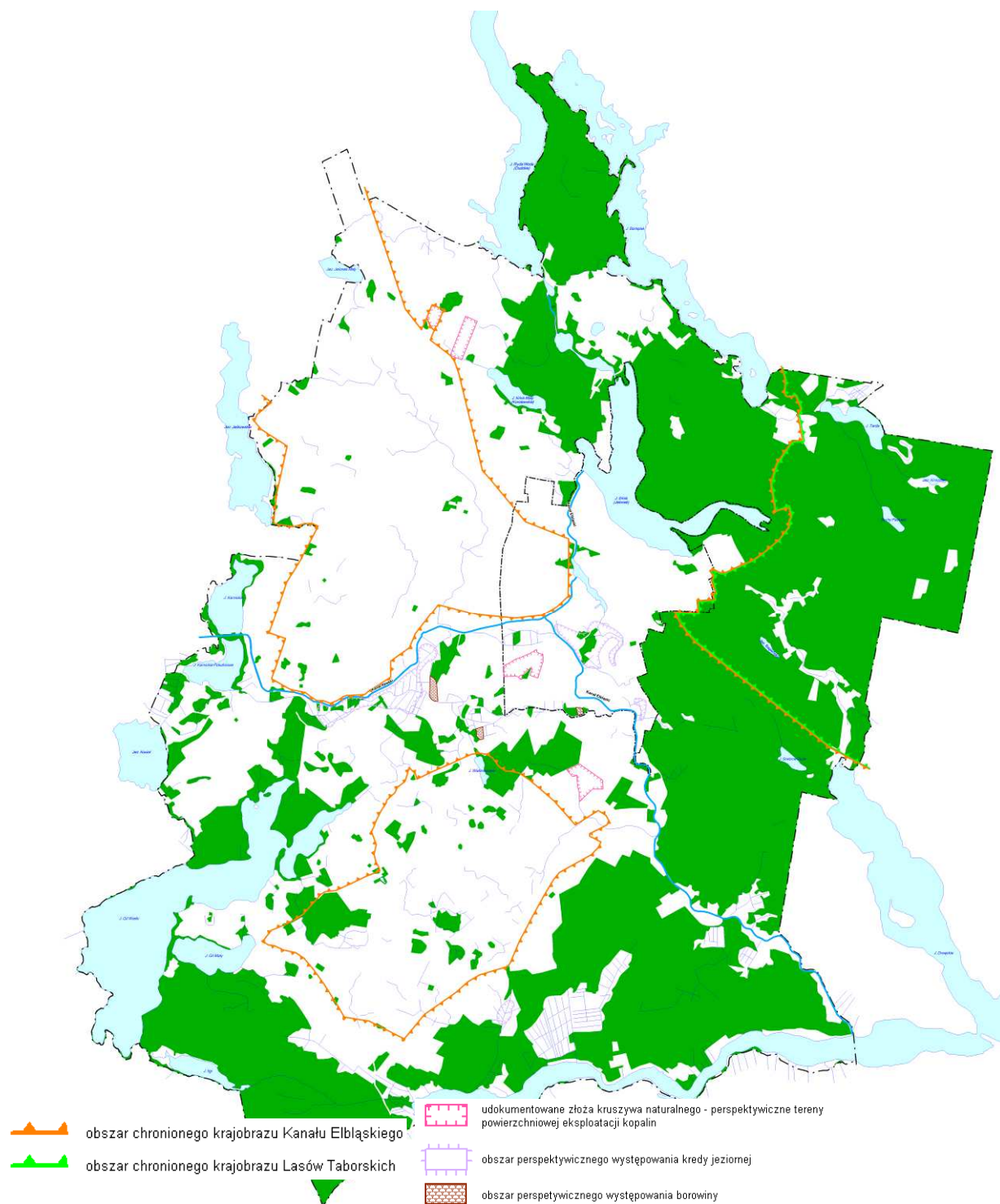
8.6 Elektrownie wiatrowe

Nie wyznacza się terenów dla realizacji na terenie gminy Miłomłyn elektrowni wiatrowych.

8.7 Eksploatacja kruszywa naturalnego

Studium, ze względu na swój długofalowy charakter, dopuszcza w okresie perspektywicznym, powierzchniową eksploatację kopalin w obrębie udokumentowanych złóż kopalin na obszarze gminy Miłomłyn. Fizyczna eksploatacja złóż odbywać się może po uzyskaniu wszelkich niezbędnych decyzji administracyjnych, zatwierdzających możliwość eksploatacji konkretnego złoża. Ponadto przed podjęciem działań mających na celu eksploatację kopaliny należy uwzględnić wszystkie ograniczenia i zakazy związane z przepisami odrębnymi.

Rysunek 16 Lokalizacja udokumentowanych i perspektywicznych złóż kopalni na terenie miasta i gminy Miłomłyn.

Niemal wszystkie złoża udokumentowane i perspektywiczne na terenie miasta i gminy Miłomłyn położone są w obrębie obszaru chronionego krajobrazu (Kanału Elbląskiego). Obecnie zgodnie z Uchwałą Nr VII/127/11 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego na przedmiotowych obszarach obowiązuje m.in. zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu. Zakaz, o

którym mowa nie dotyczy wydobywania piasku i żwiru z udokumentowanych złóż na obszarze do 2 ha i przy wydobywaniu nie przekraczającym 20 tys. m³ rocznie na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 111 Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2579).

Eksploatacja ta nie może powodować zmian stosunków wodnych i zagrożeń dla chronionych ekosystemów. Uchwała w sprawie OChK Kanał Elbląski została zmieniona Uchwałą Nr XIII/244/11 z dnia 28 grudnia 2011r. i Uchwałą Nr XXIV/488/13 z dnia 26 lutego 2013r., i Uchwałą Nr XXXVII/752/14 z dnia 26 maja 2014r. (Dz.Urz. woj. warmińsko-mazurskiego z dnia 24 czerwca 2014r. poz. 2255). Najnowsza zmiana pochodzi z dnia 27 maja 2015r.. Zmiany uchwały wprowadzają między innymi wyjątki od ustalonych zakazów, w tym wyjątki dotyczące możliwości eksploatacji złóż.

W przewidywaniach dla środowiska przyrodniczego, dotyczących eksploatacji kruszywa naturalnego, mogą wystąpić następujące zagrożenia i oddziaływania :

- nieodwracalne przekształcenia powierzchni ziemi – powstanie zagłębienie terenu, leja depresyjnego
- zmniejszenie miąższości warstwy izolującej poziomy wód podziemnych od powierzchni terenu,
- eksploatacja kruszywa nieznacznie zwiększy zagrożenie zanieczyszczenia gruntu. Zagrożenie to związane jest z obecnością sprzętu ciężkiego o napędzie spalinowym w obrębie wyrobiska, placów manewrowych i tymczasowych dróg wewnętrznych,
- w pasie przyległym do wyrobiska, może nastąpić pogorszenie warunków glebowych z powodu zwiększonego drenażu wód opadowych, nasilenia się procesów erozji i niestabilności skarp,
- na terenach pozbawianych roślinności o większym nachyleniu, zwiększy się erozja powierzchniowej warstwy gruntu;

ponadto nastąpi:

- likwidacja pokrywy glebowej,
- ubytek terenów biologicznie czynnych,
- w trakcie eksploatacji niepokojone będą zwierzęta występujące na przedmiotowym terenie oraz w okolicy.

Ocena zmian w krajobrazie: przez okres kilkudziesięciu lat działalność zakładu eksploatującego kruszywo powodować będzie znaczące przekształcenie rzeźby terenu. Stopniowo powstawać będzie wyrobisko o głębokości kilku metrów. W trakcie prowadzenia prac teren pozbawiony będzie roślinności. W sąsiedztwie wyrobiska czasowo gromadzone będą zewnętrzne

zwałowiska nadkładu. Wyeksploatowany obszar powinien być poddawany sukcesywnej rekultywacji, pozwoli to zniwelować skutki negatywnego oddziaływania na krajobraz.

ELEMNTY ŚRODOWISKA I PROGNOZOWANE SKUTKI	
POZYTYWNE	NEGATYWNE
RZEŻBA TERENU (MORFOLOGIA) I KRAJOBRAZ	
Jedynym pozytywnym skutkiem działalności eksploatacyjnej złoża może być zwiększenie różnorodności w zakresie hipsometrii oraz częściowa zmiana wykorzystania gruntów o słabych glebach na obszary zalesione lub wodne. Wszystko to w pewnym stopniu uatrakcyjni krajobraz po wykonaniu właściwej rekultywacji terenów poeksploatacyjnych.	Odkrywkowy sposób eksploatacji złoża spowoduje trwałe zmiany w pierwotnej (naturalnej) rzeźbie terenu – jego hipsometrii i sposobu użytkowania.
WODY POWIERZCHNIOWE	
W wypadku kontynuowania eksploatacji kruszywa z zawadnionej części złoża powstanie zbiornik wody powierzchniowej, który w wypadku pozostawienia go z czasem może stać się trwałym elementem systemu hydrograficznego- przy hipotetycznym przyjęciu rekultywacji terenów poeksploatacyjnych o kierunku częściowo wodnym. W ten sposób wprowadzi do krajobrazu nowy element w postaci stawu, który może być wykorzystywany do rekreacji lub celów gospodarczych jako staw rybny.	Podjęcie eksploatacji złoża poniżej zwierciadła wody gruntowej bez odwadniania złoża nie będzie wywierało bezpośredniego wpływu na stan istniejących wód powierzchniowych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów przewidzianych do eksploatacji kruszywa naturalnego.
WODY PODZIEMNE - GRUNTOWE	
Ze względu na przyjęty sposób eksploatacji złoża – bez jego odwadniania nie należy przewidywać istotnych zmian w zachowaniu się zwierciadła wód podziemnych – gruntowych. Przy takim założeniu oddziaływanie na wody można uznać za neutralne i nieszkodliwe.	Zwiększy się potencjalne zagrożenie dla jakości wody gruntowej po odślonieniu jej zwierciadła wody w wyrobisku eksploatacyjnym – kiedy to nastąpi bezpośredni jej kontakt z wodami opadowymi i spływowymi lub źródłem zanieczyszczenia powierzchniowego. Oddziaływanie eksploatacji złoża na wody podziemne wiąże się z ewentualnym utrzymaniem zbiornika wody powierzchniowej, który dla wód gruntowych posiadał będzie charakter drenażowy.
GLEBA	
Degradacja warstwy glebowej oraz późniejsze jej odtwarzanie w ramach rekultywacji terenów poeksploatacyjnych o kierunku rolno – leśnym czy też wodnym nie w pełni przywróci jej pierwotny (naturalny) stan a jedynie może zmienić sposób użytkowania z korzyścią dla gospodarki. Ponadto pozytywnym skutkiem mogą być wyniki badań i obserwacji skuteczności prowadzonych długoletnich zabiegów odtwarzania warstwy glebowej na całym obszarze w tym również terenach o rekultywacji rolno – wodnej.	W wyniku zdjęcia nadkładu część gleby ulegnie nieodwracalnej degradacji wymieszanu nadkładowym piaskiem drobnym. Pozostała część gleby powinna zostać złożona na zwałowisku i zużyta w końcowym etapie do prac rekultywacyjnych terenu.
SZATA ROŚLINNA I ŚWIAT ZWIERZĄT	
Po wykonaniu rekultywacji terenów poeksploatacyjnych zwiększy się różnorodność szaty roślinnej. W wypadku przyjęcia rekultywacji o kierunku rolno – wodnym lub rolno – leśnym zwiększy się różnorodność roślin o gatunki wodno – leśne a także populacja ptaków wodnych i gatunków – ryb.	Oceniana inwestycja będzie zmieniała ekosystem na obszarze prowadzonej eksploatacji złoża. Świat roślinny będzie na polu eksploatacyjnym zniszczony. Eksploatacja prowadzona etapowo przy jednoczesnej rekultywacji terenów poeksploatacyjnych w znacznym stopniu spowoduje, że zniszczenie roślinności będzie miało charakter okresowy. Po rekultywacji terenów poeksploatacyjnych roślinność i towarzyszący jej świat zwierząt częściowo powrócą na zdegradowany teren.

8.8 Budowa, przebudowa, modernizacja dróg

W ramach działań kierunkowych dotyczących układu drogowego studium przewiduje:

- Budowa drogi krajowej w klasie S w ciągu drogi krajowej (odcinki: Kalsk – Miłomłyn oraz Miłomłyn – Ostróda Północ)

Dla projektowanej drogi ekspresowej włączenia do ruchu poprzez projektowane węzły (Miłomłyn Północ oraz Miłomłyn Południe). Należy zachować odległości nowoprojektowanej

zabudowy od pasa drogowego zgodnie z przepisami odrębnymi. Na całej długości drogi ekspresowej obowiązuje zakaz stosowania zjazdów (zgodnie z przepisami odrębnymi). W przypadku wprowadzania nowej zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi w strefie uciążliwości drogi krajowej, należy mieć na względzie uciążliwości akustyczne (hałas) oraz ewentualną konieczność wprowadzenia odpowiedniej ochrony akustycznej. Obecnie realizowana jest rozbudowa o drugą jezdnię wraz z przebudową węzłów oraz ekranami akustycznymi.

Ponadto w ramach działań kierunkowych w aspekcie rozwoju układu komunikacyjnego gminy studium wskazuje:

- Bieżące naprawy i modernizacje dróg na terenie gminy;
- Wyposażenie nowych terenów wskazanych pod zabudowę w niezbędną infrastrukturę drogową;
- W przypadku lokalizowania nowej zabudowy zachować minimalne odległości wynikające z przepisów odrębnych.

Pozostałe wskazania studium w kwestii rozwoju:

- tereny przeznaczone pod budynki mieszkalne, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej powinny być usytuowane w odległości zapewniającej zachowanie, w zależności od przeznaczenia budynku, dopuszczalnego poziomu hałasu, określonego w przepisach o ochronie środowiska;
- normatywne odległości pomiędzy węzłami i skrzyżowaniami należy projektować z zachowaniem warunków technicznych określonych we właściwym Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi i ich usytuowanie.

Poniżej w tabeli scharakteryzowano potencjalne oddziaływanie budowy i eksploatacji dróg na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego:

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA	UWAGI
Etap realizacji inwestycji		
oddziaływanie na klimat akustyczny	<ul style="list-style-type: none"> • pogorszenie warunków akustycznych (wzrost hałasu) 	Oddziaływanie te będą miały charakter krótkotrwały, obejmujący etap prowadzenia prac związanych z budową drogi. Zatem oddziaływanie inwestycji na etapie budowy na jakość środowiska będzie niewielkie.
oddziaływanie na powietrze atmosferyczne	<ul style="list-style-type: none"> • wzrost zapylenia powietrza • źródłem oddziaływania będą: <ul style="list-style-type: none"> ⇒ maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie drogi, ⇒ pojazdy transportujące materiały służące do budowy, 	
wpływ na krajobraz	<ul style="list-style-type: none"> • związany z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów oraz pracą sprzętu ciężkiego 	
oddziaływanie na wody podziemne	<ul style="list-style-type: none"> • zanieczyszczenia wody na skutek wycieków ropopochodnych • źródłem zanieczyszczeń mogą być również spływy deszczowe i roztopowe z terenu budowy oraz wypłukiwane zanieczyszczenia z materiałów używanych do budowy drogi; ponadto nieodpowiednie składowanie materiałów budowlanych, niewłaściwa lokalizacja zaplecza budowy 	

oddziaływanie na wody powierzchniowe	<ul style="list-style-type: none"> • zanieczyszczenie wód powierzchniowych powodowane przez: <ul style="list-style-type: none"> ⇒ spływy deszczowe i roztopowe z terenu budowy oraz wypłukiwane zanieczyszczenia z materiałów używanych do budowy drogi (np. z mas bitumicznych itp.), ⇒ nieodpowiednio składowane materiały budowlane oraz materiały stosowane w pracach nawierzchniowych, wykończeniowych i przy zabezpieczeniach antykorozyjnych, ⇒ niewłaściwa lokalizacja zapleczy budowy bądź nieodpowiednio zorganizowane zaplecza sanitarne itp., ⇒ zanieczyszczenia wód substancjami chemicznymi (w szczególności ropopochodnymi) wyciekającymi z maszyn, np. w wyniku awarii. 	
przekształcenie powierzchni terenu	<ul style="list-style-type: none"> • zagęszczenie gleby na skutek ruchu ciężkich pojazdów • w wyniku prowadzenia prac budowlanych będą usuwane masy ziemne, żużłowe oraz płyty betonowe. 	
oddziaływanie na roślinność	<ul style="list-style-type: none"> • negatywny wpływ na stan drzew na skutek zagęszczenia gleby w przypadku, gdy ciężkie pojazdy zlokalizowane zostaną w zasięgu koron drzew. • ruch ciężkich pojazdów może być również źródłem uszkodzeń pni i gałęzi rosnących w pobliżu drzew. 	W przypadku nieodpowiedniego lub braku zabezpieczenia drzew na okres prowadzenia prac budowlanych.
oddziaływanie na zwierzęta	<ul style="list-style-type: none"> • hałas oraz obecność ludzi, pojazdów i maszyn płoszą zwierzęta, a pozbawiony roślinności pas terenu utrudnia ich migracje. 	
oddziaływanie na pobliskie obiekty budowlane	<ul style="list-style-type: none"> • pękanie murów budynków na skutek ruchu ciężkich pojazdów oraz pracy maszyn będących źródłem wibracji 	hipotetycznie
wpływ na dobra kultury	<ul style="list-style-type: none"> • zniszczeniu ulec mogą dobra kultury ukryte w ziemi - w przypadku braku wcześniejszego skrupulatnego rozpoznania archeologicznego 	
inne	<ul style="list-style-type: none"> • chwilowe utrudnienia w ruchu związane z dojazdem do poszczególnych posesji, • budowa drogi powoduje trwałe zajęcie terenu pod trasę i czasowe pod drogi dojazdowe, place składowe, miejsca poboru kruszyw i inne. Z terenów tych usuwana jest roślinność, giną drobne zwierzęta, usuwana jest wierzchnia warstwa gleby. 	
Etap eksploatacji inwestycji		
oddziaływania na klimat akustyczny	<ul style="list-style-type: none"> • wzrost poziomu hałasu w rejonie nowobudowanych i rozbudowywanych dróg, • wykonanie odpowiedniej nawierzchni może wpłynąć na obniżenie poziomu hałasu nawet o 3-4 dB. Budowa drogi spowoduje upłynnienie ruchu, co z kolei wpłynie na poprawę klimatu akustycznego w bezpośrednim sąsiedztwie. 	
oddziaływania na powierzchnię ziemi	<ul style="list-style-type: none"> • zmiany pokrycia powierzchni ziemi, przemieszczanie mas ziemnych, skarpy dużych wykopów i nasypów • praktycznie nieodwracalne przekształcenia terenów w obrębie i najbliższym sąsiedztwie „pasa drogowego”; • naruszenie i/lub zanieczyszczenie powierzchni ziemi i gleby 	
oddziaływania na wody powierzchniowe	<ul style="list-style-type: none"> • źródłem niekorzystnych oddziaływań bezpośrednio na wody powierzchniowe, a pośrednio na środowisko gruntowo-wodne i wody podziemne są zanieczyszczenia z: <ul style="list-style-type: none"> ⇒ rozchlapywania, ⇒ spływów deszczowych i roztopowych z nawierzchni drogi, ⇒ zrzuty niebezpiecznych dla środowiska substancji w przypadku wystąpienia poważnej awarii, ⇒ ewentualnych poważnych awarii związanych z wyciekami substancji toksycznych. Zanieczyszczenia te poprzez infiltrację mogą następnie przedostawać się do wód gruntowych oraz wglębnych. • głównymi zanieczyszczeniami zawartymi w ściekach opadowych z dróg (w warunkach normalnej bezawaryjnej eksploatacji) są: <ul style="list-style-type: none"> ⇒ zawiesiny ogólne, ⇒ specyficzne mikrozanieczyszczenia organiczne (węglowodory alifatyczne i aromatyczne oraz WWA) ⇒ zanieczyszczenia ropopochodne, ⇒ metale ciężkie, ⇒ chlorki, stosowane do zimowego utrzymania dróg. • zawiesiny stanowią zagrożenie dla wód powierzchniowych, rzadko – dla wód podziemnych. Natomiast zanieczyszczenia ropopochodne nie stanowią realnego zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego w warunkach normalnej (bezawaryjnej) eksploatacji dróg, ze względu na niskie stężenia. Wiele z nich 	

	<p>ulega sorpcji na zawieszinach, a następnie w warunkach tlenowych, jakie zapewniają rowy drogowe i zbiorniki ekologiczne, ulegają biodegradacji. Są to procesy prowadzące do samooczyszczania. Zwrócić jednak należy uwagę na słabe poznanie procesów biodegradacji zanieczyszczeń ropopochodnych oraz wpływu powstałych produktów ich rozpadu na chemizm wód powierzchniowych i podziemnych, a także na spowolnione tempo ich rozpadu w okresie zimowym.</p>	
oddziaływania na wody podziemne i gruntowe	<ul style="list-style-type: none"> • w czasie eksploatacji negatywnie oddziałują zanieczyszczenia z rozchłapywania, spływów deszczowych i roztopowych z nawierzchni drogi oraz zrzuty niebezpiecznych dla środowiska substancji w przypadku poważnej awarii. Zanieczyszczenia te dostają się do wód podziemnych w wyniku infiltracji. • lokalne zaburzenia stosunków wodnych (w tym podtopienia i przesuszenia), • pogorszeniu mogą ulec własności retencyjne i filtracyjne gruntu, • można założyć, że na wszystkich odcinkach, gdzie natężenie ruchu przekroczy 10 000 pojazdów/dobę, w wodach opadowych odprowadzanych z terenu dróg przekraczane będą dopuszczalne stężenia zawiesiny ogólnej, w związku z czym konieczne będzie zastosowanie odpowiednich urządzeń podczyszczających, np. osadników. • zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy, odwodnienia), • na wody gruntowe wpływają zmiany powierzchni ziemi, jej pokrycia i własności filtracyjnych gruntu. 	
oddziaływania na powietrze atmosferyczne i klimat	<ul style="list-style-type: none"> • O wielkości emisji produktów spalania paliw z transportu (przede wszystkim tlenki węgla, siarki i azotu, węglowodory alifatyczne, aromatyczne i policykliczne, cząstki stałe) decyduje w największym stopniu natężenie i płynność ruchu pojazdów. Struktura, rozmieszczenie przestrzenne i stan infrastruktury drogowej ma raczej pośredni wpływ na skalę emisji i wielkość oddziaływań. • Realizacja inwestycji nie wpłynie w istotny sposób na zmiany poziomu emisji dwutlenku węgla oraz tlenków azotu. • zmniejszeniu ulegnie emisja zanieczyszczeń (pyłowych i gazowych) na terenach gęsto zabudowanych, po których obecnie przebiegają trasy tranzytowe. Zwarta zabudowa mieszkalna i usługowa zlokalizowana bezpośrednio przy drodze powoduje utrudnienia w przewietrzaniu tego obszaru sprzyjając powstawaniu zastoisk powietrza i powodując kumulację zanieczyszczeń. Należy jednocześnie oczekiwać podwyższonych (co nie znaczy, że nieakceptowanych) poziomów zanieczyszczenia w rejonach nowych dróg i obiektów infrastruktury, gdzie dotychczasowe stężenia substancji emitowanych przez pojazdy były bardzo niewielkie, • zmiana topoklimatu (na mikroklimat wpływa zajęcie terenu i zmiany pokrycia powierzchni ziemi) 	
oddziaływania na gleby	<ul style="list-style-type: none"> • pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu, • zanieczyszczenie gleby, • zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego • zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy, odwodnienia) wpływają na wilgotność gleby, • w zależności od ukształtowania terenu i budowy geologicznej w obrębie realizowanych dróg wystąpić może także zjawisko erozji gleb. Modelowanie elementów konstrukcyjnych w obrębie pasa drogowego (np. rowy odwadniające) oraz zmiana poziomu wód gruntowych prowadzą do zmian morfologii gleby, terenu i w efekcie do degradacji powierzchni ziemi. 	
oddziaływania na przyrodę ożywioną (flora i fauna, fragmentacja siedlisk)	<p>Wpływ na florę</p> <ul style="list-style-type: none"> • kształtowane podczas budowy nasypy i pobocza zajmowane są często przez roślinność synantropijną, o niewielkich wymaganiach siedliskowych, • rozdzielenie ekosystemów, • zanieczyszczanie powietrza i zmiany topoklimatu wpływają na florę i faunę, • zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego wpływają na florę i faunę, • zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy, odwodnienia) wpływają na wilgotność gleby, co wpływa na florę i faunę i 	

	<p>plonowanie roślin uprawnych.</p> <ul style="list-style-type: none"> na faunę i florę wpływają dodatkowo: stan czystości powietrza, hałas i drgania, mikroklimat, poziom wód gruntowych, zbiorniki wód powierzchniowych i podziemnych, zanieczyszczenie gleby i pokrycia powierzchni ziemi. <p>Wpływ na faunę</p> <ul style="list-style-type: none"> oddziaływanie inwestycji drogowych na faunę sprowadza się do następujących istotnych aspektów: <ul style="list-style-type: none"> ⇒ tworzenie barier migracyjnych; ⇒ podwyższona śmiertelność/zmniejszanie liczebności populacji (śmiertelne kolizje zwierząt z jadącymi samochodami); ⇒ płoszenie zwierząt (hałas, światło, wibracje). inne kwestie, takie jak oddziaływanie spalin, czy zanieczyszczenie gleb w pobliżu dróg można uznać za mające mniejsze znaczenie. istotne oddziaływanie na przyrodę ożywioną może mieć również sam ruch pojazdów, stanowiący śmiertelne zagrożenie dla zwierząt przekraczających drogę, czy nad nią latających, czym narażają się na kolizję z pędzącymi po niej samochodami. 	
oddziaływania na krajobraz	<ul style="list-style-type: none"> Na zmiany w krajobrazie i walory estetyczne drogi wpływają: <ul style="list-style-type: none"> ⇒ urządzenia ochrony przed hałasem, ⇒ zmiany pokrycia powierzchni ziemi, przemieszczanie mas ziemnych, skarpy dużych wykopów i nasypów Liniowy charakter dróg, ich ciągłość oraz szerokość - decydują o skali i rodzaju oddziaływań środowiskowych. Przecinają one naturalne układy przyrodnicze oraz wykształcone układy antropogeniczne, tworzące wspólnie określone zespoły krajobrazowe. 	
wpływ na dobra kultury	<ul style="list-style-type: none"> Oddziaływania na dziedzictwo kulturowe mogą mieć charakter bezpośredni (całkowite lub częściowe zniszczenie obiektu) lub pośredni (zmiana otoczenia obiektu lub obszaru cennego kulturowo w wyniku sąsiedztwa z planowaną drogą). Ewentualna kolizja dróg z terenami i obiektami objętymi ochroną może doprowadzić między innymi do: <ul style="list-style-type: none"> ⇒ zniszczenia stanowisk archeologicznych, ⇒ pogorszenia stanu zabytków architektonicznych poprzez wzrost zanieczyszczenia powietrza z emisji spalin oraz drgania podłoża, ⇒ utraty walorów krajobrazowych oraz zmiany istniejącej, często historycznej sieci osadniczej w wyniku przecięcia przez planowaną inwestycję. W szczególności prace nad budową lub modernizacją dróg mogą mieć istotny wpływ na zasoby archeologiczne, gdy lokalizacja potencjalnych stanowisk badawczych nie jest precyzyjnie znana naukowcom. 	
inne	<ul style="list-style-type: none"> wywieranie wpływu na zagospodarowanie obszaru, przez tworzenie sieci połączeń sprzyjających rozwojowi i przestrzennemu rozmieszczeniu różnych funkcji w obszarze (rolnictwo, przemysł, usługi, mieszkalnictwo, rekreacja itp.), zmiany zagospodarowania terenu w sąsiedztwie inwestycji transportowych; na etapie eksploatacji występujące oddziaływania będą pozytywne, gdyż w wyniku budowy i modernizacji dróg nastąpi poprawa stanu nawierzchni jezdni, zwiększenie bezpieczeństwa ruchu oraz skrócenie czasu dojazdu. 	

Elementy środowiska i oddziaływania bezpośrednie	Wzajemne powiązania i oddziaływanie pośrednie
POWIETRZE I KLIMAT <ul style="list-style-type: none"> emisja spalin, zapylenie emisja zanieczyszczeń, hałas i wibracje 	<ul style="list-style-type: none"> Spaliny i pyły samochodowe zanieczyszczają powierzchnię ziemi, gleby i wody powierzchniowe. Zanieczyszczanie powietrza i zmiany topoklimatu wpływają na florę i faunę. Hałas i wibracje wpływają na człowieka i świat zwierzęcy, ma wpływ na walory rekreacyjne otoczenia. Urządzenia ochrony przed hałasem wpływają na krajobraz i na walory estetyczne drogi. Hałas ma wpływ na zagospodarowanie przestrzenne. Na mikroklimat wpływa zajęcie terenu i zmiany pokrycia powierzchni ziemi
POWIERZCHNIA ZIEMI ŁĄCZNIE Z	<ul style="list-style-type: none"> Zmienia się pokrycie powierzchni terenu i zmienia się mikroklimat.

<p>GLEBA</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zmiany struktury gruntu, składu biologicznego i chemicznego ▪ utrata gleb i innych gruntów ▪ nasypy i wykopy 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Pogarszają się własności retencyjne i filtracyjne gruntu, wpływa to na wody gruntowe i ujęcia wody oraz na mikroklimat. ▪ Zanieczyszczenie gleby wpływają na zanieczyszczenia wód gruntowych oraz wtórne zanieczyszczenia powietrza (działanie wiatru), ▪ Zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego wpływają na florę i faunę, na zachowanie zasobów leśnych i gospodarkę leśną. ▪ Zmiany pokrycia powierzchni ziemi, przemieszczanie mas ziemnych, skarpy dużych wykopów i nasypów wpływają na krajobraz.
<p>WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zanieczyszczenia wód, ▪ obniżenie poziomu, ▪ zmiana stosunków wodnych, ▪ przecięcie warstw wodonośnych, ▪ zagrożenia dla ujęć wody 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy, odwodnienia) wpływają na wilgotność gleby, to wpływa na florę i faunę, plonowanie roślin uprawnych. ▪ Poziom wód gruntowych i stosunki wodne wpływają na lasy i na zmiany w krajobrazie. ▪ Na wody gruntowe wpływają zmiany powierzchni ziemi, jej pokrycia i własności filtracyjnych gruntu. ▪ Zmiany poziomu wód gruntowych, zmiany zbiorników wodnych oraz biegu rzek i potoków wpływają na florę i faunę. ▪ Zanieczyszczenie wód w sąsiedztwie ujęć wody ma wpływ na zdrowie ludzi, a przez infiltrację i systemy melioracyjne wpływa na jakość upraw rolnych.
<p>FLORA I FAUNA</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zmiany przestrzeni życiowej i ekosystemów, ▪ zagrożenie dla niektórych gatunków, ▪ zmniejszenie bioróżnorodności 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Na faunę i florę wpływają: stan czystości powietrza, hałas i drgania, mikroklimat, poziom wód gruntowych, zbiorniki wód powierzchniowych i podziemnych, zanieczyszczenie gleby i pokrycia powierzchni ziemi. ▪ Na faunę i florę mają wpływ rozcięcia ekosystemów, zmiany powierzchni życiowej, zmiany krajobrazu. ▪ Stan flory i fauny ma wpływ na zdrowie człowieka przez: jakość powietrza (zanieczyszczenia, hałas i drgania, mikroklimat), rekreację (zbieranie grzybów, rybołówstwo i wędkarstwo w wodach, spacer, itp.). ▪ Stan flory ma wpływ na krajobraz.

8.9 Biogazownia

Na terenie gminy Miłomłyn dopuszcza się realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie biogazowni.

Rysunek 17 Rezerwa terenu pod budowę biogazowni.

Biogazownie są jednym z najmniej kolizyjnych, alternatywnych źródeł energii (uciążliwości zapachowe mogą towarzyszyć jedynie w fazie transportu czy okresowego składowania materiału). Surowce dostarczane są bezpośrednio do komór fermentacyjnych lub do silosów magazynowych. Przefermentowana biomasa transportowana jest do silosów lub lagun (a następnie wywożona na pola jako nawóz) wykładanych specjalną folią odporną na działanie czynników biologicznych, chemicznych i promieni UV. W procesie beztlenowej fermentacji biomasy powstaje głównie metan i dwutlenek węgla, które nie wykazują działania toksycznego (mogą jednak wypierać tlen i powodować trudności z oddychaniem) oraz niewielkie ilości siarkowodoru i amoniaku, czy tlenku węgla, wykazujące działanie kancerogenne.

Gaz składowiskowy może mieć nieprzyjemną woń, wynikającą zarówno z zapachu zdeponowanych odpadów, jak i gazowych produktów ich rozkładu. Wśród odorowych składników biogazu do najbardziej uciążliwych należą: tiole (merkaptany), siarkowodór (H_2S), amoniak (NH_3), siarczek dimetylowy ($CH_3 - S - CH_3$), siarczek dietylowy ($CH_2 - S - CH_2$) imetyloamina i trimetyloamina ($CH_3 - NH_2$), ($CH_3 - 3N$).

Uciążliwość zapachowa odpadów jest najbardziej dokuczliwa we wczesnych fazach ich rozkładu. Ocena intensywności odoru oparta jest na subiektywnym wrażeniu organoleptycznym. Trudność oceny dodatkowo potęgują różnice w publikowanych wartościach stężeń wykrywalności węchowej odorantów, wynikające ze stosowania różnych metod pomiarowych lub różnych definicji stężenia progowego. Wielkość progowa może być przyjmowana jako kryterium oceny uciążliwości zapachowej dla pojedynczych substancji odorotwórczych oraz dla mieszanin charakteryzujących się wyraźną dominacją jakiejś, konkretnej woni.

Uciążliwość odorową składowiska minimalizuje się stosując pochłaniające warstwy materiałów izolujących. Ostatnio stosowane są również różnej skuteczności bariery antyodorowe w postaci preparatów rozpylanych w powietrzu.

W określonych warunkach biogaz z powietrzem mogą tworzyć mieszaninę wybuchową. Do samozapłonu i wybuchu biogazu może dojść zwłaszcza na źle uszczelnionych i niedokładnie ubijanych składowiskach. Również nierozważne obchodzenie się z otwartym ogniem, iskrzenia przełączanych urządzeń elektrycznych lub uderzenie pioruna może spowodować pożar.

Teren projektowanej biogazowni znajduje się poza Obszarem Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego, poza GZWP oraz poza obszarem zbiorników wód użytkowych bez izolacji od powierzchni terenu. Teren biogazowni zlokalizowany jest również poza zasięgiem zagrożenia powodziowego o prawdopodobieństwie 0,5% i 1 %, co eliminuje potencjałe zagrożenie zanieczyszczenia wód w momencie powodzi.

Negatywne oddziaływanie biogazowni na środowisko gruntowo-wodne może pojawić się w sytuacjach awaryjnych końcowego procesu przetwarzania biomasy. Przefermentowana biomasa transportowana jest do silosów lub lagun wykładanych specjalną folią odporną na działanie czynników biologicznych, chemicznych i promieni UV. Laguna jest zwykle umieszczona w wykopie ziemnym, a jej wymiary są uzależnione od poziomu wód gruntowych i możliwości wynikających z ukształtowania terenu. Ponieważ komory fermentacyjne i silosy oraz laguny stanowią przystosowane do tego celu i warunków lokalnych (poziomu wód gruntowych), szczelne układy nie należy spodziewać się zanieczyszczenia wód gruntowych i gruntu.

Przy braku odgazowania składowiska może pojawić się niekontrolowana migracja gazu na terenach je otaczających. Może to prowadzić do zwiększenia zasięgu zanieczyszczenia powietrza i zagrożenia wybuchem, jak również do szkód w procesie wegetacji roślin, spowodowanych nadmiernym zakwaszeniem gleby (głównie powodowanym obecnością dwutlenku węgla i siarkowodoru) oraz wypieraniem z niej tlenu. Migracja gazu w gruncie jest uzależniona przede wszystkim od jego porowatości oraz wilgotności i spoistości. Wielkość migracji biogazu zależy również od stopnia zagęszczenia składowiska i jego uszczelnienia. Zakłada się jednak zastosowanie nowoczesnych najwyższych technologii i wyposażenie obiektu w bierne lub aktywne systemy odgazowania, dzięki czemu nie dojdzie do przekroczeń standardów jakości środowiska.

W przypadku biogazowni w wyniku zaistnienia stanu awaryjnego o znacznym rozmiarze, może nastąpić uwolnienie nadmiernych ilości biogazu ulatniającego się do atmosfery i stanowiącego zagrożenie wybuchem; odpadów (np. ścieków, gnojowicy, odpadów poubojowych) i substratów stosowanych w fermentacji, jak i pozostałości pofermentacyjnej. Nadzwyczajne zagrożenie środowiska może być spowodowane m.in. przez pęknięcie ścian zbiorników komór fermentacyjnych lub zbiorników magazynowych odpadów używanych do fermentacji; awarię lub nieuwagę podczas przeładunku odpadów, substratów lub pozostałości pofermentacyjnych oraz ich wycieki do gruntu

lub na tereny utwardzone obiektu; uszkodzenie, rozszczelnienie dachów komór fermentacyjnych i wydostanie się biogazu bezpośrednio do atmosfery; wycieki z wozów asenizacyjnych dostarczających odpady i substraty; przewidywalne lub nieprzewidywalne zjawiska meteorologiczne i inne nieprzewidywalne zdarzenia.

8.10 Prognozowany wpływ na obszary chronione

8.10.1 Rezerwaty przyrody

Nie prognozuje się wystąpienia negatywnego wpływu zmiany Studium na występujące na terenie gminy rezerwaty przyrody.

8.10.2 Natura 2000

W obrębie istniejących obszarów Natura 2000 Dolina Drwęcy ani w najbliższym sąsiedztwie nie projektuje się nowych funkcji.

8.10.3 Obszary Chronionego Krajobrazu

Projekt studium nie zakłada istotnych zmian przestrzennych powodujących ograniczenia w ochronie istniejących terenów chronionych, co oznacza iż ewentualny negatywny wpływ na tereny chronione wskutek powstania nowych inwestycji, nie będzie bezpośredni lub utrzyma się na obecnym poziomie. Na terenie opracowania zostają zachowane wszystkie cenne tereny zieleni, siedlisk naturalnych, zbiorniki i cieki wodne oraz tereny upraw rolniczych.

Projekt zmiany studium uwzględnia i wyznacza ochronę obszarów chronionego krajobrazu, znajdujących się na terenie miasta i gminy Miłomłyn, w związku z tym nie przewiduje się w wyniku realizacji projektu studium negatywnego oddziaływania na te obszary.

Obszary Chronionego Krajobrazu tworzone są w celu zapewnienie równowagi ekologicznej. Jest to wydzielone przestrzenie terytorium, obejmujące atrakcyjne krajobrazowo tereny o różnorodnych typach ekosystemów (także zmienionych częściowo przez człowieka), objęte ochroną, pozwalającą zapewnić zachowanie stanu równowagi ekologicznej w środowisku przyrodniczym.

Charakter gospodarki prowadzonej na obszarach chronionego krajobrazu w oparciu o szczegółowe przepisy prawne (m.in. zakaz lokalizacji obiektów uciążliwych dla środowiska, zakaz prowadzenia działalności niekorzystnie wpływających na krajobraz, dbałość o styl budownictwa dostosowany do lokalnych tradycji) uzależniony jest od pełnionych przezeń funkcji: otulinowej (dla parków narodowych i krajobrazowych), rekreacyjnej, mieszkaniowej (o zmniejszonej intensywności), którą pełni analizowany teren (tereny takie odciążają obszary o wyjątkowych walorach przyrodniczych) oraz naturalnego korytarza ułatwiającego migracje zwierząt.

Na terenie obszaru chronionego krajobrazu zlokalizowane są kruszywa naturalne, co wiązać się może z ich eksploatacją, rezerwuje się również teren pod budowę gazowni. Projektuje się

rozszerzenie zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, turystycznej przemysłowo-usługowej oraz budowę cmentarza.

Oddziaływania związane z powstawaniem i eksploatacją wymienionych przedsięwzięć będą tożsame z oddziaływaniami opisanymi we wcześniejszych rozdziałach prognozy.

Wielkość projektowanych funkcji nie jest na tyle znacząca aby mogła zagrozić celom ochrony przyrody obszarów chronionego krajobrazu.

Ustalenia studium uwzględniają istniejące obszary chronionego krajobrazu, należy zachować ustalenia wynikające z ustawy o ochronie przyrody oraz rozporządzeń wykonawczych do w/w ustawy. Zapisy w sporządzanych w przyszłości projektach miejscowych planów dla tych terenów powinny uwzględniać zakazy wynikające z Rozporządzenia Nr 150 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich oraz Uchwały Nr VII/127/11 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego. Dzięki zachowaniu zakazów nie wystąpią w wyniku realizacji ww. inwestycji negatywne oddziaływania na przyrodę obszaru.

8.11 Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie

Mimo licznych rozwiązań eliminujących ewentualne negatywne skutki środowiskowe propozycjami uzupełniającymi lub alternatywnymi do istniejących ustaleń Studium poprawiające stan bezpieczeństwa ekologicznego może być:

- nakazanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, sporządzanych na podstawie Studium: obowiązku monitorowania wód gruntowych piżometrami w obrębie terenów przemysłu, biogazowni, obowiązku monitoringu ptaków i nietoperzy w sąsiedztwie farm wiatrowych, możliwości selektywnej zbiórki odpadów, podczyszczania wód opadowych nie tylko z terenów komunikacyjnych, ale również i mieszkaniowych (gdzie może dochodzić do częstego np. mycia pojazdów chemikaliami i splukiwania niebezpiecznych substancji) przed odprowadzeniem jej do systemu kanalizacji deszczowej i dopuszczenie usuwania drzew i krzewów wyłącznie poza sezonem lęgowym gniazdujących na nich ptaków (wrzesień-marzec).

Proponowane w Studium lokalizacje urządzeń energetyki wiatrowej są pod względem zasięgu proekologiczną alternatywą w stosunku do pierwotnie rozważanego zasięgu tych terenów, który stopniowo eliminowano w trakcie analizy warunków przyrodniczych (umiejscowienia siedlisk ludzkich, terenów lasów, form ochrony przyrody). Dodać tu należy, że wyznaczone w Studium tereny

lokalizacji urządzeń energetyki wiatrowej pod względem powierzchni uznaje się jako ostateczne (bez możliwości ich powiększenia).

9 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU ZMIANY STUDIUM

Ważne jest zachowanie istniejących na terenie gminy wód powierzchniowych, torfowisk, oczek wodnych, użytków zielonych, zadrzewień oraz zwiększanie ich powierzchni. Przyczyni się do uzyskania i utrzymania struktury krajobrazu rolniczego. Zadrzewienia śródpolne służą ochronie gleb przed erozją wietrzną i wodną – powodują zmniejszenie prędkości wiatru i parowanie, zwiększają również pojemność wodną gleb i poprawiają bilans wody, przez co następuje wzrost produkcji roślinnej. Ponadto zadrzewienia i pasy zadrzewień śródpolnych stanowią nisze ekologiczne dla wielu gatunków ptaków i drobnych ssaków.

Ustalenia zmiany SUIKZP miasta i gminy Miłomłyn przewidują prawidłowe gospodarowanie zasobami przyrody, dostosowują projektowane zagospodarowanie do warunków środowiskowych.

Zaleca się aby wszystkie ścieki bytowe docelowo były odprowadzone do sieci kanalizacji sanitarnej. Do czasu realizacji w/w sieci należy ograniczyć możliwość stosowania zbiorników bezodpływowych na ścieki.

Planowane obiekty kubaturowe powinny być zaopatrywane w ciepło ze źródeł ciepła wykorzystujących do spalania paliwa ekologiczne, mniej uciążliwe dla środowiska (gaz ziemny, olej opałowy lekki oraz niekonwencjonalne nośniki energii). Wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery, powstały w wyniku spalania, będzie niewielki i nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych norm w obszarze zainwestowania jak i w jego otoczeniu.

W przypadku znacznego nasilenia się ruchu drogowego związanego z potencjalnym rozwojem inwestycyjnym obszaru, wskazane jest przeprowadzanie pomiarów poziomu natężenia hałasu komunikacyjnego w celu zastosowania określonych rozwiązań minimalizujących zagrożenia.

9.1 Zasady zagospodarowania na terenach obszarach szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarach osuwania się mas ziemnych

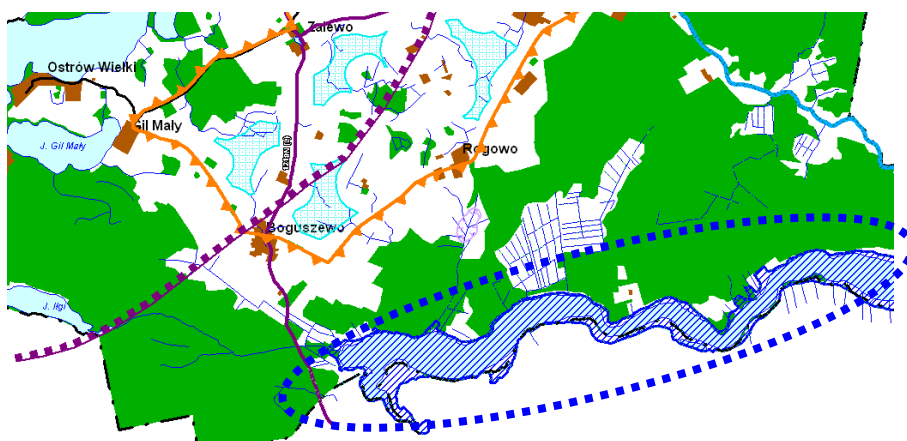
Określa się następujące zasady ochrony przeciwpowodziowej:

- odpowiednia regulacja cieków wodnych;
- racjonalne retencjonowanie wód oraz użytkowanie budowli przeciwpowodziowych, a także sterowanie przepływami wód; zwiększenie retencyjności zlewni poprzez budowę i odbudowę obiektów małej retencji;
- ograniczanie rozwoju zabudowy na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Kwestie nie wymienione w niniejszym studium podlegają przepisom prawa wodnego w zakresie zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

W granicach gminy znajduje się osuwisko, które określono jako obryw - obwał, zsuw z postępującymi corocznie zmianami. Zlokalizowane jest ono na działce ewidencyjnej nr 16 w obrębie Miłomłyn.

Rysunek 18 Obszary szczególnego zagrożenia powodzią na terenie gminy Miłomłyn.

Dla terenów osuwiskowych studium wskazuje:

- dopuszcza się realizację nowej i utrzymanie istniejącej zabudowy (łącznie z dopuszczeniem wszystkich robót w rozumieniu przepisów budowlanych) pod warunkiem przeprowadzenia szczegółowych badań geologiczno – inżynierskich świadczących o możliwości bezpiecznego przeprowadzenia inwestycji i zagospodarowania terenu;
- proponuje się wprowadzić zalesienia;
- w miarę możliwości technicznych i zasadności ekonomicznej, uzależnionych przede wszystkim od charakteru osuwiska, podjęcie działań mających na celu trwałą stabilizację osuwiska;
- w przypadku stwierdzenia (na podstawie badań geologicznych) zbyt dużego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, proponuje się przenieść mieszkańców istniejących (w obszarze zagrożenia osuwiskiem) zabudowań w inne miejsce;
- prowadzenie ciągłego monitoringu stanu osuwiska.

Rysunek 19 Lokalizacja osuwiska na terenie miasta Miłomłyn.

9.2 Tereny i obszary proponowane do objęcia ograniczeniem i zakazem zabudowy

- ✓ Z tytułu norm określających lokalizację obiektów kubaturowych względem linii elektroenergetycznych, należy zachować normatywne odległości od zabudowy wynoszące:
 - dla linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV: po 7,5 m od osi linii,
 - dla linii elektroenergetycznych niskiego napięcia 0,4 kV: po 5 m od osi linii;
- ✓ Z tytułu przepisów drogowych obowiązuje zakaz zabudowy w odległości określonej w tych przepisach. Odległości obiektów budowlanych od krawędzi jezdni wynoszą:
 - od dróg ekspresowych: 20 m (tereny zabudowane), 40 m (tereny niezabudowane),
 - od dróg krajowych: 10 m (tereny zabudowane), 25 m (tereny niezabudowane),
 - od dróg powiatowych: 8 m (tereny zabudowane), 20 m (tereny niezabudowane),
 - od dróg gminnych: 6 m (tereny zabudowane), 15 m (tereny niezabudowane);
- ✓ Z tytułu przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych należy ograniczać do minimum przeznaczania ww. gruntów na cele nierolnicze i nieleśne. W szczególności należy chronić grunty rolne klas bonitacyjnych I – III, które wymagają zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze (dla obszaru o zwartej powierzchni powyżej 0,5 ha);
- ✓ Z tytułu przepisów o lasach obowiązuje zakaz zabudowy na gruntach stanowiących użytki leśne, w tym lasy ochronne;
- ✓ Z tytułu przepisów o cmentarzach obowiązuje zachowanie odpowiednich odległości terenów mieszkaniowych oraz produkcyjnych i usługowych związanych z produkcją żywności oraz ujęć wody od obszarów cmentarzy. Ww. minimalna odległość wynosi 150 m lub 50 m w przypadku, gdy teren w odległości od 50 do 150 m od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone. Należy

zachować również odległość ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych będących źródłem zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia - minimum 50 m od granicy terenu cmentarza;

- ✓ Z tytułu przepisów ustawy Prawo Wodne:
 - obowiązuje zakaz grodzenia nieruchomości w odległościach określonych w tych przepisach (minimum 1,5 m od linii brzegu powierzchniowej wody publicznej), a także ograniczenia zagospodarowania terenu dla dolin rzecznych, korytarzy ekologicznych itp.,
 - w związku z ochroną ujęć wody, w strefach ochrony bezpośredniej ujęć wody obowiązuje użytkowanie terenu do celów związanych wyłącznie z eksploatacją ujęcia wody,
 - w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych wskazuje się wprowadzenie zakazu lokalizowania nowych cmentarzy, gromadzenia ścieków, składowania odpadów, które mogą zanieczyścić wody podziemne, lokalizowania zakładów przemysłowych lub obiektów budowlanych uciążliwych dla środowiska oraz punktów przeładunkowych i dystrybucyjnych produktów ropopochodnych,
- ✓ Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy, nakazy, ograniczenia i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią;
- ✓ Wskazuje się wprowadzenie zakazu zabudowy na obszarach wskazanych pod lokalizację elektrowni wiatrowych.

Ponadto proponuje się wprowadzenie ograniczenia zabudowy dla terenów dolin rzecznych i strumieni, korytarzy ekologicznych, o ile rysunek studium nie wskazuje inaczej. Na obszarach tych możliwa jest lokalizacja systemów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Na terenach proponowanych do ograniczenia zabudowy i wyłączonych spod zabudowy zezwala się na lokalizację (w uzasadnionych przypadkach) inwestycji celu publicznego.

9.3 Elementy środowiska przyrodniczego objęte ochroną z tytułu przepisów o ochronie przyrody

Na obszarze istniejących rezerwatów przyrody: „Rzeka Drwęca” i „Jezioro Łgi” obowiązywać będą przepisy ustawy o ochronie przyrody

W granicach gminy Miłomłyn zlokalizowane są następujące obszary chronionego krajobrazu: Obszar Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego i Obszar Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich. Na obszarach tych obowiązują przepisy ustawy o ochronie przyrody wraz z rozporządzeniami wykonawczymi.

Na terenie gminy Miłomłyn (w południowej części gminy) znajdują się Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk – „Dolina Drwęcy”. Zasady ochrony na tym terenie regulowane są przepisami ustawy o ochronie przyrody, a w szczególności ukierunkowane powinny być na działania mające na celu zapobieganie:

- pogorszeniu stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000;
- negatywnemu oddziaływaniu na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000;
- pogorszeniu integralności obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Wprowadzenie obszarów Natura 2000 nakłada obowiązek skutecznej ich ochrony oraz stałego monitoringu. Wiąże się to z wprowadzeniem alternatywnego kierunku rozwoju gospodarczego na bardziej proekologiczne funkcje gospodarcze. Ochrona głównie polegać powinna na porządkowaniu gospodarki ściekowej w zlewniach oraz zmniejszaniu zanieczyszczeń obszarowych pochodzących z rolnictwa i ograniczaniu osadnictwa w sąsiedztwie.

Na terenie gminy Miłomłyn znajduje się obecnie szesnaście pomników przyrody, w tym dwie aleje drzew. Sposób ich ochrony określają przepisy o ochronie przyrody. W ramach ochrony pomników przyrody powinno wyznaczać się strefy ochrony wokół nich, a także chronić je, aż do ich samoistnego, całkowitego rozpadu, jeżeli nie stanowią zagrożenia dla ludzi lub mienia. Szczegółowe zasady ochrony pomników przyrody określone zostaną w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

9.4 Krajobraz

Ze względu na funkcję krajobrazu jako lokalnej wartości środowiska, bardzo ważna jest jego ochrona i zapobieganie jego przekształceniom. W celu ochrony krajobrazu należy przyjąć zasady:

- lokalizowanie w bliskim sąsiedztwie kilku elementów infrastrukturalnych, powinno odbywać się na budowie ich na jednej konstrukcji wspornej,
- dążyć do rekompozycji nowej zabudowy, wprowadzanej na tereny dawnych siedlisk zagrodowych, w celu minimalizacji dysonansu między zabudową współczesną, a tradycyjną zabudową regionu, z zachowaniem ustalonych w niniejszym studium wskaźników dla nowoprojektowanej zabudowy

i doprecyzowanych na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;

- kontrolować charakter remontów istniejących obiektów, a także sprecyzować ściśle wytyczne dla obiektów nowych, na obszarach wsi o charakterze kolonijnym i terenach położonych przy majątkach ziemskich, aby zachować charakter zabudowy zgodny z typem wsi;
- chronić cmentarze z dominującymi w krajobrazie zadrzewieniami;
- nie dopuścić do przestłonięcia, dominujących w krajobrazie kościołów, zarówno z oddalonych miejsc i punktów widokowych, jak również z miejsc znajdujących się w bezpośrednim otoczeniu kościołów.

9.5 Rzeźba terenu i zasoby geologiczne

Teren gminy zlokalizowany jest na dwóch jednostkach morfogenetycznych: wysoczyźnie morenowej w części zachodniej i zandrze w części wschodniej.

Czynnikami mogącym negatywnie wpływać na rzeźbę terenu mogą stać się przekształcenia związane z wydobywaniem zasobów złóż kruszywa mineralnego. W ramach działań kierunkowych należy:

- efektywnie wykorzystywać eksploatowanych złóż;
- chronić niezagospodarowane złoża;
- prowadzić kompleksową rekultywację terenów poeksploatacyjnych;
- prowadzić bieżącą kontrolę, minimalizującą rabunkową gospodarkę terenów eksploatacyjnych.

9.6 Wody powierzchniowe

Obszar gminy znajduje się w dorzeczu rzeki Drwęcy. Osią sieci hydrograficznej obszaru gminy jest Kanał Elbląski dopływający do jeziora Drwęckiego, a największym jego dopływem jest rzeka Korbajna. Południowo-zachodnia część gminy z jeziorem Gil Wielki odwadniana jest do jeziora Drwęckiego poprzez strugę Iłgę. Na terenie gminy znajduje się 19 jezior o łącznej powierzchni 1226 hektarów.

W celu zwiększenia zdolności retencyjnych, poprawie jakości stanu wód oraz umocnieniu i uregulowaniu systemu wód powierzchniowych na terenie gminy należy kierować się zasadami:

- obszary występowania terenów zabagnionych i oczek wodnych należy zachować w stanie niezmienionym;
- na obszarze węzłów hydrograficznych, zmniejszenie nieregularności odpływu wód realizowane powinno być przez zwiększenie zalesień i poprawę małej retencji;
- na obszarach kompleksów łąkowych należy dążyć do podniesienia retencji wód;
- dążenie do zwiększenia zawartości substancji organicznej w glebie co zwiększa pojemność wodną i retencję wody w glebie (m. in. przez stosowanie nawożenia organicznego);

- strefy wododziałowe jako miejsca rozdziału i spływu wód powierzchniowych winny być wykluczone z terenów przeznaczonych pod jakiegokolwiek formy zainwestowania. Wskazane jest liniowe zadrzewienie i zakrzewienie tych stref w celu stworzenia ciągów, korytarzy i węzłów ekologicznych, jak i ochrony przeciwerozylnej, gatunkami odpornymi na suszę i niski poziom wód gruntowych oraz mało wymagającymi w stosunku do warunków glebowych, np. jesion wyniosły, topola biała, topola osika, czeremcha amerykańska, świdośliwa jajowata, głóg jednoszyjkowy, rokitnik pospolity, jarząb pospolity, brzoza brodawkowata;
- należy utrzymać systematyczną konserwację cieków i rowów melioracyjnych polegającą głównie na odmulaniu dna, udrażnianiu świąteł przepustów, usuwaniu porastających skarpy krzewów (jednostronnie), umacnianiu dna i skarp cieków i rowów, by nie dopuścić do zmniejszenia zdolności właściwego i szybkiego odprowadzania wód opadowych;
- dla poprawy jakości wody w sieci hydrograficznej należy ograniczyć ilość ścieków zrzucanych do cieków bez oczyszczenia. Konieczne jest dotrzymanie warunków jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód śródlądowych.

9.7 Wody podziemne

Warunki zaopatrzenia w wodę podziemną na terenie gminy są dość korzystne. Południowo – zachodnie tereny gminy włączone zostały do obszaru głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP - 210) „ŁAWSKI”. Wydajności potencjalne pojedynczych studni na tym obszarze powinny przekraczać 70 m³/godz. Na pozostałym obszarze są one na ogół rzędu 30 – 70 m³/godz. Nieco mniejsze wydajności rzędu 10 – 30 m³/godz. Zdarzają się w części północno – zachodniej gminy. Ze względu na dużą podatność wód podziemnych na zanieczyszczenia, w obrębie GZWP, należy zapewnić ochronę poprzez:

- zakaz lokalizacji na zbiornikach wodnych inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, a w szczególności składowisk odpadów, wylewisk, przeprowadzania rurociągów transportujących substancje niebezpieczne dla środowiska, przeładunku i dystrybucji ropopochodnych;
- kontrolę i ograniczanie intensywnej produkcji rolnej oraz bezściółkowej hodowli zwierząt;
- uporządkowanie gospodarki wodno – ściekowej;
- likwidację dzikich wysypisk odpadów;
- likwidację punktów bezpośredniego zrzutu ścieków do wód podziemnych;
- ochronę ujęć wód podziemnych poprzez wprowadzanie stref ochrony bezpośredniej i pośredniej;
- stosowanie środków ochrony roślin o okresie połowicznego rozpadu w glebie zdecydowanie krótszym niż 6 miesięcy;
- prowadzenie bieżącej kontroli i aktualnej informacji poprzez krajowy, regionalny i lokalny system monitoringu.

- na obszarze zbiorników wód użytkowych bez izolacji od powierzchni terenu ochrona i poprawa jakości wód podziemnych realizowana będzie przez zwiększenie reżimów w gospodarce wodno – ściekowej oraz dolesianie

9.8 System zieleni publicznej

Wśród systemu zieleni publicznej Miłomłyna możemy wyróżnić m.in. zieleni urządzonej w postaci zieleni przyulicznej, ogrodów, zieleńców, zieleni towarzyszącej zabudowie, zieleni izolacyjnej oraz tereny cmentarzy i ogrodów działkowych. Zachowanie ciągłości systemów zielonych w mieście uznaje się za jedno z głównych zadań kształtowania systemów zieleni. Dążenie prawidłowego utrzymania systemu zieleni publicznej powinno odbywać się poprzez:

- realizację terenów zieleni urządzonej na terenach przeznaczonych pod zabudowę (szczególnie zabudowę mieszkaniową);
- uzupełnienie lub wyznaczenie nowych pasów zieleni wzdłuż zbiorników i cieków wodnych;
- wprowadzenie zieleni izolacyjnej wzdłuż ulic, sieci infrastruktury technicznej oraz na styku obszarów o różnych, kolidujących ze sobą kierunkach zagospodarowania;
- na terenach zieleni urządzonej, w miarę możliwości, realizacja małej architektury i urządzeń służących rekreacji mieszkańców;

sukcesywne zwiększanie atrakcyjności terenów zieleni urządzonej poprzez prowadzenie regularnych zabiegów pielęgnacyjnych i zwiększanie bioróżnorodności biologicznej na zagospodarowanych już terenach

9.9 Fauna i flora

Rolniczy charakter gminy powoduje, iż naturalna fauna i flora ogranicza się praktycznie do kompleksów leśnych. W celu utrzymania w stanie nie pogorszonym fauny i flory na terenie gminy działania w tym zakresie ukierunkowane muszą być na:

- odtworzenie przestrzennych powiązań struktur przyrodniczych gminy z otoczeniem oraz tworzenie korytarzy ekologicznych utworzonych przez kształtowane pasy zadrzewieniowe;
- zachowanie w dotychczasowym użytkowaniu cennych typy biotopów, wraz z otoczeniem oraz obniżenia bezodpływowe. Nie należy ich ani osuszać ani zasypywać;
- scalanie przestrzeni rozerwanych ciągów ekologicznych przez dolesienia (obecnie zieleni w postaci kęp). Szczególne znaczenia mają tu ciągi wsparte na ciekach i obejmujące obszary łąkowe i pastwiskowe. Wprowadzić zapisy dotyczące obszarów do zadrzewienia na etapie zmiany lub tworzenia MPZP;
- pozostawienie trwałych użytków zielonych w naturalnym stanie (funkcje retencyjne i biocenotyczne);

- wprowadzenie powierzchni o pokryciu naturalnym (ogrody, łąki, lasy, parki) i ograniczyć do bezwzględnego minimum udział gruntów pokrytych asfaltem, betonem czy innym materiałem nieprzepuszczalnym na obszarach nowej zabudowy;
- uzupełnienie zielenią istniejącej zabudowy mieszkaniowej;
- zachowanie bioróżnorodności ekosystemów w celu ochrony cennych zbiorowisk roślinnych i obszarów występowania chronionych gatunków zwierząt;
- ograniczanie liczebności gatunków inwazyjnych w lokalnej florze i faunie;
- stosowanie się do zaleceń ochronnych dla poszczególnych gatunków cennych przyrodniczo, w tym objętych ochroną.

9.10 Zasady ochrony uzdrowisk

Gmina Miłomłyn, ze względu na istniejące walory środowiska przyrodniczego (na terenie gminy występują pokłady leczniczej borowiny), posiada uprawnienia do prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego zgodnie z przepisami ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

Zgodnie z decyzją MZ OZU-520-33269-1/WS/13 Ministra Zdrowia z dnia 24 września 2013r., zmienioną decyzją nr 76A z dnia 18 lutego 2015 r. wyznaczone zostały strefy (A, B i C) ochrony uzdrowiskowej na terenie gminy. Poszczególne strefy ochrony uzdrowiskowej w znacznym stopniu ingerują w możliwości zagospodarowania terenu.

Strefa „A” obejmującą obszar, na którym są zlokalizowane lub planowane zakłady i urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego, a także inne obiekty służące lecznictwu uzdrowiskowemu lub obsłudze pacjenta lub turysty, w szczególności: pensjonaty, restauracje lub kawiarnie, dla której procentowy udział terenów zielonych wynosi nie mniej niż 75%; w strefie ochronnej „A” zabrania się:

- lokalizacji zakładów przemysłowych,
- lokalizacji budownictwa wielorodzinnego i jednorodzinnego, z wyjątkiem modernizacji obiektów istniejących, bez możliwości zwiększenia powierzchni ich zabudowy,
- uruchamiania pól biwakowych i campingowych, lokalizacji domków turystycznych i campingowych,
- prowadzenia targowisk, z wyjątkiem punktów sprzedaży pamiątek, wyrobów ludowych, produktów regionalnych lub towarów o podobnym charakterze, w formach i miejscach wyznaczonych przez gminę,
- trzymania zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich,
- prowadzenia działalności rolniczej, w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,
- organizacji rajdów samochodowych i motorowych,

- lokalizacji stacji paliw, punktów dystrybucji produktów naftowych, nawozów sztucznych, składowisk odpadów stałych i płynnych, składów opału,
- lokalizacji parkingów w liczbie miejsc postojowych większej niż 10% miejsc sanatoryjnych w obiekcie,
- lokalizacji trwałych i tymczasowych obiektów i urządzeń, które mogą utrudniać lub zakłócać przebywanie pacjentów na tym obszarze, a w szczególności: stacji bazowych telefonii komórkowej, stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych, stacji radiolokacyjnych i innych emitujących fale elektromagnetyczne,
- organizowania imprez masowych, w rozumieniu ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, zakłócających proces leczenia uzdrowiskowego i działalności o charakterze rozrywkowym zakłócającej ciszę nocną w godz. 2200 – 600, z wyjątkiem imprez masowych znajdujących się w harmonogramie imprez gminnych,
- lokalizacji obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z odrębnymi przepisami, w szczególności takich jak: warsztaty samochodowe, wędzarnie ryb, garbarnie,
- wszystkich czynności zabronionych, ujętych w wykazie dla strefy ochronnej „B” i „C”;

Strefa „B”, dla której procentowy udział terenów zielonych wynosi nie mniej niż 55%, obejmującą obszar przyległy do strefy „A” i stanowiący jej otoczenie, który jest przeznaczony dla niemających negatywnego wpływu na właściwości lecznicze uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej oraz nieuciążliwych w procesie leczenia obiektów usługowych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych i komunalnych, budownictwa mieszkaniowego oraz innych związanych z zaspokajaniem potrzeb osób przebywających na tym obszarze lub objęty granicami parku narodowego lub rezerwatu przyrody albo jest lasem, morzem lub jeziorem, przy czym w strefie ochronnej „B” zabrania się:

- lokalizacji nowych oraz rozbudowy istniejących zakładów przemysłowych, punktów skupu złomu i punktów skupu produktów rolnych,
- lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni większej niż 400m² z obiektami towarzyszącymi,
- lokalizacji i uruchamiania stacji paliw lub urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie bliżej niż 500m od granicy obszaru strefy ochronnej „A”,
- uruchamiania punktów dystrybucji i składowania środków chemicznych, produktów naftowych i innych artykułów uciążliwych dla środowiska,
- wyrębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cięć sanitarnych,
- pozyskiwania surowców mineralnych innych niż naturalne surowce lecznicze,
- prowadzenia robót melioracyjnych mających na celu niekorzystną zmianę istniejących stosunków gruntowo – wodnych,

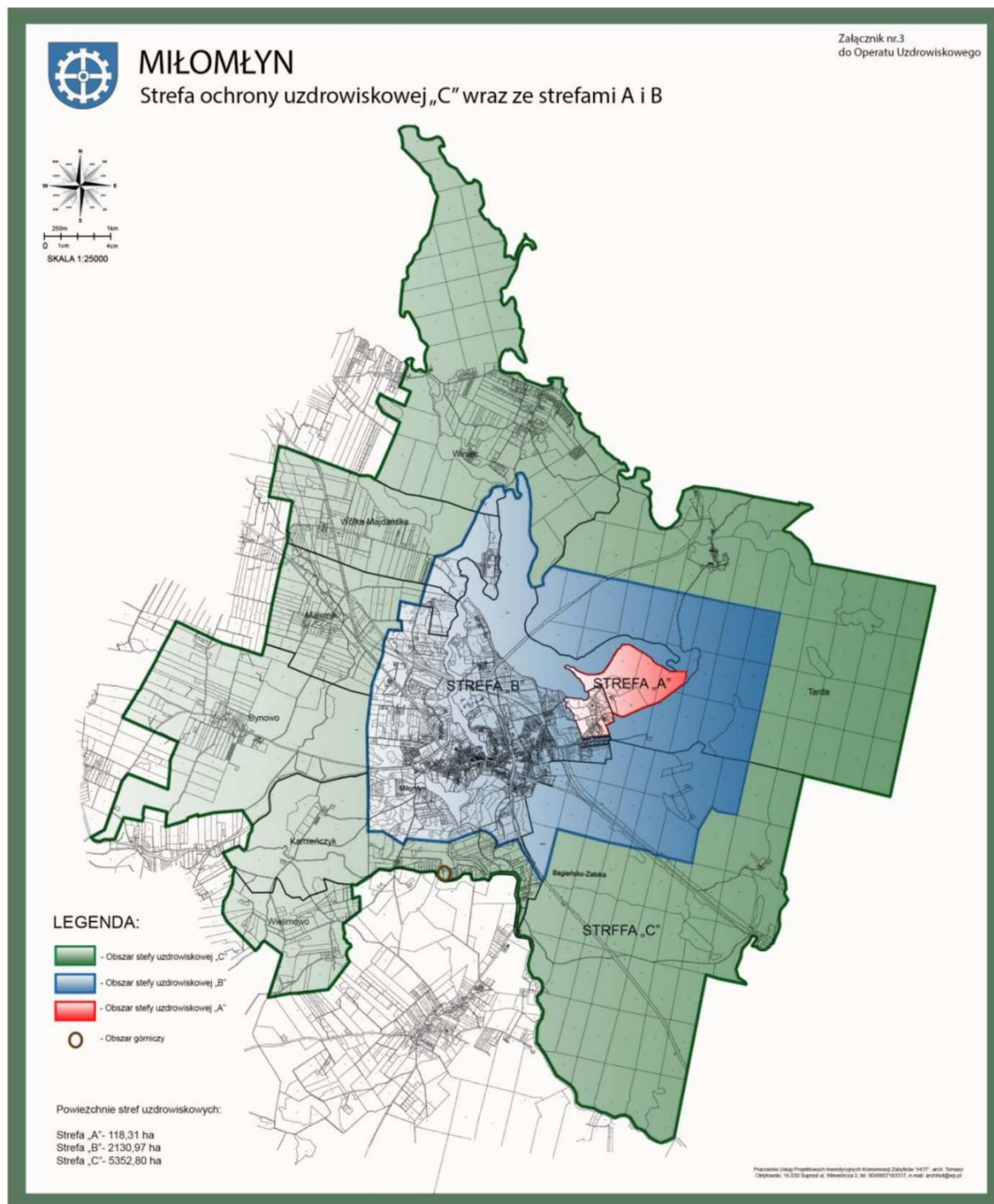
- lokalizacji parkingów o wielkości powyżej 50 miejsc postojowych dla samochodów osobowych, dostawczych i autobusów,
- wszystkich czynności zabronionych ujętych w wykazie dla strefy ochronnej „C”;

Strefa „C” przyległą do strefy „B” i stanowiącą jej otoczenie, obejmującą obszar mający wpływ na zachowanie walorów krajobrazowych, klimatycznych oraz ochronę złóż naturalnych surowców leczniczych; w strefie ochronnej „C” zabrania się:

- nieplanowanego wyrębu drzew,
- prowadzenia działań powodujących niekorzystną zmianę stosunków wodnych,
- lokalizacji nowych uciążliwych obiektów budowlanych i innych uciążliwych obiektów, w tym zakładów przemysłowych,
- prowadzenia działań mających wpływ na fizjografię uzdrowiska i jego założenia przestrzenne lub właściwości lecznicze klimatu.

Gmina, po uzyskaniu decyzji ministra właściwego do spraw zdrowia, ma obowiązek sporządzenia i uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla strefy "A" ochrony uzdrowiskowej, w terminie do 2 lat od dnia otrzymania tej decyzji.

Rysunek 160 Strefy uzdrowiskowe na terenie miasta i gminy Miłomłyn załącznik do Operatu uzdrowiskowego.

9.11 Sposoby minimalizacji oddziaływań na środowisko wybranych inwestycji na terenie miasta i gminy Miłomłyn

9.11.1 Minimalizacja oddziaływań eksploatacji kopalni

Działania związane z wydobywaniem kopaliny mogą kwalifikować się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla przedsięwzięć tych wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia przedsięwzięcie to może wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Dla ograniczenia uciążliwości związanych z działalnością kopalni dla mieszkańców sąsiadujących miejscowości zaleca się lokalizację węzła przetwórczego i tymczasowych obiektów zaplecza technicznego w najdalej oddalonej części złoża. Działalność zakładu nie może powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych dla najbliższej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej w myśl Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (j.t. Dz. U. 2014r., poz. 112).

Wydobywanie kruszywa naturalnego powinno odbywać się przy zachowaniu naturalnego poziomu wody gruntowej. Na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zaleca się zakazać sztucznego obniżania lustra wody gruntowej oraz zaleca się ustalenie pasów ochronnych od gruntów sąsiednich nie przeznaczonych na działalność górnictw. Dla złagodzenia degradacji krajobrazu powinno się również nakazać przeprowadzenie rekultywacji.

Dla zachowania czystości wód podziemnych zaleca się wprowadzenie zakazu gromadzenia i przechowywania paliw, smarów oraz innych substancji mogących je zanieczyścić, natomiast w miejscu uzupełniania paliw i wymiany smarów należy zabezpieczyć grunt przed przeciekami produktów ropopochodnych.

Dodatkowo należy zapobiegać nadmiernemu pyleniu w trakcie prowadzenia prac przygotowawczych i wydobywczych i w miarę możliwości ograniczyć roboty wydobywcze w czasie silnych wiatrów.

Eksploatacja nieodnawialnych surowców zawsze wywołuje nieodwracalne skutki w środowisku, najbardziej odczuwalne będą w krajobrazie. Wymienione powyżej rozwiązania powinny zmniejszyć zasięg negatywnego oddziaływania.

9.11.2 Minimalizacja oddziaływań biogazowni

Najistotniejsze przypadku realizacji i eksploatacji inwestycji jaką jest biogazownia będzie ochrona gleb oraz wód powierzchniowo-gruntowych. Wskazane byłoby ustalenie:

- obowiązku monitorowania wód gruntowych w obrębie terenu biogazowni pizometrami;
- obowiązku podczyszczania wód opadowych z terenów, gdzie może dochodzić do np. mycia pojazdów chemikaliami i splukiwania niebezpiecznych substancji) przed odprowadzeniem jej do systemu kanalizacji deszczowej.

Aby zapobiec migracji gazu z biogazowni lub zmniejszyć jego negatywne skutki należy stosować: bariery antymigracyjne w postaci wykładzin z materiałów o małej przepuszczalności (PEHD,

bentomaty), środki uszczelniające (cementy, krzemiany sodowe, żywice akrylowe oraz zaczyny itowo – polimerowe), różnego rodzaju przegrody pionowe oraz kontrolowane odgazowanie złoża (metoda najefektywniejsza).

Ze względu na zasięg migracji gazu składowiskowego oraz zależnie od prawdopodobieństwa wystąpienia atmosfery wybuchowej, w obiekcie takim powinno ustalić się strefę stałego i strefę okresowego zagrożenia wybuchem - zgodnie z regułami przedstawionymi w dokumencie: *„Reguły ochrony przed wybuchem BGR 104”*.

Zasięg tych stref powinien być stale monitorowany (monitoring taki umożliwi również ocenę efektywności działań podejmowanych w celu zmniejszenia migracji gazu poza teren składowiska oraz może kontrolować pracę systemu jego aktywnego odgazowania).

Zmniejszenie ryzyka wybuchowości biogazu możemy realizować na wiele sposobów. Jednak największe bezpieczeństwo zapewni nam stosowanie wszystkich tych metod:

- regularna kontrola szczelności;
- kontrola wszystkich urządzeń zabezpieczających;
- w przypadku zewnętrznego zbiornika gazu – kontrola instalacji gazowej, zaworów zasuwowych pod względem ich swobodnego przepływu, zapchania, szczelności, zamarznięcia;
- przy wewnętrznych zbiornikach foliowych – zbiornik musi się móc swobodnie rozwinąć. Nie mogą w pomieszczeniu wystawać żadne ostre przedmioty (śruby, kanty itp.);
- bieżąca, regularna kontrola jakości gazu – szczególnie kontrola poziomu CH₄, CO₂, H₂S raz O₂;
- podczas procesu odsiarczania biologicznego kontrolować dostęp powietrza przez sprawdzenie zawartości tlenu (od 3% do 5% produkcji gazu);
- regularna kontrola oraz opróżnianie zbiornika na kondensat;
- regularne sprawdzanie urządzeń zabezpieczających w elektrociepłowni blokowej oraz przeprowadzanie ich konserwacji (a w szczególności awaryjne wyłączanie, automatyczne wyłączanie przy zbyt niskiej zawartości metanu itp.)
- przy silnikach gazowych – regularne sprawdzanie zaworu mieszanki gazu pod kątem jego prawidłowego działania
- przy silnikach o zapłonie samoczynnym – regularne sprawdzanie udziału oleju przeznaczanego do zapłonu (<10%).

Uciążliwość odorową biogazowni (miejsce składowania) powinno minimalizować się stosując pochłaniające warstwy materiałów izolujących, czy różnej skuteczności bariery antyodorowe w postaci rozpylanych w powietrzu preparatów.

Z uwagi na ograniczenie możliwego negatywnego oddziaływania biogazowni na siedliska ludzkie w postaci emisji: hałasu, spalin, nieprzyjemnych zapachów oraz z uwagi na konsekwencje

możliwych awarii, zaleca się aby biogazownia była lokalizowana w odległości minimum 100 m od siedisk ludzkich, a także z uwzględnieniem występujących kierunków wiatrów, tak żeby przez jak najdłuższą część roku znajdowała się po stronie zawietrznej względem obiektów budowlanych przeznaczonych na pobyty ludzi. Wskazane jest również eliminowanie transportu surowców i odpadów pofermentacyjnych przez tereny zabudowane. Ponadto biogazownia powinna być odizolowana od przyległych terenów pasami zieleni średnio- i wysokopiennej.

Szczegółowe warunki lokalizacji biogazowni, w tym szczególnie komór fermentacyjnych i zbiorników biogazu, względem innych obiektów budowlanych i działek sąsiednich oraz wielkości stref bezpieczeństwa z uwagi na zagrożenie pożarem lub wybuchem określa Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (Dz.U. z 1997 r., Nr 132, poz. 887 ze zm.).

W celu uniknięcia i zminimalizowania zagrożeń poważnej awarii konieczne jest: osiągnięcie i utrzymanie właściwej stabilności procesu fermentacji; odpowiednie uszczelnienie urządzeń, a w szczególności komór fermentacyjnych m.in. poprzez zastosowanie betonu, materiałów uszczelniających oraz zabezpieczających ścian zbiorników o odpowiedniej klasie; odpowiednie wykonanie i zapewnienie szczelności rurociągów technologicznych; eliminacja lub minimalizacja zastosowania w instalacjach elementów korodujących; stały monitoring - kontrola stanu technicznego obiektów urządzeń wraz z możliwością natychmiastowego odcięcia i zakończenia pracy wszystkich urządzeń; odpowiednie przeszkolenie obsługi w zakresie czynności eksploatacyjnych, zasad BHP i przepisów przeciwpożarowych; ścisła kontrola osób niezatrudnionych w obiektach; zastosowanie systemu monitoringu składu powietrza, a w tym szczególnie w budynkach biogazowni. W celu ograniczenia ewentualnych skutków awarii biogazowni m.in.: budowane są tereny ochronne okalające teren obiektów i zabezpieczający tereny sąsiednie; montowane są systemy sterowania alarmujące o awariach i generujące meldunki o awariach.

Ze względu na położenie planowanej biogazowni w bezpośrednim sąsiedztwie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego, zaleca się sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko w przeprowadzanej procedurze oceny oddziaływania na środowisko i dopuszczenie realizacji tego przedsięwzięcia pod warunkiem wykazania braku znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody tegoż obszaru chronionego krajobrazu.

9.11.3 Proponowane rozwiązania minimalizujące negatywne skutki w fazie budowy i eksploatacji inwestycji drogowych

Oddziaływanie na stan powietrza:

- prawidłowa organizacja placu budowy;
- zastosowanie sprawnego sprzętu budowlanego i transportowego.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

- wykonywanie robót w porze dziennej;
- lokalizacja zaplecza jak najdalej od zabudowy mieszkaniowej.
- zastosowanie ekranów akustycznych w miejscach wystąpienia przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomu hałasu.

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i gleby

- humus z terenów trwale zajmowanych pod drogę powinien być wykorzystany do umacniania skarp i urządzania terenów zieleni przydrożnej;
- przewóz zroszonego gruntu sprawnymi technicznie samochodami z zabezpieczeniem przed nadmiernym pyleniem;
- zagospodarowanie wytworzonych mas ziemnych na miejscu przy budowie nasypów, podstaw skarp, itp.

Oddziaływanie na roślinność i zwierzęta

- nasadzenie nowej zieleni wzdłuż trasy;
- wykonanie przepustów na trasach wędrówek zwierząt.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

- zainstalowanie separatorów substancji ropopochodnych i osadników na wylotach ścieków do odbiorników;
- ujmowanie i odprowadzanie lub wywożenie ścieków bytowo-gospodarczych powstających na terenie placu budowy do najbliższej oczyszczalni ścieków.

Oddziaływanie na środowisko kulturowe

- projektowanie szczegółowego przebiegu planowanej trasy w maksymalnej odległości od zabytku po konsultacji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- w przypadku ujawnienia obiektów, stanowisk archeologicznych i historycznych podczas prowadzenia prac budowlanych zgłoszenie do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i zabezpieczenie odkrytego obiektu, stanowiska do czasu wydania odpowiednich zarządzeń.

Gospodarka odpadami

- zagospodarowanie wytworzonych mas ziemnych na miejscu przy budowie nasypów, podstaw skarp, itp.
- wykorzystanie gruzu budowlanego do makroniwelacji planowanych ulic i do zagęszczania nasypów;
- w przypadku nadmiaru gruzu umieszczenie na właściwym składowisku, w przypadku odpadów niebezpiecznych – przekazanie firmom posiadającym odpowiednie zezwolenia.

9.11.4 Minimalizacja oddziaływań stosowania indywidualnych systemów oczyszczania, gromadzenia ścieków

W wyniku przeprowadzonej analizy należy stwierdzić, że aby zapobiec możliwym potencjalnym uciążliwościom i zagrożeniom trzeba stosować się do następujących zasad:

Na etapie realizacji przedsięwzięcia:

- Opracować plan robót tak, aby zminimalizować czas potrzebny na realizację i racjonalnie wykorzystać sprzęt budowlany.
- Ograniczyć penetrację terenu wokół planowanych obiektów w trakcie ich realizacji.
- Zabezpieczyć sprzęt budowlany przed możliwością awaryjnych wycieków paliwa i smarów.
- Doprowadzić do stanu wyjściowego teren użytkowany przy pracach budowlanych oraz jako zaplecze budowy, poprzez zastosowanie zabiegów rekultywacyjnych w miejscach uszkodzenia w warstwie glebowej i szacie roślinnej (przed wykonaniem wykopów selektywnie zdejmować darń i warstwę gleby, którą należy wykorzystać przy pracach rekultywacyjnych).

Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia:

Podstawową możliwość ograniczenia negatywnych wpływów inwestycji na środowisko należy wykorzystać przy wyborze technologii i urządzeń oczyszczania ścieków. W celu łagodzenia negatywnych wpływów inwestycji konieczny jest właściwy bieżący nadzór nad procesem oczyszczania i gromadzenia ścieków. Istotne jest bieżące usuwanie nieszczelności i naprawa wadliwie pracujących urządzeń. Bardzo ważne jest terminowe opróżnianie zbiorników bezodpływowych w celu zapobieżenia przedostawaniu się nieczystości do gruntu.

W zakresie zapobiegania i minimalizacji negatywnych skutków oddziaływania przydomowej oczyszczalni ścieków zaleca się konieczność wyboru takiej technologii oczyszczania ścieków, która zapewnia redukcję zanieczyszczeń na poziomie minimum 90%.

Dla terenów objętych zmianą studium proponuje się, aby docelowo wszystkie ścieki bytowe odprowadzane były siecią kanalizacji sanitarnej, alternatywnie można dopuścić zastosowanie zbiorników bezodpływowych bądź przydomowych oczyszczalni ścieków bez szkody dla środowiska. Stosowanie indywidualnych systemów gromadzenia bądź oczyszczania ścieków dopuszczane jest najczęściej na terenach o zabudowie rozproszonej, gdzie budowa systemu zbiorowego byłaby niekorzystna i nieuzasadniona ekonomicznie.

10 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Podstawowe opracowania regionalne, z którymi ma związek zmiana studium poddana prognozie

oddziaływania na środowisko to: "Program ochrony środowiska województwa warmińsko mazurskiego 2011 – 2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015 – 2018". Celem strategicznym programu jest: „Ochrona zasobów naturalnych, poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.” Program ochrony środowiska województwa zawiera opis uwarunkowań

zewnętrznych wynikających z polityki ekologicznej państwa oraz zapisów dotyczących ochrony środowiska zawartych w uchwalonych przez Sejmik Województwa dokumentach, strategiach i programach. Zamieszczono tu opis stanu wyjściowego, cele średniookresowe i kierunki działań na lata 2011-2014. Do istotnych z punktu widzenia „Studium...” kierunków działań należą m.in.:

„1.1 Uwzględnianie zasad ochrony środowiska w strategicznych programach rozwoju województwa;
1.2. Rozwój współpracy międzyregionalnej i międzynarodowej dla realizacji celów Programu Ochrony Środowiska;

1.3. Aktywizacja rynku na rzecz ochrony środowiska:

Rozwój proekologicznej produkcji towarów oraz do świadomych postaw konsumenckich zgodnie z zasadą rozwoju zrównoważonego, poprzez:

- stosowanie systemu „zielonych zamówień” w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego organizowanych przez wszystkie instytucje korzystające ze środków publicznych,
- promocję tworzenia „zielonych miejsc pracy” z wykorzystaniem funduszy Unii Europejskiej,
- promocję transferu najnowszych technologii służących ochronie środowiska,
- przeprowadzenie kampanii społecznej kształtującej zrównoważone wzorce konsumpcji,
- wprowadzanie etykiet informujących o produktach ekologicznych i ich promocja wśród społeczeństwa;

1.4. Rozwój systemu ek zarządzenia:

Stymulowanie przystępowania przedsiębiorstw i instytucji do systemów zarządzania środowiskowego, w szczególności: systemu ek zarządzenia i audytu (EMAS), osiągnięcia norm i certyfikatów ISO 14001 oraz świadectw CP - Przedsiębiorstw Czystszej Produkcji.

1.5. Wzrost udziału społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska:

- doskonalenie systemu udostępniania społeczeństwu informacji o środowisku i jego ochronie przez organy administracji rządowej i samorządowej wszystkich szczebli, a także inne podmioty powołane do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska i jego ochrony,
- utworzenie ogólnodostępnej, regionalnej bazy danych o przyrodzie i środowisku województwa warmińsko-mazurskiego,
- wspieranie rozwoju szkolnej edukacji w zakresie ochrony przyrody i środowiska,
- zapewnienie udziału pozarządowych organizacji ekologicznych w gremiach podejmujących decyzje dotyczące ochrony środowiska,
- rozwój współpracy z mediami w zakresie upowszechniania informacji o środowisku i jego ochronie;

1.6. Rozwój badań i postęp techniczny w dziedzinie ochrony środowiska

- wspieranie wdrażania ekoinnowacji w przemyśle oraz w produkcji wyrobów przyjaznych dla środowiska,
- wspieranie badań dotyczących oceny stanu, zagrożeń i metod ochrony przyrody i środowiska, w tym doposażenia w nowoczesną aparaturę naukową instytutów, uczelni i instytucji realizujących zadania w ramach obowiązujących systemów (programów) monitoringu,
- wspieranie wymiany naukowej, organizacji seminariów i konferencji naukowych;

1.7. Wzrost odpowiedzialności za szkody w środowisku

- prowadzenie szkoleń na temat odpowiedzialności sprawcy za szkody w środowisku dla pracowników administracji, sądownictwa oraz podmiotów gospodarczych,
- wzmocnienie kadrowe i aparaturowe organów inspekcyjnych, pozwalające na pełną realizację zadań kontrolnych;

1.8. Uwzględnianie aspektów ekologicznych w planowaniu przestrzennym

Przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego w województwie, w szczególności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, poprzez:

- uwzględnienie w studiach oraz planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska, gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wynikających z opracowań ekofizjograficznych, prognoz oddziaływania na środowisko (wraz z poprawą jakości tych dokumentów),

- wdrażanie koncepcji korytarzy ekologicznych i zasad ochrony krajobrazu kulturowego,

- uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wyników monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie walorów przyrodniczych, jakości powietrza i wód oraz zagrożenia hałasem;

1.9. Wzrost świadomości ekologicznej społeczeństwa

1.9.1. Podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa, poprzez:

- podejmowanie akcji i działań na rzecz aktywnej ochrony środowiska w regionie oraz upowszechnianie informacji o jego walorach przyrodniczych i kulturowych,

- prowadzenie zajęć terenowych, „zielonych lekcji”, wykładów, prelekcji, prezentacji multimedialnych, pokazów filmów dla różnych grup odbiorców,

- organizowanie konkursów, wystaw, akcji, kampanii i festynów ekologicznych,

- popularyzację wiedzy o środowisku i jego ochronie przez media, publikacje i Internet,

- szkolenia metodyczne dla nauczycieli i animatorów edukacji ekologicznej,

- propagowanie sprzyjających ochronie środowiska zachowań konsumenckich,

- promocję proekologicznych form gospodarowania, eko- i agroturystyki, zdrowej żywności i zdrowego trybu życia;

1.9.2. Wspieranie działalności edukacyjnej prowadzonej przez samorządy i ich jednostki organizacyjne, ekologiczne organizacje pozarządowe, grupy obywatelskie, Lasy Państwowe, parki krajobrazowe,

1.9.3. Wspieranie istniejących oraz tworzenie nowych ośrodków edukacji i informacji ekologicznej o zasięgu regionalnym i ponadregionalnym, w tym tzw. „zielonych szkół”,

1.9.4. Opracowanie i realizacja lokalnych programów edukacyjnych uwzględniających specyfikę środowiska, lokalną tożsamość i tradycję kulturową, dla różnych grup odbiorców,

1.9.5. Rozwój infrastruktury terenowej służącej poznawaniu przyrody: ścieżek edukacyjnych, tras rowerowych, muzeów przyrodniczych i izb edukacyjnych.”

Powyższe cele zostały uwzględnione przy opracowaniu niniejszego dokumentu.

11 STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ DOKUMENTU

Nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań (rozumianych, jako zasadnicza zmiana czy przekroczenie określonych prawem parametrów i standardów jakości środowiska, naruszenia trwałości zasobów i ciągłości funkcji ekologicznych na dużą skalę, zagrożenia dla liczebności i bioróżnorodności gatunków, istotnych barier dla migracji, zagrożenia dla obszarów przyrodniczo cennych, w tym dla celu i przedmiotu ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralności tego obszaru) wynikających z realizacji zapisów Studium, co zostało szerzej omówione w rozdziale charakteryzującym oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

12 ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYT. USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

Jednym z podstawowych problemów jest stan czystości wód powierzchniowych i zagrożenie ich zanieczyszczenia. Wrażliwość wód powierzchniowych wynika z położenia całej gminy w zlewni jezior, które z natury mają niewielką zdolność do samooczyszczania – w porównaniu do wód płynących. Szczególnie zły stan środowiska przyrodniczego dotyczy jezior leżących na ciągu Kanału Ostródzko – Elbląskiego (Ruda Woda i Illińsk), oraz jeziora Bartężek. Położenie w zlewni pojeziernej powoduje konieczność wysokiego stopnia oczyszczania ścieków. Powinno się też minimalizować dopływy substancji biogenych i organicznych z pól. Realizować to można poprzez tworzenie wzdłuż brzegów wód (szczególnie jezior) stref ochronnych z trwałej zieleni, a także budowę buforowych zbiorników wodnych na dopływach jezior.

Zagrożenie zanieczyszczeniem wód podziemnych użytkowego poziomu wodonośnego jest szczególnie możliwe w części wschodniej gminy – na terenie drwęcko – taborskiego zbiornika wód podziemnych bez izolacji, a także w jej fragmentach zachodnich i środkowo – zachodnich – na obszarach ochronnych (o zaostrzonych rygorach) ławskiego głównego zbiornika wód podziemnych (nr 210). Są to obszary o krótkim czasie przenikania wód opadowych do wód podziemnych, generalnie nie izolowane w sposób naturalny od powierzchni terenu (zbiornik drwęcko – taborski), lub o izolacji bardzo słabej. Na tych obszarach nie powinno się odprowadzać ścieków do gruntu.

Pozostała południowa i środkowa część terenu gminy leży na obszarach o zróżnicowanej izolacji od powierzchni do wód podziemnych – obszary ochronne GZWP 210 i inne o wysokim stopniu zagrożenia wód podziemnych. Możliwość odprowadzania oczyszczonych ścieków w grunt, powinno się uwarunkować od wyników szczegółowych badań hydrogeologicznych. Podstawowymi odbiornikami oczyszczonych ścieków na terenie gminy powinny być wody płynące.

Zagrożenia dla terenów objętych formami ochrony przyrody można podzielić na trzy rodzaje:

- zagrożenia bezwzględne polegające np. na całkowitej likwidacji roślinności na dużym obszarze;
- monotypizację krajobrazu;
- kierunkową wewnętrzną, związaną z intensyfikacją form użytkowania (np. melioracje, nawożenie, niszczenie chwastów, introdukowanie gatunków użytkowych), prowadzącą do ubożenia składu gatunkowego i stopniowych przekształceń warunków siedliska;

- obszarową, związaną z procesami zachodzącymi na większym obszarze (np. zmiany stosunków wodnych, długotrwały wpływ zanieczyszczeń itp.), eliminującą gatunki wrażliwe na zmianę określonego czynnika, a w efekcie prowadzącą także do przekształcenia struktur biocenoz;
- fragmentację krajobrazu, związaną z tworzeniem różnego rodzaju barier strukturalnych i funkcjonalnych, utrudniających lub uniemożliwiających migrację organizmów (np. w wyniku budowy dróg, likwidacji ciągów zadrzewień śródpolnych, zabudowy czy przegradzania dolin rzecznych itp.).

Na terenach o skonfigurowanej rzeźbie gleby narażone są na erozję. Dla przeciwdziałania procesom erozyjnym wskazane jest zalesianie terenów (szczególnie tych o spadkach powyżej 18-20°). Osłabia także te procesy stosowanie użytków zielonych i upraw wieloletnich.

Zagrożenie dla krajobrazu stanowią głównie mało estetyczne budowle. Powinno się dbać o odpowiedni wygląd architektoniczny wznoszonych budowli.

Zagrożenie dla czystości powietrza atmosferycznego istnieje w zasadzie tylko w sezonie grzewczym. W stosowanych systemach grzewczych zaleca się unikać paliwa zanieczyszczonego, w tym głównie paliwa węglowego.

Szczególnym nadzorem powinno się otaczać obiekty uciążliwe ze swej natury – jak szamba czy oczyszczalnie ścieków.

13 POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA ZMIANY STUDIUM

W sytuacji gdy postanowienia studium nie zostaną zrealizowane należy spodziewać się pewnych zmian w funkcjonowaniu środowiska. Może nastąpić dysproporcja i chaos w przeznaczeniu terenów pod funkcje mieszkaniowe, usługowe, rekreacyjne itd..

Założenia studium mają na celu generalną poprawę stanu środowiska i pozytywny wpływ na zdrowie człowieka. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji studium to:

- obniżenie walorów krajobrazowych poprzez chaotyczną lokalizację obiektów realizowaną bez zasad zachowania ładu przestrzennego,
- brak lub niewłaściwe, niezgodne z zasadami ochrony środowiska, zagospodarowanie terenów rekreacyjnych,
- zubożenie różnorodności biologicznej poprzez nadmierną antropopresję,
- zubożenie zasobów środowiska naturalnego, szczególnie przyrody ożywionej,
- zwiększenie uciążliwości hałasu wobec zanieczyszczeń komunikacyjnych wzdłuż dróg wobec błędnej lokalizacji terenów mieszkaniowych,
- degradacja gleb na skutek wprowadzania nowej niezorganizowanej zabudowy,
- wzrost zanieczyszczenia wód i gleby z terenów nowo zainwestowanych z powodu braku ustaleń odnośnie gospodarki ściekowej,

- zwiększenie uciążliwości hałasu i zanieczyszczeń komunikacyjnych wzdłuż dróg ze względu na brak przepustowości

Zapisy i rozwiązania wprowadzone w studium służą zapewnieniu ładu przestrzennego.

14 PRZEWDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY STUDIUM

Zgodnie z art. 25 ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 1232, z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, wpływ ustaleń projektu dokumentu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian kontrolowany będzie w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane będą corocznie w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, ale źródłami danych w tym zakresie mogą też być: Wojewódzka Baza Danych (prowadzona przez Marszałka Województwa), źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego określa planowany sposób zagospodarowania i zawiera informacje o lokalizacji obszarów przeznaczonych pod zabudowę i inne funkcje, o przebiegu głównych szlaków komunikacyjnych, o położeniu obiektów infrastruktury technicznej, terenów rekreacyjnych, chronionych, terenów leśnych. Studium stanowi podstawę do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień studium pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- 1) oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- 2) przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ocena realizacji przyjętych ustaleń będzie następowała na podstawie oceny zbieżności zapisów studium z wprowadzeniem ustaleń w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Projekt planu miejscowego powinien być wykonany wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, uwzględniając zapisy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń miejscowego planu powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji miejscowego planu, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- ✓ w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- ✓ w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,

Za najistotniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie obejmujące:

- monitoring gatunków ptaków i nietoperzy w obrębie projektowanych elektrowni wiatrowych (zaleca się, aby monitoring powykonawczy trwał przez 3 lata w kolejnych 5 latach od momentu uruchomienia turbin);
 - kontrole stanu wód powierzchniowych (1 raz w roku);
 - oraz podziemnych (2 razy w roku);
 - monitorowanie wód gruntowych w obrębie terenu biogazowni pizometrami;
 - pomiary poziomów hałasu w obrębie traktów komunikacyjnych w sąsiedztwie skupisk zabudowy (w okresach intensywnego użytkowania dróg);
 - pomiary emisji niskiej (w okresie sezonu grzewczego i najintensywniejszego użytkowania traktów komunikacyjnych) w sąsiedztwie skupisk zabudowy mieszkaniowej i monitoring stanu powietrza pod kątem jego zapylenia głównie w okresie intensywnej eksploatacji terenów przemysłowych i komunikacyjnych;
 - kontrole wywozu odpadów;
 - prowadzenie ciągłego monitoringu stanu osuwiska w obrębie Miłomłyn, działka nr 16.
- ✓ w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności, analizę realizacji ustaleń projektu dokumentu i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

15 ODDZIAŁYWANIA TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO

Mianem oddziaływania transgranicznego określa się jakiegokolwiek oddziaływanie na terenie danego państwa, spowodowane planowaną działalnością, której fizyczna przyczyna jest w całości lub częściowo położona na terenie innego państwa i nie mające wyłącznie charakteru globalnego. Specjalnej analizie podlegają inwestycje zlokalizowane blisko granic, a także te realizowane dalej, w których ze względu na rozmiar przedsięwzięcia mogą powodować znaczące emisje lub zmiany w środowisku.

Realizacja ustaleń studium nie powoduje skutków środowiskowych, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Skala zagospodarowania zaproponowana w projekcie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego ma charakter lokalny.

16 PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsze opracowanie stanowi prognozę skutków ustaleń oddziaływania na środowisko do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Miłomłyn. Prognozę opracowano na podstawie analizy projektu zmiany studium, programu ochrony środowiska, informacji o projektowanych inwestycjach oraz materiałów archiwalnych dotyczących charakterystyki i stanu środowiska przyrodniczego na terenie miasta i gminy Miłomłyn.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest jednym z podstawowych dokumentów niezbędnych w procedurze postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu studium i sporządzana zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.).

Niniejsza prognoza opracowana została w celu dokonania oceny skutków ewentualnych oddziaływań na środowisko, jakie mogą nastąpić w wyniku realizacji ustaleń zmiany studium. Uwzględnia ona wszystkie najważniejsze komponenty środowiska naturalnego i ich wzajemne powiązania.

Zestawienie w prognozie potencjalnych zagrożeń oraz przedstawione przewidywane skutki realizacji studium nie są równoznaczne z likwidacją czy wyeliminowaniem wszelkich zagrożeń dla środowiska, jakie mogą w przyszłości powstać w skutek realizacji inwestycji. Na etapie sporządzania prognozy skutków ustaleń oddziaływania na środowisko studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania sygnalizuje się możliwość wystąpienia zagrożeń, zaś likwidacja bądź ich zmniejszenie możliwe jest dopiero na późniejszych etapach, np. na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, czy idąc dalej na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę.

Dotychczas na obszarach powstającej zabudowy nastąpiła degradacja gleb, przekształcenie naturalnego ukształtowania powierzchni terenu, likwidacji uległy ekosystemy, zlikwidowane zostały biologicznie czynne powierzchnie, na miejscu których powstała zabudowa i inne powierzchnie utwardzone, przekształceniu uległy również lokalne warunki wodne.

Do zagrożenia środowiska ze strony terenów zainwestowanych przyczyniła się również działalność rolnicza oraz produkcyjna. Wraz z rozwojem urbanizacji nastąpił wzrost emisji zanieczyszczeń do środowiska poprzez wytwarzanie odpadów, zrzuty ścieków komunalnych oraz ścieków rolno- hodowlanych co doprowadziło do przekształceń stanu naturalnego między innymi gleb, wód powierzchniowych i podziemnych czy powietrza.

Dotychczasowy rozwój zabudowy na terenach miasta i gminy Miłomłyn następował etapami rozłożonymi w dłuższym czasie, co pozwoliło na zachowanie ogólnej równowagi w środowisku przyrodniczym oraz w nieznacznym stopniu wpłynęło na klimat i morfologię. Dowodem braku

istotnych, trwałych zmian w środowisku przyrodniczym są wyniki badań monitoringu, zebrane w publikacji: Raporty o *Stanie środowiska woj. Warmińsko-mazurskiego*, WIOŚ w Olsztynie oraz we wnioskach niniejszego opracowania na temat stanu poszczególnych komponentów środowiska.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektu studium dla miasta i gminy Miłomłyn, zostanie ograniczona możliwość dalszego rozwoju gospodarczego i aktywizacja terenów miasta oraz wsi. Zahamowane zostaną działania zmierzające do wprowadzenia ładu przestrzennego i wdrożenia zasad zrównoważonego rozwoju, polegającego na wykorzystywaniu przez człowieka zasobów przyrody przy minimalnych represjach na środowisko.

Przy ustalaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w projekcie zmiany studium znaczący wpływ miała analiza uwarunkowań przyrodniczych i antropologicznych, wynikających z istniejącego stanu zagospodarowania terenu gminy, a także warunków ekofizjograficznych, w tym rzeźby terenu, budowy geologicznej, wód podziemnych i powierzchniowych, gleb, szaty roślinnej, surowców mineralnych, obszarów i obiektów przyrodniczych prawnie chronionych.

Najważniejszą zmianą w stosunku do obowiązującego Studium jest zmiana stref uzdrowiskowych, wprowadzenie funkcji uzdrowiskowych w rejonie Jeziora Ilińsk oraz rezygnacja z możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych. Ponadto wyznacza nowe tereny z przeznaczeniem pod zabudowę o funkcjach mieszkaniowych, usług turystyki, sportu i rekreacji. Obszary zmian nie są znaczne – przeważnie stanowią kontynuację istniejącej zabudowy sąsiedztwie lub kontynuację terenów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę. Projekt zmiany Studium wskazuje również tereny, które zgodnie ze stanem faktycznym są już zainwestowane jako przeznaczone pod zabudowę (tereny, które zostały pominięte podczas sporządzania ostatniej zmiany).

Omawiany projekt studium wyznacza na terenach dotychczas niezainwestowanych kontynuację funkcji występujących w sąsiedztwie. Przekształcenie części terenów otwartych w tereny zainwestowane będzie następować etapami poprzez realizację ustaleń zawartych w kolejno sporządzanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych terenów. Miejscowe plany powinny być zgodne z projektem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Miłomłyn.

Przypuszcza się, że dotychczasowe oddziaływania na środowisko i krajobraz zostaną utrzymane na zadowalającym poziomie. Należy pamiętać, że wraz ze wzrostem urbanizacji nieunikniony jest wzrost presji na środowisko przyrodnicze. Nowe zagospodarowanie choć w pewnym stopniu będzie negatywnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze będzie równocześnie generować pozytywne zjawiska np. poprzez zwiększenie bazy mieszkaniowej oraz zwiększenie ilości miejsc pracy.

Ograniczenie negatywnych oddziaływań można uzyskać poprzez zastosowanie różnych metod bezpośrednich lub pośrednich ochrony, wprowadzanie działań minimalizujących represję na środowisko lub wdrażanie kompensacji przyrodniczej.

W procesach zagospodarowania przestrzennego niezwykle ważna jest świadomość pojawiania się nieuniknionych presji w związku z powstającymi inwestycjami oraz odpowiedzialność za ich wprowadzanie do środowiska, a co za tym idzie niezbędne jest wdrażanie odpowiednich środków ochrony.

W związku z realizacją ustaleń projektu zmiany studium na przedmiotowym obszarze zostaną zachowane pozytywne oddziaływania istniejących terenów zielonych na terenie miejscowości gminy, a przede wszystkim terenów objętych formami ochrony przyrody, kompleksów leśnych i łąkowych.

Tereny przewidziane pod lokalizację funkcji osiedleńczej- mieszkaniowej, turystycznej skutkują zwiększeniem natężenia ruchu kołowego, a tym samym emisji spalin oraz wzrostu zagrożenia hałasem. Według dotychczasowych badań monitoringu, które dowiodły, że na terenie gminy nie zostały przekroczone dopuszczalne poziomy szkodliwych substancji w powietrzu, planowany w projekcie studium rozwój tras komunikacji na terenie gminy najprawdopodobniej nie będzie stanowił istotnego zagrożenia na pojawienie się dodatkowych presji na środowisko.

Projekt studium nie zakłada istotnych zmian przestrzennych powodujących ograniczenia w ochronie istniejących terenów chronionych, co oznacza iż ewentualny negatywny wpływ na tereny chronione wskutek powstania nowych inwestycji, nie będzie bezpośredni lub utrzyma się na obecnym poziomie; lokalizacja nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego i Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich nie zmniejsza odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na działkach budowlanych bezpośrednio przylegających.

Ocenia się, że w zakresie dewastacji terenów biologicznie czynnych (wierzchniej warstwy gleby), działaniami minimalizującym negatywne zjawiska będą między innymi: zastosowanie stosunkowo niskiej intensywności dla zabudowy, wprowadzanie bogatego programu zieleni, stosowanie nasadzeń zieleni izolacyjnej, stosowanie gatunków zieleni rodzimej, pozostawianie terenów biologicznie czynnych poza działaniami ingerencji.

W zakresie rozwiązań infrastruktury technicznej, a przede wszystkim modernizacji i rozbudowy sieci w celu polepszenia gospodarki ściekowej, działaniami minimalizującymi negatywne zjawiska będzie między innymi: wykonywanie nowych przyłączy do sieci kanalizacji.

W zakresie utrzymania dobrej jakości powietrza działania takie można uzyskać przez ograniczenie stosowania szkodliwych dla środowiska technologii, zmniejszenie oddziaływania obszarów niskiej emisji (paleniska domowe, osiedlowe kotłownie), stworzenie warunków rozwoju dla gazyfikacji całej gminy (budowy sieci gazowej wysokiego ciśnienia i stacji redukcyjnych, doprowadzenie sieci do miejscowości o zwartej zabudowie), likwidację lub modernizację kotłowni

tradycyjnych (zmiana nośnika energii z węgla na paliwa ekologiczne), poprawę nawierzchni dróg, a przede wszystkim poprzez zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych (elektrownie wiatrowe, produkcja biogazu).

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wprowadza ład przestrzenny, a ustalenia tego dokumentu przyczyniają się do ograniczania potencjalnych negatywnych oddziaływań na środowisko przewidzianych w Studium form zagospodarowania przestrzeni i zainwestowania terenów. W sytuacji, gdy postanowienia Studium nie zostaną zrealizowane należy spodziewać się pewnych zmian w funkcjonowaniu środowiska. Może nastąpić dysproporcja i chaos w przeznaczeniu terenów pod funkcje mieszkaniowe czy rekreacyjne.

Założenia Studium mają na celu generalną poprawę stanu środowiska i pozytywny wpływ na zdrowie człowieka.

17 PODSUMOWANIE ODDZIAŁYWAŃ ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ USTALEŃ ZMIANY STUDIUM

Wyróżniono następujące rodzaje oddziaływań na środowisko:

++ znaczące korzystne oddziaływanie - oddziaływanie powodujące korzystne zmiany w środowisku, najczęściej wtórne, pojawiające się w dłuższym horyzoncie czasowym, prowadzące do poprawy wybranych elementów środowiska przyrodniczo-kulturowego w wymiarze ponadlokalnym;

+ słabe korzystne oddziaływanie – zauważalne pozytywne oddziaływanie, nie powodujące ilościowo istotnych zmian w środowisku;

o oddziaływanie neutralne - całkowity brak wpływu lub wpływ nieznaczący - oddziaływanie nie powodujące odczuwalnych (mierzalnych) skutków w środowisku;

- słabe niekorzystne oddziaływanie – oddziaływanie zauważalne, powodujące odczuwalne skutki środowiskowe, lecz nie powodujące przekroczeń standardów, istotnych zmian ilościowych i jakościowych, możliwe do ograniczenia;

-- znaczące niekorzystne oddziaływanie – ma istotny wpływ negatywny – oddziaływanie powodujące zasadniczą zmianę określonych parametrów jakości środowiska, zagrożenia dla obszarów przyrodniczo cennych.

	projektowane zmiany									
	zabudowa mieszkaniowa	zabudowa mieszkaniowo-usługowa	zabudowa turystyczno-rekreacyjna	zabudowa przemysłowo-usługowa	cmentarz	elektrownie wiatrowe	biogazowania	eksploatacja kruszywa	infrastruktura techniczna (wodociąg, kanalizacja)	komunikacja
życie i zdrowie ludzi	+/-	+/o/-	o	+/o/-	o	o/-	o/-	o/-	+	+/-
flora i fauna, różnorodność biologiczna	o/-	+/-	o/-	o/-	o/+	o/-	o/-	-	-	-
Natura 2000	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o
formy ochrony przyrody	o/-	o/-	o	o/-	o	o	-	-	o/-	-
wody	o/-	o/-	o/-	o/-	o	o	o/-	o/-	+	o/-
powietrze	o/-	o/-	o/-	o/-	o	+	-	o/-	o	o/-
powierzchnia ziemi, gleby	o/-	o/-	o/-	o/-	o/-	o/-	o/-	-	o/-	-
zasoby naturalne	o	o	o	o	o	o	o	-	o	-
klimat (w tym akustyczny)	o/-	o/-	o/-	o/-	o	o/-	o/-	o/-	o	+/-
zabytki i dobra materialne	o	+	o	o	o	o	o	o	o	o
krajobraz	o/-	o/-	o/-	o/-	o	o/-	-	-	o	-

W wyniku przeprowadzonych analiz i ocen stwierdza się, iż zaprojektowane w zmianie Studium funkcje będą miały w przewadze wpływ neutralny (brak wpływu, wpływ nieznaczący) lub negatywny (rozumiany jako oddziaływanie zauważalne lecz nie powodujące naruszenia standardów środowiskowych). Nie przewiduje się oddziaływań znacząco negatywnych tj. powodujących zasadniczą zmianę określonych parametrów jakości środowiska, zagrożenia dla liczebności i bioróżnorodności gatunków, bariery dla migracji, zagrożenia dla obszarów przyrodniczo cennych, w tym obszarów Natura 2000. Powyższe stwierdzenia są uwarunkowane wypełnieniem wszystkich działań i rozwiązań zapobiegających oraz minimalizujących czy eliminujących potencjalne negatywne oddziaływania na środowisko.

18 SPIS ZAŁĄCZNIKÓW GRAFICZNYCH

Rysunek 1 Położenie administracyjne Miasta i Gminy Miłomłyn.	8
Rysunek 2 Rodzaje gleb na terenie miasta i gminy Miłomłyn.....	12
Rysunek 3 Lasy ochronne na terenie miasta i gminy Miłomłyn.....	14
Rysunek 4 Strefy wód podziemnych na terenie miasta i gminy Miłomłyn.	18
Rysunek 5 Specjalny obszar ochrony siedlisk Dolina Drwęcy.	233
Rysunek 6 Zmiana granic obszaru Natura 2000 Dolina Drwęcy (zatwierdzona przez Komisję Europejską).	23
Rysunek 7 Formy ochrony przyrody na terenie miasta i gminy Miłomłyn.....	25
Rysunek 8 Ocena jakości jezior badanych w latach 1987-2004 na terenie województwa warmińsko- mazurskiego.....	27
Rysunek 9 Jakość gleb na terenie gminy Miłomłyn.....	29
Rysunek 10 Elementy środowiska na terenie miasta i gminy Miłomłyn.....	36
Rysunek 11 Kierunki zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Miłomłyn - tereny istniejące i projektowanej zabudowy.	42
Rysunek 12 Lokalizacja terenów przeznaczonych w zmieniającym Studium pod rekreację i turystykę.	45
Rysunek 13 Lokalizacja zbiorników wód podziemnych.....	49
Rysunek 14 Lokalizacja planowanego cmentarza na terenie miasta Miłomłyn.....	54
Rysunek 15 Planowana lokalizacja terenów przemysłowo-usługowych na terenie miasta Miłomłyn.	55
Rysunek 16 Lokalizacja udokumentowanych i perspektywicznych złóż kopalni na terenie miasta i gminy Miłomłyn.	59
Rysunek 17 Rezerwa terenu pod budowę biogazowni.	67
Rysunek 18 Obszary szczególnego zagrożenia powodzią na terenie gminy Miłomłyn.....	72
Rysunek 19 Lokalizacja osuwiska na terenie miasta Miłomłyn.....	73
Rysunek 20 Strefy uzdrowiskowe na terenie miasta i gminy Miłomłyn.....	82